

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
BİTLİS VALİLİĞİ
ÇEVRE, ŞEHİRCİLİK VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İL MÜDÜRLÜĞÜ**

**BİTLİS İLİ 2024 YILI ÇEVRE DURUM
RAPORU**

**HAZIRLAYAN:
ÇED VE ÇEVRE İZİNLERİNDEN SORUMLU ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ**

BİTLİS - 2024

İÇİNDEKİLER

Sayfa

GİRİŞ	1
A. HAVA	5
A.1. HAVA KALİTESİ.....	5
A.2. HAVA KALİTESİ ÜZERİNE ETKİ EDEN KİRLETİCİLER	10
A.3. HAVA KALİTESİNİN KONTROLÜ KONUSUNDAKİ ÇALIŞMALAR	13
A.3.1. Temiz Hava Eylem Planları	13
A.4. ÖLÇÜM İSTASYONLARI	14
A.5. ÇEVRESEL GÜRÜLTÜ	16
A.6. İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ EYLEM PLANI ÇERÇEVESİNDE YAPILAN ÇALIŞMALAR	17
A.7. ULAŞIM VE HAREKETLİLİK	18
A.8 SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	19
B. SU VE SU KAYNAKLARI	21
B.1. İLİN SU KAYNAKLARI VE POTANSİYELİ	21
B.1.1. Yüzeysel Sular	21
B.1.1.1. Akarsular.....	21
B.1.1.2. Doğal Göller, Göletler ve Rezervuarlar.....	21
B.1.2. Yeraltı Suları.....	27
B.1.2.1. Yeraltı Su Seviyeleri	27
B.2. SU KAYNAKLARININ KALİTESİ	28
B.3. SU KAYNAKLARININ KİRLİLİK DURUMU	29
B.3.1. Noktasal kaynaklar	29
B.3.1.1. Endüstriyel Kaynaklar.....	29
B.3.1.2. Evsel Kaynaklar	29
B.3.2. Yayılı Kaynaklar	30
B.3.2.1. Tarımsal Kaynaklar	30
B.3.2.2. Diğer	30
B.4. DENİZLER	30
B.4.1. Deniz Kıyı Sularının Kirlilik Durumu.....	30
B.4.2. Plajların Su Kalitesi ve Mavi Bayrak Durumu	31
B.4.3. Acil Müdahale Planları	31
B.4.4. Atık Kabul Tesisleri ve Atık Alma Gemileri	32
B.4.5. Denizdeki Balık Çiftlikleri	32
B.4.6. Deniz Çöpleri	32
B.5. SEKTÖREL SU KULLANIMLARI VE YAPILAN SU TAHSİSLERİ	32
B.5.1. İçme ve Kullanma Suyu.....	32
B.5.1.1 Yüzeysel su kaynaklarından kullanılan su miktarı ve içme suyu arıtım tesisi mevcudiyeti	32
B.5.1.2. Yeraltı su kaynaklarından temin edilen su miktarı ve içme suyu arıtım tesisi mevcudiyeti	34
B.5.1.3. İçme Suyu temin edilen kaynağın adı, mevcut durumu, potansiyeli vb.	34
B.5.2. Sulama.....	35
B.5.2.1. Salma sulama yapılan alan ve kullanılan su miktarı.....	35
B.5.2.2. Damla, yağmurlama veya basınçlı sulama yapılan alan ve kullanılan su miktarı	35
B.5.3. Endüstriyel Su Temini	36
B.5.4. Enerji Üretimi Amacıyla Su Kullanımı	36
B.5.5. Rekreatiyonel Su Kullanımı	36
B.6. ÇEVRESEL ALTYAPI	37
B.6.1. Kentsel Kanalizasyon Sistemi ve Atıksu Arıtma Tesisleri Hizmetleri.....	37
B.6.2. Organize Sanayi Bölgeleri ve Münferit Sanayiler Atıksu Altyapı Tesisleri.....	40
B.6.3. Katı Atık (Düzenli) Depolama Tesisleri Atıksuları İçin Önlemler	40

B.6.4. Atıksuların Geri Kazanılması ve Tekrar Kullanılması	41
B.7. TOPRAK KİRLİLİĞİ VE KONTROLÜ.....	42
B.7.1. Noktasal Kaynaklı Kirlenmiş Sahalar.....	42
B.7.2. Arıtma Çamurlarının Bertaraf Yöntemi	42
B.7.3. Madencilik faaliyetleri ile bozulan arazilerin doğaya yeniden kazandırılmasına ilişkin yapılan çalışmalar	42
B.7.4. Tarımsal Faaliyetler İle Oluşan Toprak Kirliliği	43
B.8. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	44
C. ATIK	47
C.1. BELEDİYE ATIKLARI	47
C.2. HAFRİYAT TOPRAĞI, İNŞAAT VE YIKINTI ATIKLARI	49
C.3. SIFIR ATIK YÖNETİMİ.....	49
C.3.1. Eğitimler.....	50
C.3.2. Atık Getirme Merkezleri	51
C.3.3. Sıfır Atık Belgesi Alan ve Sisteme Geçen Kuruluş Sayısı.....	51
C.4. AMBALAJ ATIKLARI.....	53
C.5. TEHLİKELİ ATIKLAR.....	55
C.6. ATIK YAĞLAR.....	56
C.7. ATIK PİL VE AKÜMÜLATÖRLER	56
C.8. BİTKİSEL ATIK YAĞLAR	57
C.9. ÖMRÜNÜ TAMAMLAMIŞ LASTİKLER.....	57
C.10. ATIK ELEKTRİKLİ VE ELEKTRONİK EŞYALAR	58
C.11. ÖMRÜNÜ TAMAMLAMIŞ ARAÇLAR	58
C.12. TEHLİKESİZ ATIKLAR.....	59
C.12.1 Demir ve Çelik Sektörü ve Cüruf Atıkları.....	60
C.12.2 Kömürle Çalışan Termik Santraller ve Kül	60
C.12.3 Atıksu Arıtma Tesisi Çamurları	61
C.13. TIBBİ ATIKLAR.....	61
C.14. MADEN ATIKLARI	61
C.15. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	62
Ç. BÜYÜK ENDÜSTRİYEL KAZALARIN ÖNLENMESİ ÇALIŞMALARI.....	66
Ç.1. BÜYÜK ENDÜSTRİYEL KAZALAR.....	66
Ç.2. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	66
D. DOĞA KORUMA VE BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİK	67
D.1. FLORA.....	67
D.2. FAUNA.....	69
D.3. ORMANLAR, MİLLİ PARKLAR VE TABİAT PARKLARI	71
D.3.1. Ormanlar.....	71
D.3.2. Milli Parklar	72
D.3.3. Tabiat Parkları.....	72
D.4. ÇAYIR VE MERA.....	72
D.5. SULAK ALANLAR	73
D.6. TABİAT VARLIKLARINI KORUMA ÇALIŞMALARI	75
D.6.1. Tabiat Anıtları	75
D.6.2. Tabiatı Koruma Alanları.....	76
D.6.3. Anıt Ağaçlar.....	76
D.6.4. Özel Çevre Koruma Bilgileri	76
D.6.5. Doğal Sit Alanları.....	77
D.7. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	78

E. ARAZİ KULLANIMI	80
E.1. ARAZİ KULLANIM VERİLERİ.....	80
E.2. MEKÂNSAL PLANLAMA.....	83
<i>E.2.1. Çevre Düzeni Planı.....</i>	<i>83</i>
E.3. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	84
F. ÇED, ÇEVRE İZİN VE LİSANS İŞLEMLERİ	85
F.1. ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ İŞLEMLERİ.....	85
F.2. ÇEVRE İZİN VE LİSANS İŞLEMLERİ	86
F.3. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	87
G. ÇEVRE DENETİMLERİ VE İDARİ YAPTIRIM UYGULAMALARI	88
G.1. ÇEVRE DENETİMLERİ	88
G.2. ŞİKÂyetLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ.....	89
G.3. İDARİ YAPTIRIMLAR	89
G.4. ÇEVRE KANUNU UYARINCA DURDURMA CEZASI UYGULAMALARI.....	91
G.5. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	91
H. ÇEVRE EĞİTİMLERİ	92

ÇİZELGELER DİZİNİ

Sayfa

Çizelge 1– Hava kalitesi değerlendirme ve yönetiminde limit değerlerinde kademeli azaltım ve uyarı eşikleri	7
Çizelge 2 - Ulusal hava kalite indeksi kesme noktaları	8
Çizelge 3 - Ulusal hava kalitesi indeksi	9
Çizelge 4 –2024 yılı itibariyle sürekli emisyon ölçüm sistemleri	9
Çizelge 5 – 2024 yılında kullanılan yakıt türleri ve miktarları.....	12
Çizelge 6 - 2024 yılında hava kalitesi ölçüm istasyon yerleri ve ölçülen parametreler	15
Çizelge 7 - 2024 yılı hava kalitesi parametreleri aylık ortalama değerleri ve sınır değerin aşıldığı gün sayıları ($\mu\text{g}/\text{m}^3$; CO : mg/m^3).....	15
Çizelge 8 – Tamamlanan Gürültü Bariyerleri	17
Çizelge 9- 2024 yılındaki araç sayısı ve egzoz ölçümü yaptıran araç sayısı.....	18
Çizelge 10– Tamamlanan Bisiklet Yolları	18
Çizelge 11– Tamamlanan Yeşil Yürüyüş Yolları	18
Çizelge 12– Tamamlanan Çevre Dostu Sokak	19
Çizelge 13 – İlin akarsuları	21
Çizelge 14- Mevcut göl, gölet ve rezervuarlar	27
Çizelge 15– Yeraltı suyu potansiyeli.....	27
Çizelge 16 - 2024 yılı yüzey ve yeraltı sularında tarımsal faaliyetlerden kaynaklanan nitrat kirliliği ile ilgili analiz sonuçları	28
Çizelge 17– Kıyı su kütlelerinin ekolojik kalite değerlendirmesi	31
Çizelge 18– 2024 yılı itibariyle acil müdahale planı hazırlaması gereken ve onaylı plana sahip kıyı tesisi sayısı.....	32
Çizelge 19 – 2024 yılı itibariyle kentsel atıksu arıtma tesislerinin durumu	39
Çizelge 20– 2024 yılı OSB, Serbest Bölgeler ve Sanayi Sitelerinde atıksu arıtma tesislerinin (AAT) durumu	40
Çizelge 21– 2024 yılı itibariyle münferit sanayiye ait atıksu arıtma tesisi (AAT) sayısı.....	40
Çizelge 22– 2024 yılı itibariyle arıtıldıktan sonra bertaraf edilen atıksu durumu	41
Çizelge 23- 2024 yılı için tespit edilen noktasal kaynaklı toprak kirliliğine ilişkin veriler	42
Çizelge 24– 2024 yılında kullanılan ticari gübre tüketiminin bitki besin maddesi bazında ve yıllık tüketim miktarları	43
Çizelge 25- 2024 yılında tarımda kullanılan girdilerden gübreler haricindeki diğer kimyasal maddeleri (tarımsal ilaçlar vb)	43
Çizelge 26- 2024 yılında topraktaki pestisit vb tarım ilacı birikimini tespit etmek amacıyla yapılmış analizin sonuçları.....	44
Çizelge 27- 2024 yılı için il/ilçe belediyelerince toplanan ve yerel yönetimlerce (büyükşehir belediyesi/ belediye/ birliklerce) yönetilen belediye atığı miktarı ve toplanma, taşınma ve bertaraf yöntemleri.....	48
Çizelge 28– 2024 yılı itibariyle hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıkları yönetimi	49
Çizelge 29– 2024 yılı itibariyle Atık Getirme Merkezleri/ Mobil Atık Getirme Merkezleri	51
Çizelge 30– 2024 yılı itibariyle sıfır atık sistemini kuran ve belediye geneli temel seviye sıfır atık belgesini alan belediye sayısı	51
Çizelge 31– 2024 yılı itibariyle sıfır atık sistemini uygulayan(faaliyet bildiren) ve temel seviye sıfır atık belgesini alan il genelindeki bina yerleşkelerin sayısı.....	52

Çizelge 32- 2024 yılı ambalaj ve ambalaj atıkları istatistik sonuçları*	53
Çizelge 33- 2024 yılında kayıtlı ekonomik işletme sayısı	54
Çizelge 34- 2024 yılında kayıtlı ambalaj atığı toplama ayırma tesisi sayısı	54
Çizelge 35- 2024 yılında ambalaj atığı geri kazanım tesisi sayısı.....	54
Çizelge 36- 2024 yılında atık işleme yöntemine göre atık miktarları*	55
Çizelge 37- 2024 yılı için atık madeni yağ geri kazanım ve bertaraf miktarları	56
Çizelge 38- Yıllar itibariyle atık akü ve pil miktarı (kg)*	56
Çizelge 39- 2024 yılı için atık bitkisel yağlarla ilgili veriler	57
Çizelge 40- 2024 yılında oluşan ömrünü tamamlamış lastikler ile ilgili veriler.....	57
Çizelge 41- Yıllar itibariyle toplam ÖTL miktarları (ton/yıl)	57
Çizelge 42- 2024 yılı AEEE toplanan ve işlenen miktarlar	58
Çizelge 43- 2024 yılı teslim alınan ÖTA sayısı.....	59
Çizelge 44- 2024 yılı tehlikesiz atıkların miktarı ve bertaraf edilmesi ile ilgili verileri.....	59
Çizelge 45-2024 yılı için ildeki demir ve çelik üreticileri, cüruf ve bertaraf yöntemi	60
Çizelge 46- 2022 yılı termik santrallerde kullanılan kömür, oluşan cüruf ve uçucu kül miktarı	60
Çizelge 47- 2024 yılında il sınırları içinde oluşan yıllık tıbbi atık miktarı.....	61
Çizelge 48- Yıllara göre tıbbi atık miktarı	61
Çizelge 49- 2024 yılında maden zenginleştirme tesislerinden kaynaklanan atık miktarı.....	62
Çizelge 50- 2024 yılı itibariyle bulunan atık işleme tesisi sayısı.....	65
Çizelge 51- 2024 yılında BEKRA kuruluşlarının sayısı.....	66
Çizelge 52- 2024 yılında BEKRA bildirimleri sorgulanan kuruluş sayıları.....	66
Çizelge 53- Arazi kullanım sınıflandırması.....	83
Çizelge 54- Bakanlık merkez ve ÇŞİDİM tarafından 2024 yılı içerisinde alınan ÇED Olumlu ve ÇED Gerekli Değildir Kararlarının sektörel dağılımı*	85
Çizelge 55- Bakanlık merkez ve ÇŞİDİM tarafından 2019-2024 yılları arasında verilen muafiyet kararlarının sektörel dağılımı	86
Çizelge 56- 2019-2024 yılları arasında verilen iade/iptal kararlarının sektörel dağılımı	86
Çizelge 57- 2024 yılında Bakanlık Merkez teşkilatı ve ÇŞİDİM tarafından verilen Geçici Faaliyet Belgesi ve Çevre İzni/Çevre İzni ve Lisansı Belgesi sayıları.....	86
Çizelge 58- 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından gerçekleştirilen denetimlerin sayısı	88
Çizelge 59- 2024 yılında ÇŞİDİM'e gelen tüm şikâyetler ve bunların değerlendirilme durumları	89
Çizelge 60- 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından uygulanan ceza miktarları ve sayısı	89

GRAFİKLER DİZİNİ

	<u>Sayfa</u>
Grafik 1 - 2024 yılında Bitlis istasyonu PM ₁₀ parametresi aylık ortalama değer grafiği*	15
Grafik 2 - 2024 yılında Bitlis istasyonu SO ₂ parametresi aylık ortalama değer grafiği*	15
Grafik 3 – 2024 yılında gürültü konusunda yapılan şikayetlerin dağılımı	17
Grafik 4 – Yıllar itibariyle plajların durumu, mavi bayrak almış plaj ve marinaların sayısı	31
Grafik 5 - 2024 yılı belediyeler tarafından içme ve kullanma suyu şebekesi ile dağıtılmak üzere temin edilen su miktarının kaynaklara göre dağılımı	33
Grafik 6 – 2024 yılında endüstrinin kullandığı suyun kaynaklara göre dağılımı	36
Grafik 7 – Yıllar bazında kanalizasyon şebekesi tesisi ile hizmet verilen belediye nüfusunun toplam nüfusa oranı	37
Grafik 8 – Yıllar bazında atıksu arıtma tesisi ile hizmet verilen belediye nüfusunun toplam belediye nüfusuna oranı (TÜİK, 2024)	38
Grafik 9 - 2024 yılı itibariyle katı atık kompozisyonu	47
Grafik 10 – Yıllar bazında sıfır atık yönetimi kapsamında verilen eğitimlere katılan kişi sayısı	50
Grafik 11 – Yıllar itibariyle sıfır atık sistemine geçen il genelindeki bina ve yerleşkelerin sayısı	53
Grafik 12 – Yıl bazında kayıtlı ekonomik işletme sayısı	54
Grafik 13 – Atık yönetim uygulaması verilerine göre ilimizdeki tehlikeli atık yönetimi (Atık Yönetim Uygulaması, 2024)	55
Grafik 14 – Yıllar itibariyle ilinde atık madeni yağ miktarları &	56
Grafik 15 – 2024 yılı kül atıklarının yönetimi	60
Grafik 16 – 2024 yılında madencilikte proses atıklarının bertarafı	62
Grafik 17 – Arazi kullanım durumuna göre arazi sınıflandırması	82
Grafik 18 – 2024 yılında ÇED İade/İptal Kararı alınan projelerin sektörel dağılımı	85
Grafik 19 – 2024 yılında ÇED Gerekli Değildir Kararı alınan projelerin sektörel dağılımı	86
Grafik 20 – 2024 yılında verilen Çevre İzin/ Çevre İzin ve Lisans Belgelerinin konularına göre dağılımı	87
Grafik 21 – ÇŞİDİM tarafından 2024 yılında gerçekleştirilen planlı ve ani çevre denetimlerinin dağılımı	88
Grafik 22 – 2024 yılında ÇŞİDİM gelen şikâyetlerin konulara göre dağılımı	89
Grafik 23 – 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından uygulanan idari para cezaları miktarının konulara göre dağılımı	90
Grafik 24 - 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından uygulanan idari para cezaları sayısının konulara göre dağılımı	90

HARİTALAR DİZİNİ

	Sayfa
Harita 1 - HEY Portalı Ulusal PM Emisyonları Dağılım Haritası; (ton/yıl)	7
Harita 2 – Bitlis ilinde bulunan hava kirliliği ölçüm cihazlarının yerleri	14
Harita 3 - Bitlis İlinde Bulunan Sulak Alanlar	69
Harita 4 – Bitlis ilinin Çevre Düzeni Planı.....	83

RESİMLER DİZİNİ

	<u>Sayfa</u>
Resim 1- Bitlis İlinden Görünüm	1
Resim 2- Bitlis İlinden Görünüm	4
Resim 3 Van Gölünden Görünüm	22
Resim 4 Nemrut Gölünden Görünüm	23
Resim 5 Nazik Gölünden Görünüm	24
Resim 6 Sodalı (Arin) Gölünden Görünüm	25
Resim 7 Aygır Gölünden Görünüm	25
Resim 8 Batmış (Cil) Gölünden Görünüm	26
Resim 9 – Heybeli Gölünden Görünümler.....	74
Resim 10- Ahlat Sazlığından Görünümler	75
Resim 11- Kavuşuk Yarımadasından Görünümler	75
Resim 12 - Nemrut Kalderası Tabiat Anıtı.....	76

GİRİŞ

Doğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan Bitlis ili, 41° 33' ve 43° 11' doğu boylamlarıyla 37° 54' ve 38° 58' kuzey enlemleri arasında kalmaktadır. Bitlis Doğu Anadolu Bölgesinin Yukarı Fırat ve Yukarı Murat bölümlerinin sınırı üzerinde bulunan bir ilimizdir. Bitlis'in genel olarak yüzölçümü 6.707 km²' dir. Bu rakama Bitlis ili sınırları içerisinde kalan Van Gölü'nün 1.876 km²' lik kısmı ve diğer göl yüzeyleri de dâhil edildiği takdirde toplam olarak ilin yüzölçümü 8.645 km² olmaktadır. Bitlis bu yüzölçümü ile Türkiye topraklarının %1'ini, Doğu Anadolu Bölgesi topraklarının ise %5,5'ini kapsamaktadır.

Resim 1- Bitlis İlinden Görünüm

Bitlis ilinin yeryüzü şekillerini Van Gölü'nün güneyinde ve kuzeyinde bulunan, genellikle volkanik bir yapı gösteren dağlar ile bunların üzerindeki düzlükler belirler. İlin güneyindeki dağlar Güneydoğu Torosların uzantısı biçimindedir. Bunlar Van Gölü'nün hemen yakınından doğan akarsu vadileriyle parçalanmıştır. Bitlis İli deniz seviyesinden 1.545 metre yüksekliktedir. Arazi Anadolu yaylasına nazaran daha yüksek ve daha girintili çıkıntılıdır arazisinin %71'ini dağlar, %16'sını platolar, %3'ünü yaylalar ve %10'unu da ovalar oluşturmaktadır.

Merkez ilçe dâhil olmak üzere Adilcevaz, Ahlat, Güroymak, Hizan, Mutki ve Tatvan olmak üzere toplam 7 ilçesi vardır. Bitlis merkez ilçe ve bağlı ilçelerinde birer belediye teşkilatı, il merkezine bağlı Yolalan, Adilcevaz ilçesine bağlı Aydınlar, Ahlat ilçesine bağlı Ovakışla, Güroymak ilçesine bağlı Gölbaşı ve Günkırı, ile Mutki ilçesine bağlı Kavakbaşı beldelerinde birer belediye teşkilatı olmak üzere toplam 13 yerleşim merkezinde belediye teşkilatı bulunmaktadır. İlimizin toplam nüfusu 352.277' dir.

Bitlis ulaşım bakımından bir kavşak noktasıdır. Avrupa ile Asya'yı birleştiren demiryolu Tatvan'ın Tuğ İskelesinde sona erer. Tren feribotlarla Van Gölünü geçerek Van'dan demiryolu ile İran'a ulaşır. Orta ve Güneydoğu Anadolu'dan gelen karayolları burada kesişir. Diyarbakır ve Adıyaman'dan gelen karayolu ile Muş ve Bingöl'den gelen karayolu Bitlis'te kesişerek, Van Gölü güneyini takiben Van'a ulaşır. Bitlis Güneydoğu Torosların geçit verdiği tek bölgedir. Van Gölünde deniz taşımacılığı yapılır.

Bitlis ilini doğudan Van gölü, güneyden Siirt ve Batman, batıdan Muş, kuzeyden de Ağrı illeri çevreler. Kaba çizgileriyle karasal özellikler gösteren Bitlis iklimi, gerçekte doğunun sert ve karasal iklimiyle Akdeniz iklimi arasında bir geçiş niteliği göstermektedir. İlde kışlar soğuk, yazlar ise sıcak ve kurak geçer. Kışlar erken gelir ve geç gider. Kar örtüsü nisan sonlarına kadar devam eder. Hava mayıs-ekim arası kuraktır. Denizlerden uzak ve deniz seviyesinden çok yüksek olduğu için kara iklimi hüküm sürer. Van Gölü sebebiyle kışları Erzurum ve Kars'a nazaran daha az soğuk geçer. Bol kar yağar. Yazları kısa sürer (150 gün) ve sıcaktır. İlin ısısı -19°C ile 36,8°C arasında seyreder. Yağış miktarı 958 mm'dir. Yağışın % 45'i kışın, % 31'i ilkbahar ve % 24'ü sonbahara aittir. Yağış, Akdeniz yağış rejimine çok benzer. Karların eriyişi yavaştır. Bunun için sel olmaz. Yağış miktarı yeterlidir. Fakat yazın içme suyu sıkıntısı çekilmektedir. Bitlis'in % 35'e yaklaşan kısmı ormanlarla kaplıdır. Türkiye'nin en yüksek ormanları bu ilimizdedir. Ormanların çoğu meşeliktir. Nemrut Dağının güney yamaçları ile krater göllerin iç yamaçları koruluk halinde ormanlarla kaplıdır. Ormanların bir kısmı da ardıçtan meydana gelmiştir. Nemrut Kraterinin iç yamaçlarındaki 2.900 metredeki orman, Türkiye'nin en yüksek ormanıdır. Hizan, orman bakımından en zengin bölgedir. Dağlarda yabani meyve ağaçları ve kavak görülür. Bitlis'in %30'u çayır ve mera olup, % 20'ye yakın kısmı da ekime müsaittir.

Karasal iklimin sürdüğü ilde hakim bitki örtüsü step ve bozkırdır. Bunlar yağışların bol olduğu dönemde yeşeren yazın kuraklık ve sıcaklıkla birlikte kuruyan otlardan oluşur. Bitki örtüsü bakımından çayır otlak ve meraların geniş yer tuttuğu yayla görünümündedir. Yüksek kesimlerde yağışların artması ile genellikle meşe ağaçlarından oluşan orman koruluklarına rastlanır. Bu ormanların yörenin insanları tarafından bilinçsizce tahrip edilmesi ve yakacak odun olarak kullanılması nedeniyle gün geçtikçe azalmaktadır. Sulak yerlerde kavak ve söğüt ağaçlarıyla elma, armut, ceviz ve dut ağaçları çok sayıda vardır. İlimizde son yıllarda yapılan ağaçlandırma çalışmalarında önemli mesafeler alınmıştır.

İlimizde ekime müsait arazinin çoğunda hububat ekilir. En çok buğday ayrı olarak çavdar, darı, arpa, baklagillerden özellikle fasulye yetişir. Tütün azdır. Ancak çok kalitelidir. “Virginia” tipinde olup özel renk ve kokuya sahiptir. Meyvecilik sebzeçilikten daha çok gelişmiştir. Cevizleri, armutları meşhurdur. Antep fıstığı, meyan kökü, elma, kiraz ve dut bol miktarda yetişir. Ahlat'ın armudu ile meyan kökü yüzyıllardan beri ün yapmıştır. Vişne, badem, ayva ve kayısı da yetişir.

Bitlisin büyük bir bölümü dağlarla kaplı, kayalık ve ormanlık olması sebebiyle bitkisel imalat yapılan alanlar çok hudutludur. Tarım ve Hayvancılık, Bitlis halkının temel geçim kaynağıdır. Zirai faaliyetler arasında hayvancılık başta gelmektedir. Bitkisel imalatın ekonomisine katkısı hayvancılığın gerisindedir. Şehir topraklarının %18,9'u tarım arazisidir, tarıma elverişli olup kullanılmayan arazi oranı %2,09'dur. 134.918 hektar olan tarım arazisinin %20,6'sı sulanmaktadır. Sulanan arazilerde tütün, pancar, patates ve meyve üretilmektedir. Tarım alanlarının %73,61'i ekili alanlardan oluşmaktadır, %25,24'ü nadas, %0,61 sebze %0,54'ü mera ve bağlıktır. Yetiştirilen

ehemmiyetli ürünler çavdar ve tütündür. Şehirde yetiştirilen en önemli meyve ise ceviz olup, yüksek verimliliği ve kalitesi ile tanınmaktadır.

Sanayi alanında çok geri kalmış olan ilimiz 1985 yılının sonlarına doğru teşvikli yatırımların çoğalmasına rağmen, özel şahıs ve şirketler yatırımlarını hayvancılık alanında yapmaktadır. Ayrıca büyük olmamakla birlikte teşvikli orta ölçekli yatırımlar devam etmekte fakat yeteri kadar teşvik sağlanamamaktadır. İl ekonomisi ve halkın gelir kaynağı hayvancılık ve hayvan ürünleri üzerinde yoğunlaşmaktadır. Sanayisi yok denecek kadar az olan Bitlis ilinde, çalışma sonuçlarına göre, “gıda ürünleri ve içecek imalatı”, “madencilik ve taş ocakçılığı” ve “bitkisel üretim” sektörleri öne çıkmaktadır. Arazi yüksek olduğundan ve kış şartlarının uzun süre devam etmesi sebebiyle maden arama zordur.

Bitlis ili doğal yapı tarihi, mimari ve kültürel değerler bakımından önemli turizm potansiyeline sahiptir. Van Gölü kıyıları, Aygır ve Nazik Gölleri, Nemrut Krateri, Bitlis kış sporları alanı, Çukur Kaplıcası ilimizdeki başlıca doğal kaynak potansiyelini oluşturmaktadır. Havası, suyu, dağları, kışın beyazı, yazın yemyeşil görüntüsü ile adeta bir yeryüzü cennetini andıran Bitlis İli; tarihin her dönemine tanıklık eden anıtsal yapıları, Türkiye’nin en büyük yanardağı olan eşsiz doğa harikası Nemrut Dağı ve Krater Gölü, Tatvan-Ahlat-Adilcevaz ilçelerimizin bir hilal şeklinde kucakladığı uçsuz bucaksız görüntüsü ile Van Gölü, Süphan Dağı, Beş Minaresi, şifalı suları ve misafirperver insanı ile tarih ve doğanın kucaklaşmasını en güzel şekilde sergileyen bir ilimizdir. Bu potansiyeli ile Bitlis, ülkenin batı ve Akdeniz sahillerine sıkışmış turizmine hem doğuda açılmış bir pencere hem de sahip olduğu zenginliklerle üzerine düşeni yapmaya hazır olan ve keşfedilmeyi bekleyen turizm cennetidir.

Bitlis yöresi tarihte, batıyı doğuya bağlayan ticaret yolu üzerinde bir geçiş alanında olması nedeniyle çeşitli uygarlıkların varlığı ve izlerini taşımaktadır. Bitlis ve Ahlat kentlerinde, Urartu, Selçuklu Beylikler ve Osmanlı uygarlıklarına ait arkeolojik, tarihi ve mimari eserler yoğun olarak yer almaktadır. Altyapı ve tesis yönünden turizm sektörünün gelişmişlik düzeyi çok düşük olan Bitlis ilindeki bugünkü turizm etkinlikleri önemli ölçüde, Doğu Anadolu tur güzergâhını bağlı olarak gelişmektedir.

Zengin bir tarihsel potansiyelin sahibi olan ve Urartulardan başlayıp, Osmanlılara kadar uzanan çeşitli medeniyetlerin uğrak yeri olan Bitlis, tüm bu dönemlere ait sayısız tarihi eserleri ile tam bir “Açık Hava Müzesi” görünümündedir. Tarih boyunca çeşitli medeniyetleri kucak açan Bitlis’te pek çok kale, camii, medrese, türbe, köprü ve kervansaray yapıları bulunmaktadır.

Bitlis ili, kış mevsiminin uzun sürmesi nedeniyle kış turizmi açısından önemli bir potansiyele sahiptir. Özellikle kayak sporu bütün canlılığıyla yediden yetmişe her kesimin kış eğlencesi olmuştur. Türkiye’nin en eski kayak tesislerinden birine sahip olan ilde, kayak sporunu doyasıya yaşamak isteyen misafirlerini ağırlayacak kapasitedeki kayak evi konuklarını beklemektedir.

Ayrıca; bölgenin Kış Sporları Merkezi olmaya aday Nemrut Kayak Merkezi’nin kısa sürede hayata geçirilerek bu doğal potansiyelin bölgesel ve ulusal turizm hareketlerinden hak ettiği payı alacağı yetkililerin beyanları arasındadır.

Resim 2- Bitlis İlinden Görünüm

Fay hattı üzerinde bulunan Bitlis'in merkezinde ve çevresinde sayısız kaplıcaya rastlanır. Bunlardan bazıları; Güroymak Budaklı Kaplıcası, Ilıcak (Germav) Kaplıcası, Yam Kaplıcası (Acısu), Tatvan Develer Suyu, Nemrut Kaplıcaları olarak sıralanabilir.

Turizm faaliyetlerinin uzun dönemde sürdürülebilir olması için geniş kapsamlı, dikkatli, katılımcı ve paylaşımcı olarak planlaması, sürecin etkin yönetimi ve izlenmesi de gereklidir. Aksi takdirde, bu faaliyetlerin geri dönüşü mümkün olmayan olumsuz etkileri ortaya çıkacak ve turizm bu alanları tahrip eden bir faktör haline gelecektir.

Bitlis Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü bünyesinde bulunan ÇED ve Çevre İzinlerinden Sorumlu Şube Müdürlüğümüzde 1 Şube Müdürü ve 2 Çevre Mühendisi, Çevre Yönetiminden Sorumlu Şube Müdürlüğünde ise 1 Şube Müdürü ve 2 Çevre Mühendisi görev yapmaktadır.

A. HAVA

A.1. Hava Kalitesi

Atmosferde toz, duman, gaz, koku ve saf olmayan su buharı şeklinde bulunabilecek kirleticilerin, insanlar ve canlıların sağılığını olumsuz yönde etkileyecek ve/veya maddi zararlar meydana getirecek miktarlara yükselmesi, “Hava Kirliliğı” olarak nitelenmektedir.

İnsanların çeşitli faaliyetleri sonucu meydana gelen üretim ve tüketim aktiviteleri sırasında ortaya çıkan atıklarla hava tabakası kirlenerek, yeryüzündeki canlı hayatı olumsuz yönde etkilenmektedir. Havayı kirleten maddelerin sınır değeri (havada zararlı olmayacak derecedeki en yüksek değeri) her ülkenin ilgili kuruluşları tarafından yönetmeliklerle belirlenir.

Modern yaşamın getirdiğı şehirleşmenin bir sonucu olan hava kirliliğı, yerel ve bölgesel olduğu kadar küresel ölçekte de etki alanına sahiptir. Hava kirliliğinin insan sağılığına önemli etkileri olması sebebiyle, hava kalitesi konusuna tüm dünyada büyük önem verilmektedir. Hava kirliliğı problemlerini çözmek ve strateji belirlemek için, bilimsel topluluk ve ilgili otoritenin her ikisi de atmosferik kirletici konsantrasyonlarını izlemek ve analiz etmek konusuna odaklanmışlardır (Kyrkilis vd., 2007). Otoritelerin hava kalitesinin korunması ve iyileştirilmesi konusunda sorumluluklarının yanı sıra, halk sağılığını doğrudan etki eden bir konu olması sebebiyle, kamuoyuna iletişim araçları vasıtasıyla hava kirliliğı güncel bilgilerini sunması da sorumlulukları arasındadır. Ancak farklı kirleticilere ait ölçümleri anlamak bu konuda çalışan bir bilim insanı için mümkün olsa bile genel halk ve yerel otoriteler için oldukça zor olmaktadır. Bu sebeple, hava kirliliğinin/hava kalitesinin durumunu kamuoyuna açıklarken halkın kolayca anlayabileceğı bir sınıflama sistemi kullanılmaktadır. Tüm dünyada yaygın olarak kullanılan, Hava Kalitesi İndeksi (HKİ) denilen bu sınıflama sistemi ile havadaki kirleticilerin konsantrasyonlarına göre hava kalitesini iyi, orta, kötü, tehlikeli vb. şeklinde derecelendirme yapılmaktadır. Dünyanın pek çok ülkesinde indeks hesaplanmasında kullanılan yöntem ve kriterler, kendi ülkelerinde uygulanan hava kalitesi standartlarına uygun şekilde oluşturulmuştur.

Bir ulusun hava kalitesinin iyileştirilmesi konusundaki başarısı, yerel ve ulusal hava kirliliğı problemleri ve kirlilik azaltmadaki gelişmeler konusunda doğru ve iyi bilgilendirilmiş vatandaşların desteğine bağlıdır (Sharma vd., 2003a). Bir bölgedeki kirletici seviyelerini anlamak için uygun bir aracın geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu araç, vatandaşın hava kirliliğı seviyesi hakkında doğru ve anlaşılabilir şekilde bilgi sağılarken, aynı zamanda ilgili otoritelerin toplum sağılığını korumak için önlem almaları konusunda kullanılabilir olmalıdır (Kyrkilis vd., 2007).

Bu amaçla, geliştirilen standart değeri, gerek uyarıcı ve anlaşılabilir olması gerekse de kullanımı açısından yaygın olarak bir indekse çevrilerek sunulabilmektedir. Belli bir bölgedeki hava kalitesinin karakterize edilmesi için ülkelerin kendi sınır değeriğine göre dönüştürdükleri ve kirlilik sınıflandırılmasının yapıldığı bu indekse Hava Kalitesi İndeksi (HKİ) (Air Quality Index/AQI) adı verilmektedir. İndeks belirli kategorilerde farklı tanım ve renkler kullanılarak ifade edilmekte ve ölçümü yapılan her kirletici için ayrı ayrı düzenlenmektedir (Yavuz, 2010).

Ulusal Hava Kalitesi İndeksi, EPA (Amerika Birleşik Devletleri Çevre Koruma Ajansı) Hava Kalitesi İndeksinin ulusal mevzuatımız ve sınır değeriğimize uyarlanması sonucu oluşturulmuştur. 5 temel kirletici için hava kalitesi indeksi hesaplanmaktadır. Bunlar; partikül maddeler (PM₁₀), karbon monoksit (CO), kükürt dioksit (SO₂), azot dioksit (NO₂) ve ozon (O₃) dur.

Türkiye’de özellikle kış sezonunda bazı şehir merkezlerinde meteorolojik şartlara da bağlı olarak hava kirliliği görülmektedir. Kış aylarında ısınmadan kaynaklanan hava kirliliğinin temel sebepleri; düşük vasıflı yakıtların iyileştirilme işlemine tabi tutulmadan kullanılması, yanlış yakma tekniklerinin uygulanması ve kullanılan yakma sistemleri işletme bakımlarının düzenli olarak yapılmaması şeklinde sıralanabilir. Ancak ısınmada doğal gazın ve kaliteli yakıtların kullanılması sonucu özellikle büyük şehirlerde hava kirliliğinde 1990’lı yıllara göre azalma olmuştur.

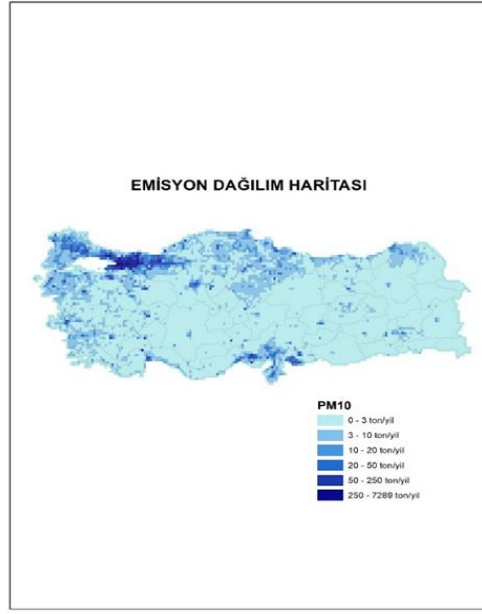
Şehirleşme ile sanayi tesislerinin yakın çevresindeki bölgelerdeki konutlaşmaların artması hava kirliliğinin olumsuz etkilerini artırmaktadır. Kömüre dayalı termik santrallerde kullanılan yerli linyitlerin yüksek kükürt oranı ve bazı tesislerde arıtma sistemlerinin olmaması nedeniyle kükürt dioksit (SO_2) emisyonları problem oluşturmaktadır. Çevre Mevzuatının kirletici vasfı yüksek tesisler olarak nitelendirdiği enerji üretim tesisleri için mevzuatta özel emisyon sınır değerleri bulunmaktadır. Söz konusu tesislerin kurulması ve işletilmesi için gerekli izinler, tesisten çıkan emisyonlar ve tesisin etki alanı içerisinde hava kirliliğinin tespitine ilişkin usul ve esaslar Çevre Mevzuatında belirlenmiştir. Katı, sıvı ve gaz yakıt kullanan bu tesisler için ilgili baca gazı sınır değerlerinin sağlanması yanında tesis etki alanlarında hava kalitesi sınır değerlerinin de sağlanması gereklidir. Bu nedenlerle söz konusu tesislerden kaynaklanan özellikle toz, kükürt dioksit (SO_2) ve azot oksit (NO_x) emisyonlarının giderilmesi ve azaltılması konusundaki tekniklerinin uygulanması gereklidir. Söz konusu azaltım teknikleri son yıllarda tesislerden kaynaklanan emisyon yüklerini önemli ölçüde azaltılabilmektedir. Söz konusu azaltım tekniklerinin hayata geçirilmesi ve yaygın olarak kullanılabilmesi içinde Çevre Mevzuatında bazı değişiklikler yapılmıştır.

İlimizde kalitesiz kömür yakılmasına bağlı hava kirliliği sorunları yaşanmaktadır. Alınan bazı önlemlere bağlı olarak bu sorun kısmen ortadan kaldırılmakta ve buna bağlı olarak ulusal kirlilik sınır değerleri sağlanabilir hale gelmiş olsa da ülkemizdeki pek çok şehirde Avrupa Birliği hava kalitesi standartlarının henüz sağlanamadığı da bir gerçektir.

Avrupa Birliği çevre kriterlerine uyum süreci çerçevesinde hazırlanan yeni yönetmelikler ile açık ortam hava kalitesi sınır değerleri düşürülmüş ve bu sınır değerlerin sağlanabilmesi için temiz hava planlarının hazırlanması yasal bir gereklilik haline getirilmiştir.

Bu kapsamda ilimizde 2020-2024 yılları arasını kapsayan Bitlis ili Temiz Hava Eylem Planı hazırlanmıştır. Bu eylem planında kent genel özellikleri itibariyle değerlendirilmiş, hava kirliliği kaynakları ve kirleticilerin dağılım özellikleri ve insan sağlığına etkileri açısından ele alınmıştır. Hava kalitesi sınır değerleri açısından yapılan değerlendirme günümüzdeki mevcut durum ve gelecekteki durum açısından değerlendirilmiş ve emisyon azaltımına yönelik önlem alternatifleri değerlendirilmiştir.

Hazırladığımız Temiz Hava Eylem Planında sunulan öneriler gerçekleştirildiğinde, Bitlis’te hava kalitesinin önemli düzeyde iyileşmesi beklenmektedir.

Harita 1 - HEY Portalı Ulusal PM Emisyonları Dağılım Haritası; (ton/yıl)

Hava kalitesi yönetimi bileşeni olan modelleme çalışmaları Bakanlığımızca hem ulusal/bölgesel /yerel ölçekte yürütülmekte; hem de geliştirilen yerli ve milli NEFES yazılımıyla sokak seviyesinde hava kalitesi değerlerinin 3 Boyutlu ortamda tespit edilmesi için kullanılmaktadır.

Bakanlığımızca, 5 metreye kadar kısa mesafeleri dahi modelleyebilen 3 boyutlu NEFES yazılımıyla hava kirliliğine neden olan noktalar ve kirlilik kaynağı tespit edilebilmektedir. Geliştirilen yerli ve milli yazılım NEFES ile stratejik hava kalitesi haritaları, 3 boyutlu bina modeli, kent atlası, topoğrafya, trafik yoğunluğu, kavşaklar, binaların yakıt tipi gibi çok sayıda etmen ele alınarak 3 boyutlu ortamda hava kalitesi değerleri halihazırda 37 ilimiz için ortaya konulmaktadır. Şehirlerimizde politikalar için uygulama sürecinin bu yöntemle etkinleştirilmesi planlanmış olup, kalan 44 il için çalışmalar sürdürülmektedir.

NEFES yazılımıyla evsel ısınma, sanayi, kara, deniz, hava ve demiryolu ulaşımına bağlı hava kirliliği kaynak noktaları tespit edilip, kaynağa özgü önlemler geliştirilebilmektedir.

Hava kalitesi tahminlerinin Bakanlık kaynakları ve altyapısıyla gerçekleştirilmesine 2021 yılı itibarıyla başlanmış olup, çalışmaların 81 ilimizde yaygınlaştırılması planlanmaktadır. Bu amaçla hava yönetimine esas faaliyette olan Operasyonel Merkez günlük olarak teknik işlemleri sürdürmektedir.

Çizelge 1– Hava kalitesi değerlendirme ve yönetiminde limit değerlerinde kademeli azaltım ve uyarı eşikleri

KİRLLETİCİ	ORTALAMA SÜRE	LİMİT DEĞER	UYARI EŞİĞİ
		($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	
SO ₂	saatlik -insan sağlığının korunması için-	350	500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (hava kalitesinin temsili bölgelerinde bütün bir “bölge” veya “alt bölge”de veya en azından 100 km ² ’de –hangisi
	24 saatlik -insan sağlığının korunması için-	125	

	yıllık ve kış dönemi (Ekosistemin korunması) -insan sağlığının korunması için-	20	küçükse- üç ardışık saatte ölçülür)
NO₂	aatlik-insan sağlığının korunması için- (2024 yılı itibarıyla hedeflenen sınır değer mevcuttur)	220	400 µg/m ³ (hava kalitesinin temsili bölgelerinde bütün bir “bölge” veya “alt bölge”de veya en azından 100 km ² ’de –hangisi küçükse- üç ardışık saatte ölçülür)
	yıllık -insan sağlığının korunması için-(2024 yılı itibarıyla hedeflenen sınır değer mevcuttur)	40	
NO_x	yıllık -vejetasyonun korunması için-	30	----
PM₁₀	24 saatlik -insan sağlığının korunması için-	50	----
	yıllık -insan sağlığının korunması için-	40	
Pb	yıllık -insan sağlığının korunması için-	0,5	----
Benzen	yıllık -insan sağlığının korunması için-	5	----
CO	maksimum günlük 8 saatlik ortalama (mg/m ³)-insan sağlığının korunması için-	10	----

(Kaynak: Hava Kalitesi Değerlendirme ve Yönetimi Yönetmeliği)

Hava kalitesine ilişkin hava kalite indeksi karşılaştırması da Çizelge 2’ de verilmektedir.

Çizelge 2 - Ulusal hava kalite indeksi kesme noktaları

İndeks	HKİ	SO ₂ [µg/m ³]	NO ₂ [µg/m ³]	CO [µg/m ³]	O ₃ [µg/m ³]	PM10 [µg/m ³]
		1 Sa. Ort.	1 Sa. Ort.	8 Sa. Ort.	8 Sa. Ort.	24 Sa. Ort.
İyi	0 – 50	0-100	0-100	0-5.500	0-120 ^L	0-50
Orta	51 – 100	101-250	101-200	5.501-10.000	121-160	51-100
Hassas	101 – 150	251-500	201-500	10.001-16.000 ^L	161-180 ^B	101-260
Sağlıksız	151 – 200	501-850	501-1.000	16.001-24.000	181-240 ^U	261-400
Kötü	201 – 300	851-1.100	1.001-2.000	24.001-32.000	241-700	401-520
Tehlikeli	301 – 500	>1.101	>2.001	>32.001	>701	>521

L: Limit Değer

B: Bilgi Eşiği

U: Uyarı Eşiği

Çizelge 3 - Ulusal hava kalitesi indeksi

<i>Hava Kalitesi İndeksi (AQI) Değerler</i>	<i>Sağlık Endişe Seviyeleri</i>	<i>Renkler</i>	<i>Anlamı</i>
<i>Hava Kalitesi İndeksi bu aralıkta olduğunda..</i>	<i>..hava kalitesi koşulları..</i>	<i>..bu renkler ile sembolize edilir..</i>	<i>..ve renkler bu anlama gelir.</i>
0 - 50	İyi	Yeşil	Hava kalitesi memnun edici ve hava kirliliği az riskli veya hiç risk teşkil etmiyor.
51 - 100	Orta	Sarı	Hava kalitesi uygun fakat alışılmadık şekilde hava kirliliğine hassas olan çok az sayıdaki insanlar için bazı kirleticiler açısından orta düzeyde sağlık endişesi oluşabilir.
101- 150	Hassas	Turuncu	Hassas gruplar için sağlık etkileri oluşabilir. Genel olarak kamunun etkilenmesi olası değildir.
151 - 200	Sağlıksız	Kırmızı	Herkes sağlık etkileri yaşamaya başlayabilir, hassas gruplar için ciddi sağlık etkileri söz konusu olabilir.
201 - 300	Kötü	Mor	Sağlık açısından acil durum oluşturabilir. Nüfusun tamamının etkilenme olasılığı yüksektir.
301 - 500	Tehlikeli	Kahverengi	Sağlık alarmı: Herkes daha ciddi sağlık etkileri ile karşılaşabilir.

Çizelge 4 –2024 yılı itibariyle sürekli emisyon ölçüm sistemleri (ÇŞİDİM, 2024)

SEKTÖR	TESİS SAYISI	BACA SAYISI
Ağaç İşleme		
Atık Yakma		
Cam Üretim		
Çimento		
Enerji Üretimi		
Gıda		
Gübre		
Kağıt Üretim		
Kimya		
Kireç		
Lastik		
Maden		
Metalurji		
Otomotiv		
Rafineri		

Şeker		
Tekstil		
Jeotermal Enerji (JES)		
TOPLAM		

İlimizde Sürekli Emisyon Ölçüm Sistemlerinin kurulmasını, işletilmesini ve kalite güvence sisteminin oluşturulmasını gerektirecek bir tesis bulunmamaktadır. Bu nedenle Çizelge A.4 oluşturulmamıştır.

A.2. Hava Kalitesi Üzerine Etki Eden Kirleticiler

Hava kirliliği, doğrudan veya dolaylı olarak insan sağlığını etkileyerek yaşam kalitesini düşürmektedir. Günümüzde hava kirliliği nedeniyle yerel, bölgesel ve küresel sorunlar yaygın olarak yaşanmaktadır.

Yoğun şehirleşme, şehirlerin yanlış yerleşmesi, motorlu taşıt sayısının artması, düzensiz sanayileşme, kalitesiz yakıt kullanımı, topoğrafik ve meteorolojik şartlar gibi nedenlerden dolayı büyük şehirlerimizde özellikle kış mevsiminde hava kirliliği yaşanabilmektedir.

Bir bölgede hava kalitesini ölçmek, o bölgede yaşayan insanların nasıl bir hava teneffüs ettiğinin bilinmesi açısından çok büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, önemli bir nokta da, bir bölgede meydana gelen hava kirliliğinin sadece o bölgede görülmeyip meteorolojik olaylara bağlı olarak yayılım göstermesi ve küresel problemlere de (küresel ısınma, asit yağmurları, vb) sebep olmasıdır.

Renksiz bir gaz olan kükürtdioksit (SO_2), atmosfere ulaştıktan sonra sülfat ve sülfürik asit olarak oksitlenir. Diğer kirleticiler ile birlikte büyük mesafeler üzerinden taşınabilecek damlalar veya katı partiküller oluşturur. SO_2 ve oksidasyon ürünleri kuru ve nemli depozisyonlar (asitli yağmur) sayesinde atmosferden uzaklaştırılır.

Azot Oksitler (NO_x), Azot monoksit (NO) ve azot dioksit (NO_2), toplamı azot oksitleri (NOX) oluşturur. Azot oksitler genellikle (%90 durumda) NO olarak dışarı verilir. NO ve NO_2 'nin ozon veya radikallerle (OH veya HO_2 gibi) reaksiyonu sonucunda oluşur. İnsan sağlığını en çok etkileyen azot oksit türü olması itibarı ile NO_2 kentsel bölgelerdeki en önemli hava kirleticilerinden biridir. Azot oksit (NO_x) emisyonları insanların yarattığı kaynaklardan oluşmaktadır. Ana kaynakların başında kara, hava ve deniz trafiğindeki araçlar ve endüstriyel tesislerdeki yakma kazanları gelmektedir.

İnsan sağlığına etkileri açısından, sağlıklı insanların çok yüksek NO_2 derişimlerine kısa süre dahi maruz kalmaları, şiddetli akciğer tahribatlarına yol açabilir. Kronik akciğer rahatsızlığı olan kişilerin ise bu derişimlere maruz kalmaları, akciğerde kısa vadede fonksiyon bozukluklarına yol açabilir. NO_2 derişimlere uzun süre maruz kalınması durumunda ise buna bağlı olarak solunum yolu rahatsızlıklarının ciddi oranda arttığı gözlenmektedir.

Toz Partikül Madde (PM_{10}), partikül madde terimi, havada bulunan katı partikülleri ifade eder. Bu partiküllerin tek tip bir kimyasal bileşimi yoktur. Katı partiküller insan faaliyetleri sonucu ve doğal kaynaklardan, doğrudan atmosfere karışırlar. Atmosferde diğer kirleticiler ile reaksiyona girerek PM 'yi oluştururlar ve atmosfere verilirler. (PM_{10} - 10 μm 'nin altında bir aerodinamik çapa sahiptir) 2,5 μm 'ye kadar olan partikülleri kapsayacak yasal düzenlemeler konusunda çalışmalar devam

etmektedir. PM₁₀ için gösterilebilecek en büyük doğal kaynak yollardan kalkan tozlardır. Diğer önemli kaynaklar ise trafik, kömür ve maden ocakları, inşaat alanları ve taş ocaklarıdır. Sağlık etkileri açısından, PM₁₀ solunum sisteminde birikebilir ve çeşitli sağlık etkilerine sebep olabilir. Astım gibi solunum rahatsızlıklarını kötüleştirebilir, erken ölümü de içeren çeşitli ciddi sağlık etkilerine sebep olur. Astım, kronik tıkalı akciğer ve kalp hastalığı gibi kalp veya akciğer hastalığı olan kişiler PM₁₀'a maruz kaldığında sağlık durumları kötüleşebilir. Yaşlılar ve çocuklar, PM₁₀ maruziyetine karşı hassastır. PM₁₀ yardımıyla toz içerisindeki mevcut diğer kirleticiler akciğerlerin derinlerine kadar inebilir. İnce partiküllerin büyük bir kısmı akciğerlerdeki alveollere kadar ulaşabilir. Buradan da kurşun gibi zehirli maddeler %100 olarak kana geçebilir.

Karbonmonoksit (CO), kokusuz ve renksiz bir gazdır. Yakıtların yapısındaki karbonun tam yanmaması sonucu oluşur. CO derişimleri, tipik olarak soğuk mevsimlerde en yüksek değere ulaşır. Soğuk mevsimlerde çok yüksek değerler ulaşılmasının bir sebebi de inversiyon durumudur. CO'nın global arka plan konsantrasyonu 0.06 ve 0.17 mg/m³ arasında bulunur. 2000/69/EC sayılı AB direktifinde CO ile ilgili sınır değerler tespit edilmiştir.

Enverziyon, sıcak havanın soğuk havanın üzerinde bulunarak, havanın dikey olarak birbiriyle karışmasının engellenmesi durumudur. Kirlilik böylece yer seviyesine yakın soğuk hava tabakasının içerisinde toplanır.

CO'nın ana kaynağı trafik ve trafikteki sıkışıklıktır. Sağlık etkileri, akciğer yolu ile kan dolaşımına girerek, kimyasal olarak hemoglobinle bağlanır. Kandaki bu madde, oksijeni hücrelere taşır. Bu yolla, CO organ ve dokulara ulaşan oksijen miktarını azaltır. Sağlıklı kişilerde, daha yüksek seviyelerdeki CO'ye maruz kalmak, algılama ve gözün görme gücünü etkileyebilir. Hafif ve daha ağır kalp ve solunum sistemi hastalığı olan kişiler ve henüz doğmamış ve yeni doğmuş bebekler, CO kirliliğine karşı en riskli grubu oluşturur.

Kurşun (Pb), doğada metal olarak bulunmaz. Kurşun gürültü, ışın ve vibrasyonlara karşı iyi bir koruyucudur ve hava yoluyla taşınır. Kurşun, maden ocakları ve bakır ve tunç (Cu+Sn) alaşımı işlenmesi, kurşun içeren ürünlerin geriye dönüştürülmesi ve kurşunlu petrolün yakılmasıyla çevreye yayılır. Kurşun içeren benzin ilavesi ürünlerinin de kullanılması, atmosferdeki kurşun oranını yükseltir.

Ozon (O₃), kokusuz renksiz ve 3 oksijen atomundan oluşan bir gazdır. Ozon kirliliği, özellikle yaz mevsiminde güneşli havalarda ve yüksek sıcaklıkta oluşur (NO₂+ güneş ışınları = NO+ O => O+ O₂ = O₃). Ozon üretimi uçucu organik bileşikler (VOC) ve karbon monoksit sayesinde hızlandırılır veya güçlendirilir. Ozonun oluşması için en önemli öncü bileşimler NO_x (Azot oksitler) ve VOC'dır. Yüksek güneş ışınlarının etkisiyle ozon derişimi Akdeniz ülkelerinde Kuzey-Avrupa ülkelerinden daha yüksektir. Sebebi ise güneş ışınlarının ozon'un fotokimyasal oluşumundaki fonksiyonundan kaynaklanmasıdır.

Diğer kirleticilere kıyasla ozon doğrudan ortam havasına karışmaz. Yeryüzüne yakın seviyede ozon karmaşık kimyasal reaksiyonlar yoluyla oluşur. Bu reaksiyonlara NO_x, metan, CO ve VOC'ler (etan (C₂H₆), etilen (C₂H₄), propan (C₃H₈), benzen (C₆H₆), toluen (C₆H₅), xilen (C₆H₄) gibi kimyasal maddelerde eklenir. Ozon çok güçlü bir oksidasyon maddesidir. Birçok biyolojik madde ile etkileşimde bulunur. Tüm solunum sistemine zarar verebilir. Ozonun zararlı etkisi derişim oranına ve ozona maruziyet süresine bağlıdır. Çocuklar büyük bir risk grubunu oluşturur. Diğer gruplar arasında öğlen saatlerinde dışarıda fiziksel aktivitede bulunanlar, astım hastaları, akciğer hastaları ve yaşlılar bulunur.

İlimizde kalitesiz kömür yakılmasına bağlı hava kirliliği sorunları yaşanmaktadır. Alınan bazı önlemlere bağlı olarak bu sorun kısmen ortadan kaldırılmakta ve buna bağlı olarak ulusal kirlilik sınır değerleri sağlanabilir hale gelmiş olsa da ülkemizdeki pek çok şehirde Avrupa Birliği hava kalitesi standartlarının henüz sağlanamadığı da bir gerçektir.

Şehrimizde hava kirliliği kontrolü, kirlilik önleme ve hava kalitesinin iyileştirilmesi çalışmaları yürürlükte bulunan mevzuatlar ve ilimiz Mahalli Çevre Kurulu'nca oluşturulan Temiz Hava Programları doğrultusunda ilgili kurumlar ile Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü'nün koordinasyonu ve işbirliğinde geniş kapsamlı olarak yürütülmektedir.

İlimizde oluşan hava kirliliğinin azaltılması ve önlenmesi adına Bitlis İl Mahalli Çevre Kurulu tarafından alınan kararlar ile ilimizde doğalgaz alt yapısının tamamlandığı yerleşim yerlerinde kamu kurum ve kuruluşlarına ait binaların ve yerleşim yerinde yaşayan halkın kömür kullanılması azaltılarak doğalgaz kullanılması sağlanmıştır.

İlimizde, 2024 yılında evsel ısınmada kullanılan katı, sıvı ve gaz yakıtların cinsi, kullanım yeri, tüketim miktarı aşağıdaki çizelgede verilmiştir.

Çizelge 5 – 2024 yılında kullanılan yakıt türleri ve miktarları

(Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, Bitlis-Bingöl-Muş Doğalgaz Dağıtım Anonim Şirketi, 2024)

		Katı Yakıt			Doğalgaz		Fuel Oil	
		Kullanım Yeri	Cinsi	Tüketim Miktarı (ton)	Kullanım Yeri	Tüketim Miktarı (sm ³)	Kullanım Yeri	Tüketim Miktarı (kg)
Sanayi					Büyük Sanayi	----		
					OSB	1356752.44		
					Sanayi	684703.6		
		Tüketim Miktarı (ton)			Tüketim Miktarı (sm ³)		Tüketim Miktarı (m ³)	
Konut					58302199.01			

Bitlis-Bingöl-Muş Doğalgaz Dağıtım Anonim Şirketi adlı firmadan alınan verilere göre tablonun doğalgaz ile ilgili kısmı doldurulmuş olup katı yakıt olarak kullanılan kömür, linyit, fuel oil kullanımına ilişkin bilgilere ulaşılammıştır.

A.3. Hava Kalitesinin Kontrolü Konusundaki Çalışmalar

İlimizde hava kirliliği en çok kış aylarında gözlenmekte olup bunun nedeni aşırı soğuk havalardan dolayı yüksek miktarda ve bilinçsizce yakılan kömürden kaynaklanmaktadır. Genellikle kış aylarında kullanılan bu yakıtlar hava kalitesi sınır değerlerini aşmamakla birlikte inversiyon etkisiyle de Bitlis ili hava kalitesini lokal olarak olumsuz yönde etkilemektedir.

İlimizde hava kalitesinin ölçüldüğü parametrelere baktığımızda kışın SO₂ miktarının yükseldiği görülmektedir. Buna rağmen ilimizdeki verileri hava kalite indeksi karşılaştırma tablosu ile karşılaştırdığımızda ilimizin hava kalitesi indeksi yeterli ve iyi görünmektedir.

Hava kirliliğinin giderilmesinde karşılaşılan en önemli sorun, toplumda bilinç eksikliği iken, bunu mali imkânsızlıklar ve kaliteli yakıt temininde zorluklar gibi kurumsal eksiklikler takip etmektedir. Bu sorunun önlenmesi için en fazla alınan tedbir; kaliteli yakıt kullanımı olup, bunu denetimler ve motorlu taşıtların egzoz gazı ölçümleri takip etmektedir.

Hava kirliliği ile ilgili olarak en başta kalitesiz yakıt kullanımının önüne geçilmesi ve çevre dostu yakıtların ve yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının özendirilmesi gibi tedbirlerin alınması gerekmektedir. İlimizde bu kapsamda doğalgaz şebekesi kurulması amacıyla proje çalışmaları yapılarak doğalgaz boru hatları döşenmeye başlanmıştır. Bu bağlamda Bitlis Merkez İlçesi, Ahlat İlçesi, Güroymak İlçesi ve Tatvan İlçesinin büyük bir bölümüne doğalgaz hattı döşenmiş olup 2016 yılının son dönemlerinden itibaren doğalgaz kullanılmaya başlanmıştır.

A.3.1. Temiz Hava Eylem Planları

İlimizde 09.09.2013 tarihli ve 2013/37 Sayılı Hava Kalitesi Değerlendirme ve Yönetimi Genelgesi Kapsamında 2020-2024 yıllarını kapsayacak şekilde Temiz Hava Eylem Planı hazırlanmıştır.

İlimizde hava kirliliği en çok kış aylarında gözlenmekte olup bunun nedeni aşırı soğuk havalardan dolayı yüksek miktarda ve bilinçsizce yakılan kömürden kaynaklanmaktadır. Genellikle kış aylarında kullanılan bu yakıtlar hava kalitesi sınır değerlerini aşmamakla birlikte inversiyon etkisiyle de Bitlis ili hava kalitesini lokal de olsa olumsuz yönde etkilemektedir.

İlimizde hava kalitesinin ölçüldüğü parametrelere baktığımızda kışın SO₂ miktarının yükseldiği görülmektedir. Buna rağmen ilimizdeki verileri hava kalite indeksi karşılaştırma tablosu ile karşılaştırdığımızda ilimizin hava kalitesi indeksi yeterli ve iyi görünmektedir.

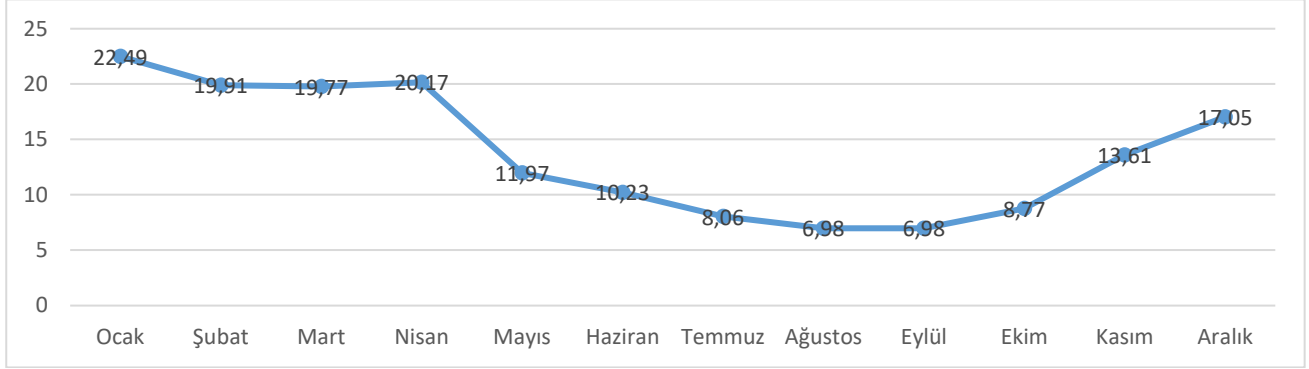
Hava kirliliğinin giderilmesinde karşılaşılan en önemli sorun, toplumda bilinç eksikliği iken, bunu mali imkânsızlıklar, yeterli denetim yapılamaması ve kaliteli yakıt temininde zorluklar gibi kurumsal eksiklikler takip etmektedir. Bu sorunun önlenmesi için en fazla alınan tedbir; kaliteli yakıt kullanımı olup, bunu denetimler ve motorlu taşıtların egzoz gazı ölçümleri takip etmektedir.

Hava kirliliği ile ilgili olarak en başta kalitesiz yakıt kullanımının önüne geçilmesi ve çevre dostu yakıtların ve yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının özendirilmesi gibi tedbirlerin alınması gerekmektedir. İlimizde bu kapsamda 2016 yılında doğalgaz şebekesi kurulum aşamaları başlatılmış olup büyük bir oranda ilerleme kaydedilmiştir.

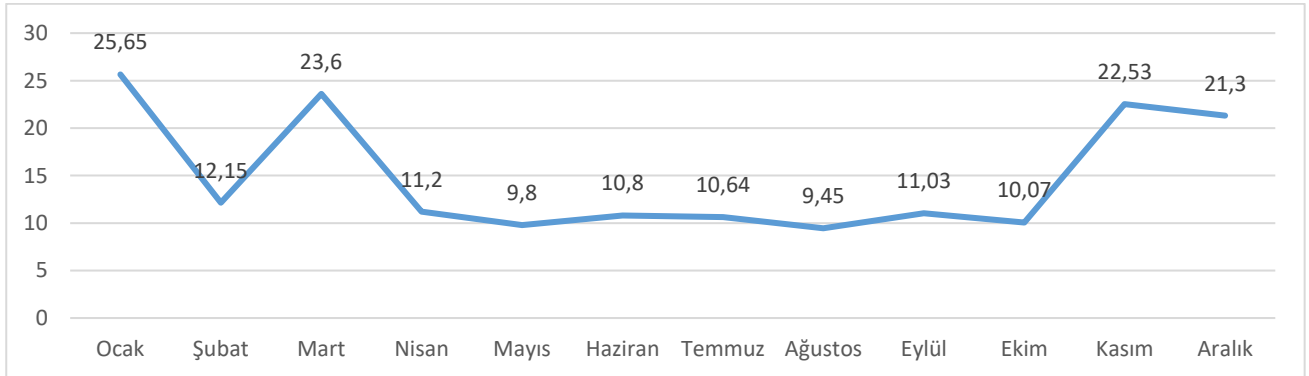
Şehrimizde hava kirliliği kontrolü, kirlilik önleme ve hava kalitesinin iyileştirilmesi çalışmaları yürürlükte bulunan mevzuatlar ve ilimiz Mahalli Çevre Kurulu'nca oluşturulan Temiz Hava

Çizelge 6 - 2024 yılında hava kalitesi ölçüm istasyon yerleri ve ölçülen parametreler

İSTASYON YERLERİ	İSTASYON TÜRÜ (Isınma/Trafik/Sanayi)	HAVA KİRLİTİCİLERİ					
		SO ₂	NO _x	CO	O ₃	HC	PM
Bitlis (Merkez)	Isınma, Trafik	X	-	-	-	-	X

Grafik 1 - 2024 yılında Bitlis istasyonu PM₁₀ parametresi aylık ortalama değer grafiği*
(<https://sim.csb.gov.tr/>, 2024)

Grafik 2 - 2024 yılında Bitlis istasyonu SO₂ parametresi aylık ortalama değer grafiği*
(<https://sim.csb.gov.tr/>, 2024)

Çizelge 7 - 2024 yılı hava kalitesi parametreleri aylık ortalama değerleri ve sınır değerlerin aşıldığı gün sayıları (µg/m³; CO: mg/m³)

(<https://sim.csb.gov.tr/>, 2024)

Bitlis	SO ₂	AGS*	PM10	AGS*	CO	AGS*	NO	AGS*	NO ₂	AGS*	NO _x	AGS*	OZON	AGS*
Ocak	25,65	-	12,28											
Şubat	12,15	-	13,22											
Mart	23,6	-	13,39											
Nisan	11,2	-	21,6											
Mayıs	9,8	-	11,74											
Haziran	10,8	-	13,26											
Temmuz	10,64	-	11,95											
Ağustos	9,45	-	16,32											
Eylül	11,03	-	18,27											
Ekim	10,07	-	25,71											
Kasım	22,53	-	21,93											
Aralık	21,3	-	24,8											

*AGS: Sınır değerini aştığı gün sayısı

A.5. Çevresel Gürültü

İnsanlar üzerinde olumsuz etki yapan ve hoşla gitmeyen seslere gürültü denir. Bu tanıma bakıldığında, sesin gürültü niteliği taşıması için mutlaka yüksek düzeyde olması gerekmediği anlaşılmaktadır. Özellikle büyük kentlerimizde gürültü yoğunlukları oldukça yüksek seviyede olup, Dünya Sağlık Örgütü'nce belirlenen ölçülerin üzerinde olduğu değerlendirilmektedir.

Özellikle büyük kentlerimizde gürültü yoğunlukları oldukça yüksek seviyede olup, Dünya Sağlık Örgütü'nce belirlenen ölçülerin üzerindedir. Gürültü, çıkış yeri ve yayılma ortamı olarak, tüm alıcı ortamları kapsayabilir. Ancak, özellikle insana zarar veren gürültü, alıcı ortam olarak, daha çok havayla özdeşleştirilmektedir. Doğrudan bir çevresel değerin bozulması sonucunda ortaya çıkmakta olan gürültü, diğer çevresel değerleri algılamayı etkileyen, sağlık bozucu bir etken olmaktadır. Bu nedenle de günümüzde gürültü, bir çevre ve sağlık sorunu olarak ele alınmaktadır.

Gürültü, istenmeyen bir durum olduğu ve insanları olumsuz yönde etkilediği için, kimilerince bir kirlilik ögesi olarak ele alınmakta ve gürültü kirliliğinden söz edilmektedir. Gürültü kirliliği, insanlar üzerinde olumsuz fizyolojik ve psikolojik etkiler yaratan, arzu edilmeyen sesler, olarak tanımlanmaktadır. Başka bir anlatımla, gürültü, istenmeyen seslerin yarattığı akustik bir olgudur. Bu olgu geçici ya da sürekli olarak insanlara zarar verebilir.

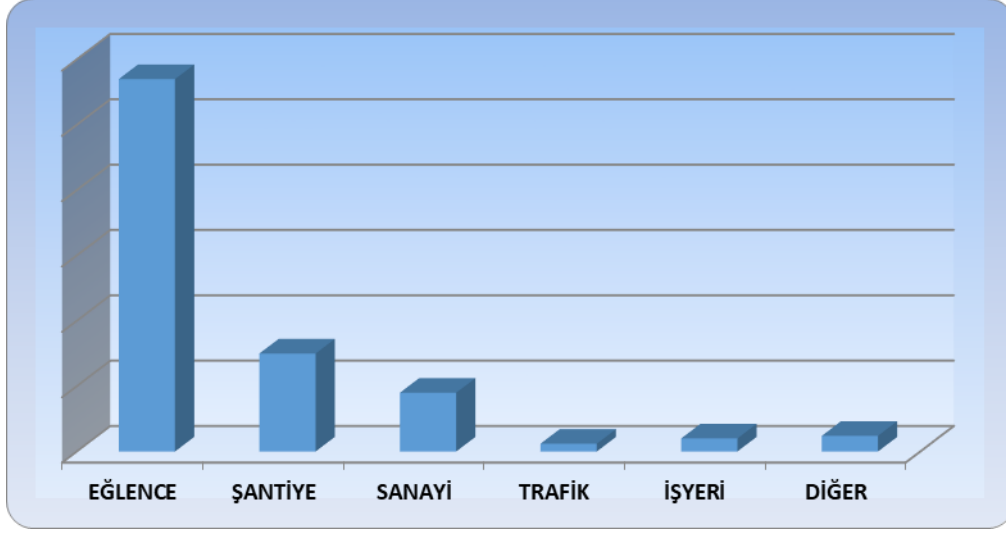
Gelişmiş ülkelerde teknolojinin gelişmesine bağlı olarak ortaya çıkmış olan gürültü sorunu, günümüzün önemli çevre sorunlarından birisi olmasına karşın, ülkemizde az bilinen bir kirlilik türüdür. Gürültü insanların işitme sağlığını ve algılamasını olumsuz yönde etkileyen, fizyolojik ve psikolojik dengelerini bozabilen, iç performansını azaltan, çevrenin hoşluğunu ve sakinliğini yok ederek niteliğini değiştiren bir tür kirliliktir.

Gürültü sorunu toplum sağlığı açısından önemsenmesi gereken bir hızla büyümektedir. Bu durum, makineleşmenin yaşama giderek daha çok girmesinden kaynaklanmaktadır. Makineleşme elbette ki gereklidir, ancak makineleşme gerçekleşirken beraberinde getireceği sorunlar hesaba katılarak, toplum sağlığı için gereken önlemler alınmalıdır.

Yaşama kalitemizi bozmadan alacağımız aşağıdaki basit önlemlerle insan sağlığı üzerinde olumsuz etki yapan gürültü kirliliğini önleyebiliriz:

- Düğün, sünnet, vb. toplu merasimlerde, çevrede bulunabilecek yaşlı, hasta ve bebekleri düşünerek, aşırı gürültülü müzik çalınmamalı ya da kapalı ve ses yalıtımlı mekânları seçilmelidir.
- İşyerlerindeki gürültünün dışarı taşmasını önleyecek ses yalıtımlarını yapılmalıdır.
- Evlerde kullandığımız TV ve müzik aletlerinin sesini sadece kendi duyabileceğimiz kadar açılmalıdır.
- Çevremizdeki insanları rahatsız edecek gereksiz gürültülerden kaçınılmalıdır.
- Gereksiz yere korna çalınmamalıdır.
- Toplumun huzurunu bozacak davranışlardan kaçınılmalı ve insanca yaşamak için herkesin hakkına saygı gösterilmelidir.
- Bina içerisindeki ayak sesleri ve benzer gürültüleri önlemek için gerekli tedbirler alınmalıdır.
- Gürültünün strese ve de birçok hastalıklara sebep olduğu unutulmamalıdır.

İlimizde sanayi gelişmediğinden ve yoğun bir araç trafiği olmadığından çok rahatsız edici bir gürültü meydana gelmemektedir. İlimizde yaz aylarında açık havada yapılan düğün organizasyonlarından kaynaklı gürültüler oluşmaktadır.

Grafik 3 – 2024 yılında gürültü konusunda yapılan şikayetlerin dağılımı
(edenetim.cevre.gov.tr, 2024)

2024 yılı içinde İlimizde gürültü konusunda toplam 15 adet şikayet olmuştur. Bitlis ili için gürültü eylem planı çalışması yapılmamıştır. Bu nedenle gürültü konusunda belirlenen sıcak noktalar için de Çevresel Gürültü Eylem Planı hazırlanmamıştır. Ayrıca ilimizde kullanılan veya yapım aşamasında olan gürültü bariyeri olmaması nedeniyle Çizelge A.8 doldurulamamıştır.

Çizelge 8 – Tamamlanan Gürültü Bariyerleri

İli/İlçesi	Konumu	Tamamlandığı Yıl	Bariyer Alanı (m ²)	Bariyer Tipi

A.6. İklim Değişikliği Eylem Planı Çerçevesinde Yapılan Çalışmalar

Bakanlığımızın Çevre Yönetimi Genel Müdürlüğüne bağlı İklim Değişikliği Dairesi Başkanlığı tarafından hazırlanan ve 2011-2024 yılları arasında kapsayan İklim Değişikliği Eylem Planı çerçevesinde aşağıda belirtilen çalışmalar yapılmıştır.

- İlimizde özel sektöre devlet tarafından verilen teşvikler sonucunda son yıllarda çok sayıda güneş enerjisi santrali kurulması için çalışmalara başlanmıştır.
- Etkin enerji ve kaynak yönetiminin sağlanması amacıyla yine ilimizde çok sayıda HES kurulması için çalışmalar başlamıştır.
- İl Müdürlüğümüzün kurumsal kapasitesinin geliştirilmesi amacıyla ihtiyaç analizi yapılmış ve ihtiyaç duyulan personellerin niteliği ve sayısı Bakanlığımıza bildirilmiştir.
- Atıkların yönetimi için etkin bir izleme ve denetim mekanizmasının kurulması gerekmekte olup İl Müdürlüğümüz personelleri imkânlar dâhilinde denetim işlerini gerçekleştirmektedir. Ancak atık yönetim faaliyetlerinin izlenmesi ve denetlenmesi konusunda görevlendirilecek teknik personel sayısının artırılması ve kapasitenin geliştirilmesi gerekmektedir.
- İlimizde atıkların kaynağında ayrı olarak toplanmasına yönelik bir çalışma yapılmamakta olup kaynağında ayrı toplama konusuna yönelik eğitim, tanıtım ve bilinçlendirme yapılması gerekmektedir.
- Hava Kirliliği ile mücadele çalışmaları kapsamında İlimiz Temiz Hava Eylem Planı hazırlanmıştır.

Avrupa Birliği çevre kriterlerine uyum süreci çerçevesinde hazırlanan yeni yönetmelikler ile açık ortam hava kalitesi sınır değerleri düşürülmüş ve bu sınır değerlerin sağlanabilmesi için temiz hava planlarının hazırlanması yasal bir gereklilik haline getirilmiştir. Bu kapsamda ilimiz için 2020-2024 yıllarını kapsayan Temiz İli Temiz Hava Eylem Planı hazırlanmıştır.

Bitlis ili Temiz Hava Eylem Planı kapsamında, kent genel özellikleri itibariyle değerlendirilmiş, hava kirliliği kaynakları ve kirleticilerin dağılım özellikleri ve insan sağlığına etkileri açısından ele alınmıştır. Hava kalitesi sınır değerleri açısından yapılan değerlendirme günümüzdeki mevcut durum ve gelecekteki durum açısından değerlendirilmiş ve emisyon azaltımına yönelik önlem alternatifleri değerlendirilmiştir.

Hazırladığımız Temiz Hava Eylem Planında sunulan öneriler gerçekleştirildiğinde, Bitlis'te hava kalitesinin önemli düzeyde iyileşmesi beklenmektedir.

A.7. Ulaşım ve Hareketlilik

İlimizde toplam 6 adet egzoz gazı ölçüm istasyonu bulunmaktadır. Bunlardan 1 (bir) tanesi mobil olarak Ahlat İlçesinde faaliyet sürdürmektedir. TÜİK verilerine göre 2024 yılı içerisinde Bitlis iline kayıtlı toplam 25101 adet araç bulunmaktadır. 2024 yılında İlimizde 21.225 adet araç egzoz gazı ölçümü yaptırmıştır.

Çizelge 9- 2024 yılındaki araç sayısı ve egzoz ölçümü yaptıran araç sayısı
(egzoz.csb.gov.tr, Bitlis İl Emniyet Müdürlüğü, 2024)

Egzoz Gazı Emisyon Ölçüm Yetki Belgesi Düzenlenen Firma Sayısı	İldeki Toplam Araç Sayısı	Egzoz Ölçümü Yaptıran Araç Sayısı
7	25.101	21.225

Çizelge 10– Tamamlanan Bisiklet Yolları
(Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, 2024)

İli	Güzergâhı	Mesafe (km)
Bitlis	-	10

İlimizde sadece Ahlat ve Tatvan ilçelerinde 5' er kilometre uzunlukta toplamda 10 km bisiklet yolu bulunmakta olup İlgili belediyelerden güzergah bilgisi istenmiş fakat sadece mesafe bilgileri alınabilmiştir. İl Müdürlüğümüzde güzergah bilgisi bulunmamaktadır.

Çizelge 11– Tamamlanan Yeşil Yürüyüş Yolları
(Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, 2024)

İli	Güzergâhı	Mesafe (km)

Tamamlanan yürüyüş yollarıyla ilgili olarak ilde bulunan belediyelerden bilgi istenmiş ancak İl Müdürlüğümüze ulaşan bir bilgi olmaması sebebiyle Çizelge A.11 boş bırakılmıştır.

Çizelge 12– Tamamlanan Çevre Dostu Sokak

(Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, 2024)

İli	Güzergâhı	Mesafe (km)

Tamamlanan çevre dostu sokak ilgili olarak ilde bulunan belediyelerden bilgi istenmiş ancak İl Müdürlüğümüze ulaşan bir bilgi olmaması sebebiyle Çizelge A.12 boş bırakılmıştır.

A.8 Sonuç ve Değerlendirme

Türkiye’de özellikle kış sezonunda bazı şehir merkezlerinde meteorolojik şartlara da bağlı olarak hava kirliliği görülmektedir. Kış aylarında ısınmadan kaynaklanan hava kirliliğinin temel sebepleri; düşük vasıflı yakıtların iyileştirilme işlemine tabi tutulmadan kullanılması, yanlış yakma tekniklerinin uygulanması ve kullanılan yakma sistemleri işletme bakımlarının düzenli olarak yapılmaması şeklinde sıralanabilir. Ancak ısınmada doğal gazın ve kaliteli yakıtların kullanılması sonucu özellikle büyük şehirlerde hava kirliliğinde 1990’lı yıllara göre azalma olmuştur.

Yoğun şehirleşme, şehirlerin yanlış yerleşmesi, motorlu taşıt sayısının artması, düzensiz sanayileşme, kalitesiz yakıt kullanımı, topoğrafik ve meteorolojik şartlar gibi nedenlerden dolayı büyük şehirlerimizde özellikle kış mevsiminde hava kirliliği yaşanabilmektedir.

İlimizde kalitesiz kömür yakılmasına bağlı hava kirliliği sorunları yaşanmaktadır. Alınan bazı önlemlere bağlı olarak bu sorun kısmen ortadan kaldırılmakta ve buna bağlı olarak ulusal kirlilik sınır değerleri sağlanabilir hale gelmiş olsa da ülkemizdeki pek çok şehirde Avrupa Birliği hava kalitesi standartlarının henüz sağlanamadığı da bir gerçektir.

Şehrimizde hava kirliliği kontrolü, kirlilik önleme ve hava kalitesinin iyileştirilmesi çalışmaları yürürlükte bulunan mevzuatlar ve ilimiz Mahalli Çevre Kurulu’nca oluşturulan Temiz Hava Programları doğrultusunda ilgili kurumlar ile Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü’nün koordinasyonu ve işbirliğinde geniş kapsamlı olarak yürütülmektedir.

İlimizde hava kirliliği en çok kış aylarında gözlenmekte olup bunun nedeni aşırı soğuk havalardan dolayı yüksek miktarda ve bilinçsizce yakılan kömürden kaynaklanmaktadır. Genellikle kış aylarında kullanılan bu yakıtlar hava kalitesi sınır değerlerini aşmamakla birlikte inversiyon etkisiyle de Bitlis ili hava kalitesini lokal olarak olumsuz yönde etkilemektedir.

İlimizde hava kalitesinin ölçüldüğü parametrelere baktığımızda kışın SO₂ miktarının yükseldiği görülmektedir. Buna rağmen ilimizdeki verileri hava kalite indeksi karşılaştırma tablosu ile karşılaştırdığımızda ilimizin hava kalitesi indeksi yeterli ve iyi görünmektedir.

Hava kirliliğinin giderilmesinde karşılaşılan en önemli sorun, toplumda bilinç eksikliği iken, bunu mali imkânsızlıklar ve kaliteli yakıt temininde zorluklar gibi kurumsal eksiklikler takip etmektedir. Bu sorunun önlenmesi için en fazla alınan tedbir; kaliteli yakıt kullanımı olup, bunu denetimler ve motorlu taşıtların egzoz gazı ölçümleri takip etmektedir.

Hava kirliliği ile ilgili olarak en başta kalitesiz yakıt kullanımının önüne geçilmesi ve çevre dostu yakıtların ve yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının özendirilmesi gibi tedbirlerin alınması gerekmektedir. İlimizde bu kapsamda doğalgaz şebekesi kurulması amacıyla proje çalışmaları yapılarak doğalgaz boruları döşenmeye başlanmıştır. Bu bağlamda Bitlis Merkez İlçesi, Güroymak İlçesi ve Tatvan İlçesinin büyük bir bölümüne doğalgaz hattı döşenmiş olup 2016 yılının son dönemlerinden itibaren doğalgaz kullanılmaya başlanmıştır.

Hava kalitesi ile ilgili denetim ve kontroller devam etmekte olup, il düzeyinde Temiz Hava Eylem Planı hazırlanmıştır. Ayrıca ilimizde hava kalitesinin kontrolü için Bitlis İl Emniyet Müdürlüğü ile birlikte yasak kömür satışının engellenmesi konusunda çalışmalar yapılmıştır. Bitlis ili geçmiş yıllarda hava kirliliğinin en yoğun olduğu iller arasındayken, hava kalitesinin düzeltilmesi için yapılan çalışmalar ile birlikte hava kirliliği azalmış ve havası en kirli iller listesinden çıkmıştır. Bitlis ilinde bir adet Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı'na ait Ulusal Hava Kalitesi İzleme Ağına bağlı sabit hava kalitesi izleme istasyonu bulunmakta olup, istasyonda sürekli olarak kükürt dioksit (SO₂) ve partiküler madde (PM₁₀) parametreleri otomatik cihazlarla ölçülmektedir ve saatlik ortalama değerler olarak alınmaktadır.

İlimizde egzoz gazı emisyon ölçüm yetki belgesine sahip olan altı adet firma bulunmaktadır. Altı firma 2024 yılı içerisinde toplam 20159 adet aracın egzoz emisyon ölçümünü yapmıştır. İlimizde bulunan yetkili egzoz gazı emisyon ölçüm firmaları İl Müdürlüğümüz personellerince belirli periyotlarla denetlenmekte ve herhangi olumsuz durumun yaşanması önlenmektedir.

İlimizde sanayi gelişmediğinden ve yoğun bir araç trafiği olmadığından çok rahatsız edici bir gürültü meydana gelmemektedir. İlimizde yaz aylarında açık havada yapılan düğün organizasyonlarından kaynaklı gürültüler oluşmaktadır.

İlimiz için İklim Değişikliği Eylem Planı henüz hazırlanmamış olup önümüzdeki yıllarda bir plan çerçevesinde gerekli çalışmalar yapılacaktır.

Kaynaklar

Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı
Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü
Tatvan, Ahlat, Adilcevaz ve Ovakışla Belediye Başkanlıkları
egzoz.csb.gov.tr
sim.csb.gov.tr
TÜİK

B. SU VE SU KAYNAKLARI

B.1. İlin Su Kaynakları ve Potansiyeli

B.1.1. Yüzeysel Sular

B.1.1.1. Akarsular

Bitlis ili sınırları içerisinde önemli bir akarsuyun bulunduğu söylenemez. Van Gölü yakınlarından doğan ve bu bölgedeki dağları vadilerle yardıktan sonra il sınırları dışına çıkan Garzan ve Bitlis çayları, Güzeldere, Ağkız ve Oranz dereleri ile ilin kuzeyinde doğan Karasu, ilin başlıca akarsularıdır.

İlin görelisi olarak önemsiz suları arasında da Botan Çayı ile Kömüs, Rabat, Tıkılban, Afih, Kurtikan, Kotim, Sor, Yam, Bıçık, Armuç, Çalağan, Mutki, Karza ve Kesan Dereleri sayılabilir.

DSİ 173. Şube Müdürlüğünden 08.02.2024 tarihli ve 8704103 sayılı yazı ile bilgi istenmiş ancak ilgili kurumdan bilgi gelmemesi sebebiyle Çizelge B.13 boş bırakılmıştır. Ancak elimizde geçen senelerde hazırlanan Çevre Durum Raporları için ilgili kurumdan gelen veriler mevcuttur. Önceki gelen verilere raporun ilgili başlıkları altında, ilgili çizelge, şekil ve grafiklerde değinilmiştir.

Çizelge 13 – İlin akarsuları

(DSİ 17. Bölge Müdürlüğü, 2024)

AKARSU İSMİ	Toplam Uzunluğu (km)	İl Sınırları İçindeki Uzunluğu (km)	Debisi (m ³ /sn)	Kolu Olduğu Akarsu	Kullanım Amacı	Yıllık Hacim (hm ³ /yıl)	Alan (Ha)
Kotum Çayı			1.60				
Kasap Deresi			0.52				
Büyük Çay			23,57				
Hizan Deresi			----				
Bitlis Çayı			----				
Küçükusu Deresi			----				

B.1.1.2. Doğal Göller, Göletler ve Rezervuarlar

Bitlis ili sınırları içerisinde değişik büyüklük ve özellikte göller bulunmaktadır. Bu göllerden önemlileri aşağıdadır.

Van Gölü: Van Gölü 3.765 km² alanı ile Türkiye'nin en büyük gölüdür. Bitlis ile Van ili arasında paylaşılmış bir durumdadır. Van Gölü, Bitlis ili sınırları içerisinde bulunan Nemrut volkanik dağının patlaması sonucu, bölgedeki tektonik çöküntü alanının önünün kapanmasıyla oluşmuş bir volkanik set gölüdür. Gölün yüzölçümü bakımından 1.876 km²'lik bölümü Bitlis il sınırları içerisinde bulunmaktadır. Oluşum itibarı ile tektonik ve volkanik set gölü özelliğindedir. Deniz seviyesinden yüksekliği 1.700 metredir, derinliği yer yer 100 metreyi aşmaktadır. Göl üzerinde Tatvan-Van arasında feribot seferleri yapılmaktadır.

Van Gölü çevredeki yüksek dağlardan inen çok sayıda akarsuyla beslenir. Göle dökülen en önemli akarsular Karasu, Hoşap Suyu ve Bendimahı Suyu'dur. Su düzeyi ilkbahar ve yaz başlarında yükselir

sonbaharda 30-50 cm kadar düşer. Van Gölü yüksekliği 2-3 metreyi bulan dalgalan yolcu ve yük taşıyan gemileri iskele ada yarımada koy ve körfezleriyle küçük bir denizi andırır.

Van Gölü hem tatlı su hem de deniz ekosistemlerinden farklı bir sucul ekosistemidir. Suları tuzlu ve sodalıdır. Göl suyu tuzluluk oranı %19, pH' ı ise 9,8 dir. Bu yüzden Van Gölü yüksek rakıma ve sert kışlara rağmen, donmaz. Göl su seviyesi iklime bağılı olarak yükselip, düşmektedir. Ancak ortalama olarak denizden yüksekliği 1.646 metredir. Gölün ortalama derinliği 171 m, en derin yeri ise, 451 metredir. Gölün doğu bölümünde dört ada vardır. Bunlar; Akdamar, Çarpanak, Adır ve Kuş adalarıdır. Adalar tarihi ve turistik özelliğe sahiptir ve 1990 yılında Arkeolojik Sit Alanı ilan edilmişlerdir. Gölde bilinen 103 tür fitoplankton, 36 tür zooplankton ve tek bir tür balık inci kefalı, (chalcalburnus tarichi) yaşamaktadır. Göl etrafı karadan 430 km.'dir. Yöre halkına göre gölde bir canavar yaşamaktadır. Söylentiği çıkaranların amaçlarının bölgeye turist çekmek olduğı söylene de, söylentileri araştırmak amacıyla bölgede pek çok bilimsel araştırma ekibi çalışmalar yapmıştır. İstanbul-Tahran demiryolu hatlarını da bağlamaktadır. Türkiye ve İran'a bağlanan demir yolu 1970'lerde yapılmıştır

Van Gölü'nün, Bitlis İli sınırları içinde bulunan kıyı şeridi; kumsalıyla, güneşıyla, suyunun berraklığı ile tarif edilemez değere sahiptir. Kara parçalarının göle uzantısıyla meydana getirdiğı yarım adaların doğal yapısıyla, yeşilin ve denizin kucak kucağı bütünleştiğı görüntüsüyle eşsiz bir doğa harikasıdır.

Resim 3 Van Gölünden Görünüm

Nemrut Gölü: İlk olarak 4. Zamanda ve son olarak da 1440 yılında püsküren yanardağın soğumasından sonra oluşan Nemrut Krater Gölü 13 km²'lik genişliği ile Avrupa'nın en büyük ve dünyanın ikinci en büyük krater gölü özelliğini taşımaktadır. Doğu Anadolu'daki en genç yanardağlardan biri olan Nemrut Dağı'nın krater alanının içerisinde bulunmaktadır. Gölün kendisi Nemrut Dağı'nın patlamasıyla oluşmuştur. Her an harekete geçecekmiş gibi kayaların arasından yeryüzüne sıcak buhar fışkırtan bir doğa harikasıdır. Deniz seviyesinden yüksekliği 2.442 metre olan krater gölü çevresinde dört küçük göl daha bulunmaktadır. Bu göller kar ve yağmur suları ile

beslenmektedirler. Bu bölgedeki başlıca çekim merkezleri, dağın zirvesindeki sıcak ve soğuk su kraterleridir. Nemrut Krater Gölü'nün durgun suları, yüzmek ve kayıkla gezinti yapmak için idealdir. 3 km²'lik bir alanı kaplayan Ilık Göl'ün kıyılarında çeşitli sıcak su kaynakları mevcuttur. Göl suyunun sıcaklığı kışın 40°C'yi ve yazın da 60°C'yi bulmaktadır. Göl yakınlarındaki göletlerde, tedavi olmak için düzenli olarak gelen ziyaretçilerin ilgi odağı olan termal banyolar bulunmaktadır. Gölün eşsiz konumu, çok sayıda yanardağı ve sıra dışı tabiatına ilave olarak, zengin tarihî mirasıyla her yıl binlerce turist çekmektedir. Bazıları Osmanlı döneminden kalma şehir harabeleri, kaleler ve diğer tarihî abideler, tüm ziyaretçiler için gerçek ve benzersiz birer ilham kaynağıdır.

Resim 4 Nemrut Gölünden Görünüm

Nazik Gölü: Ahlat ilçesinin kuzeybatısında, Van Gölü'ne 25 km kadar uzaklıkta yer alır. Toplam yüzölçümü 30 km²'dir. Denizden 1.876 metre yüksekliğe ve 40–50 metre derinliğe sahip olan gölde aynalı sazan, inci kefal ve siraz gibi balık çeşitleri yaşamaktadır.

Nazik Gölü'nün toplam serbest su yüzeyi alan 46,7 km² olup Nazik Gölü alt havzanın kapladığı alan göl alanı birlikte 151,19 km² çevresi ise 34,5 km'dir. Tatlısu gölü olan Nazik Gölü, Göl su kuşları için kısmen de olsa önemli bir yaşam, yumurtlama, kuluçka ve göç ortamı oluşturmaktadır. Gölün çevresinde tarım alanlarının yanı sıra bölgesel sazlıklar, özellikle doğu kıyılarında taşkın alanları, çamur düzlükleri ile kuzey kıyılarında küçük ölçekli ağaç birlikleri bulunur.

Nazik Gölü önemli miktarda balık popülasyonuna sahip olması nedeni ile önemlidir. Birçok kuş türü için besin kaynağı olarak işlev gören göl aynası, bu nedenle alandaki kuş biyoçeşitliliğinin devamlılığı açısından önemlidir. 2012 yılında Nazik Gölü Biyolojik Çeşitlilik Araştırma Alt Projesi kapsamında gerçekleştirilen arazi çalışmaları sırasında çoğu kuş türü göl üzerinde gözlemlenmiştir ve bu da Nazik Gölü'nün kuşlar tarafından yaygın olarak kullanıldığını göstermektedir. Bölgenin en önemli tatlı su gölü olan Nazik Gölü'nde fitoplankton, zooplanktoni omurgasız ve balık yoğunluğunun oldukça fazla olması, kuşlar için gölden beslenme olanağı sunmaktadır.

Nazik Gölü'nde en fazla avlanan balık türleri sazan, inci kefal ve siraz balığıdır. Geçtiğimiz yıllarda yapılan yoğun kaçak avcılıktan ve balık avcılığından gırgır kullanılmasından dolayı Nazik Gölü 5

yıldır balık avlanmasına kapatılmış durumdadır. Arazide yapılan gözlemler ve yerli halka yapılan görüşmelerde alınan bilgilerle, konulan av yasağının balık popölasyonlarına olumlu yansıdığı ve balık miktarının ve boylarının zamanla arttığı görölmüştür. Civar köyler için önemli bir geçim kaynağı olan balıkçılık faaliyetlerine eninde sonunda yeniden izin verilecektir. Ancak bundan önce Nazik Gölü için mutlaka bir balık stok çalışması yapılmalıdır. Bu stok çalışmasının yapılması, hem göldeki doğal balık popölasyonlarının hem de balıkçılığın sürdürülebilir olması açısından önemlidir.

Günümüzde göl; sulama (Ovakışla Sulama Projesi) ve balıkçılık amaçları doğrultusunda değerlendirilmektedir.

Resim 5 Nazik Gölünden Görünüm

Sodalı Göl (Arin Gölü): İlin kuzeyinde, Van Gölü'ne oldukça yakın olan Arin Gölü Adilcevaz ilçe merkezinin 20 km doğusunda bulunmaktadır. Van Gölü'ndeki bir koyun ağız kesiminin dolmasıyla oluştuğı sanılan Arin Gölü 13 km² lik bir alana sahip olup, gölün suları sodalıdır. Su düzeyi Van Gölü'nden 5 metre kadar yüksektir. Göl çevresinde kuru tarım yapılmaktadır. Gölde su kullanımı mevcut değildir. Kuşlar açısından özellikle göç döneminde dünya ölçeğinde önemli bir alandır. Nesli dünya ölçeğinde tehdit altında bulunan dikkuyruklar (*Oxyura leucocephala*) alanda üremekte ve tüy değişimi döneminde alanda konaklamaktadır.

Resim 6 Sodalı (Aryn) Gölünden Görünüm

Aygır Gölü: Adilcevaz ilçesi ile Süphan Dağı arasında bulunur ilçeye 10 km uzaklıkta olup, toplam yüzölçümü 3,5 km²'dir. Van Gölü Kapalı Havzasında, Süphan Dağı'nın güney eteklerinde 1.950 m seviyesinde tüfler içinde bulunan Aygır Gölü bir krater gölüdür. Süphan Dağı'ndan gelen kar suları ile doldurulan bu tatlı su gölünün akıntıları, gölü çevreleyen gevşek tüflerden sızarak Süphan'ın eteklerinden çıkarak birkaç membaı beslemektedir. Gölde alabalık yetiştirilmektedir. Aygır Gölü derin bir çanak yapısına sahip olup gölün orta kısımlarına doğru derinliği 100 ile 120 m arasında değişmektedir. Aygır Gölü'nün ortalama derinliği ise 65 metredir.

Ekoturizm çeşitliliği açısından Aygır Gölü çevresinde aşağıdaki çeşitleri uygulanabilir; Dağ, doğa yürüyüşü (trekking), atlı doğa yürüyüşü, olta balıkçılığı, bisiklet turları, kampçılık.

Resim 7 Aygır Gölünden Görünüm

Batmış (Cil) Gölü: Doğu Anadolu Bölgesinde bulunan Van Gölü Kapalı Havzasında yer alan Batmış Gölü Süphan Dağının batısında yer almaktadır. Tatlı su gölüdür. Batmış Gölü göl alanı dahil yüzeysel drenaj alanı 28,93 km²'dir. Batmış Gölü'nün ana beslenme kaynağını göl yüzeyine düşen yağışlarla birlikte göl alanı etrafında kapalı bir alan oluşturan yükseltilerden itibaren Batmış Gölü'ne doğru akışını gerçekleştiren ve hidrolojik açıdan mevsimsel akış özelliğe sahip kuru dereler oluşturmaktadır.

Batmış Gölü içerisinde yer alan kalkerli seviyelerde erime ile oluşan daire biçimli kapalı çukurluklar halinde düdenler bulunmaktadır. Söz konusu bu düdenler yeraltı sularını birbirine bağlayan kanallardır. İrili ufaklı söz konusu düdenlerden 0.5 lt/s debi ile su kaçıışı olduğu tahmin edilmektedir. Düdenlere halk arasında su çıkan, su batan gibi adlar da verilir. Batmış Gölü'nün adının buradan geldiği de söylenmektedir.

Batmış Gölü oldukça düz bir alanda yer almakta olup gölün ortalama derinliği 5 ile 10 m arasında değişmektedir.

Ekoturizm çeşitliliği açısından Batmış Gölü çevresinde aşağıdaki çeşitleri uygulanabilir; Dağ, doğa yürüyüşü (trekking), atlı doğa yürüyüşü, bisiklet turları, kuş gözlemciliği (ornitoloji), botanik (bitki inceleme), yayla turizmi.

Resim 8 Batmış (Cil) Gölünden Görünüm

DSİ 173. Şube Müdürlüğünden 08.02.2024 tarihli ve 8704103 sayılı yazı ile bilgi istenmiş ancak ilgili kurumdan bilgi gelmemesi sebebiyle Çizelge B.14 2021 Çevre Durum Raporunda belirtilen veriler kullanılmıştır.

Çizelge 14- Mevcut göl, gölet ve rezervuarlar
(DSİ 17. Bölge Müdürlüğü, 2024)

Gölün/Göletin/ Rezervuarın Adı	Tipi	Göl hacmi, m ³	Sulama Alanı (net), ha	Çekilen Su Miktarı, (m ³)	Katılan Su Miktarı, (m ³)	Kullanım Amacı
Güroymak Göleti	Gölet	0.740.000	125	---	Sulama	
Koçluköy Göleti	Gölet	1.700.000	208	---	Sulama	
Göllü Göleti	Gölet	1.970.000	288	---	Sulama	

B.1.2. Yeraltı Suları

Bitlis ili yeraltı suları bakımından çok zengindir, yıllık yeraltı su kaynakları 90,28 hm³ hacme sahiptir. İçme suları olarak kullanılabilen nitelikte akan kaynak sularına her yerde rastlamak mümkündür. Şehir merkezi ve İlçelerin içme suları kaynak sularıdır, yeraltı suları bol ve soğuktur.

Bitlis ili jeotermal su kaynakları bakımından zengin sayılabilecek bir potansiyele sahiptir. Nitekim, ilde kaplıca turizmini teşvik eden Nemrut (Ilıgöl) jeotermal alanı (46-59,5°C), Çukur (Norşin) jeotermal alanı (37,5-39°C), Ilıcaköy jeotermal alanı (44°C) bunların başlıcalarıdır. Bu jeotermal su kaynakları sağlık turizmi çerçevesinde değerlendirilebilecek ender kaynaklardır. Ancak, günümüzde bu kaynakların kaplıca tesisleri bakımından yetersiz olduğu ve sağlık turizmi çerçevesinde yeterince değerlendirilemediği gözlenmiştir. Bu sıcak su kaynakları, sağlık alanı yanında seracılık ve balıkçılık alanlarında da değerlendirildiği takdirde Bitlis ilinin ekonomik kalkınmasında büyük bir katkı sağlayacaktır.

DSİ 173. Şube Müdürlüğünden 08.02.2024 tarihli ve 8704103 sayılı yazı ile bilgi istenmiş ancak ilgili kurumdan bilgi gelmemesi sebebiyle başlık altında herhangi bir bilgi ve açıklama verilememiştir. Çizelge 15 2021 Çevre Durum Raporunda belirtilen veriler kullanılmıştır.

Çizelge 15- Yeraltı suyu potansiyeli
(DSİ 17 Bölge Müdürlüğü, 2024)

DSİ 17. BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ (2024 sonu Genel Toplam)							
		İçme ve Kullanma		Sanayi		Sulama	
İLİ	İLÇESİ	Belge Adedi	Tahsis (ton/yıl)	Belge Adedi	Tahsis (ton/yıl)	Belge Adedi	Tahsis (ton/yıl)
Bitlis	Merkez	3	310728	1	153600	11	2145.88
	Tatvan	3	207792	6	258484	455	14163953,25
	Hizan	0	0	0	0	1	389.10
	Ahlat	4	1166832	2	125994	772	35012382,63
	Adilcevaz	5	237193	1	34572	453	14955760,34
	Mutki	0	0	0	0	2	17417,11
	Güroymak	1	146322	0	0	26	11259,81

B.1.2.1. Yeraltı Su Seviyeleri

İlimizde bulunan yeraltı su seviyeleri ve bunların yıllar içerisindeki değişimleri hakkında elimizde mevcut bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak ilimizde yeraltı suyu kullanımının az olmasından dolayı yeraltı suyu seviyeleri yıllık çekimden olumsuz etkilenmemektedir.

B.2. Su Kaynaklarının Kalitesi

AB müktesebatına uyum çalışmaları çerçevesinde 7 Nisan 2012 tarih ve 28257 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanan “Yeraltı Sularının Kirlenmeye ve Bozulmaya Karşı Korunması Hakkında Yönetmelik” ve 10.08.2016 tarih ve 29797 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Yerüstü Su Kalitesi Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” çerçevesinde hassas alanların tespitine yönelik olarak tarımsal kaynaklı nitratın sularda yarattığı kirlenmenin boyutunu belirleyebilmek için Bitlis Tarım ve Orman İl Müdürlüğünce İlimiz sınırları içerisinde yüzey sularından su numuneleri alınmaktadır. Yüzey su analizleri her ay, yer altı su analizleri ise 3 (üç) aylık dönemler halinde alınmakta olup analizleri Van ilinden gelen mobil araçlar vasıtasıyla yapılmaktadır. Temmuz 2004 de başlayan izleme programı doğrultusunda bu güne kadar yapılan çalışmalarda sularımızda nitrat kirliliği olmadığı görülmüştür.

İlimizde yüzey ve yer altı sularında tarımsal faaliyetlerden kaynaklanan nitrat kirliliği ile ilgili yapılan analizler aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Çizelge 16 - 2024 yılı yüzey ve yeraltı sularında tarımsal faaliyetlerden kaynaklanan nitrat kirliliği ile ilgili analiz sonuçları
(Bitlis İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, 2024)

Su Kaynağının Cinsi (Yüzey/ Yeraltı)	Adı	Kullanım amacı ve kullanılan miktar				Analiz Yapılan İstasyonun				
		İçme ve kullanma suyu	Enerji üretimi	Sulama suyu	Endüstriyel su temini	Akım gözlem istasyonu kodu	Analiz sonuçları YSKY (Tablo-5)	Yeri (İlçe, Köy, Mevkii)	Koordinatları	Yıllık Ortalama Nitrat Değeri (mg/L)
YERALTI	YOLÇATI KÖYÜ	X				13-016		ADİLCEVAZ		10.6
YERALTI	KINALIKOÇ KÖYÜ	X				13-019		AHLAT		20.0
YERALTI	OVAKIŞLA BELDESİ	X				13-020		AHLAT		10.8
YERALTI	SAKA KÖYÜ	X				13-021		AHLAT		14.2
YERALTI	TAŞHARMAN KÖYÜ	X				13-022		AHLAT		2.3
YERALTI	YUMURTATEPE KÖYÜ	X				13-023		TATVAN		12.6
YERALTI	ÇEKMECE KÖYÜ	X				03-024		TATVAN		51.0
YERALTI	KURUYAKA KÖYÜ	X				13-025		TATVAN		55.0
YERALTI	GÖLLÜ KÖYÜ	X				13-026		TATVAN		1.3
YERALTI	ADABAĞ KÖYÜ	X				13-035		TATVAN		1.4
YERALTI	SARIKUM KÖYÜ	X				13-036		TATVAN		55.6
YERALTI	GÖLBAŞI BELDESİ	X				13-027		GÜROYMAK		37.8
YERALTI	GÜZELLİ KÖYÜ	X				13-028		GÜROYMAK		21.8
YERALTI	DEĞİRMEN KÖYÜ	X				13-029		GÜROYMAK		24.2
YERALTI	ÜZÜMVREN KÖYÜ	X				13-030		GÜROYMAK		15.9
YERALTI	ALTINKALBİR MEVKİİ	X				13-031		BİTLİS-MERKEZ		0.50
YERÜSTÜ	TUĞ ÇAYI			X		13-002		TATVAN		0.44
YERÜSTÜ	SAPUR ÇAYI			X		13-034		TATVAN		0.59
YERÜSTÜ	VANGÖLÜ-1			X		13-041		TATVAN		0.42
YERÜSTÜ	VANGÖLÜ-2			X		13-001		TATVAN		0.18

YERÜSTÜ	VANGÖLÜ			X		13-044		ADİLCEVAZ		0.96
YERÜSTÜ	AYGIR GÖLÜ			X		13-004		ADİLCEVAZ		2.50
YERÜSTÜ	GÖLET			X		13-042		ADİLCEVAZ		3.50
YERÜSTÜ	VANGÖLÜ			X		13-043		AHLAT		0.69
YERÜSTÜ	HARABEŞEHİR			X		13-003		AHLAT		0.52
YERÜSTÜ	NAZİK GÖLÜ			X		13-039		AHLAT		0.28
YERÜSTÜ	ŞELELE			X		13-013		GÜROYMAK		0.18
YERÜSTÜ	GÖLET			X		13-045		GÜROYMAK		0.08
YERÜSTÜ	BİTLİS DERESİ			X		13-012		MERKEZ		0.02
YERÜSTÜ	HERSAN ÇAYI			X		13-037		MERKEZ		0.05
YERÜSTÜ	İÇMELİ KÖYÜ			X		13-032		MERKEZ		0.77

B.3. Su Kaynaklarının Kirlilik Durumu

B.3.1. Noktasal kaynaklar

B.3.1.1. Endüstriyel Kaynaklar

İlimizde sanayi gelişmemiş olup maden ocakları ve taş ocakları çoğunluktadır. Atık Su Arıtma tesisine sahip sanayi kuruluşu bulunmamakla birlikte sızıntı suyu arıtma ünitesi olan Bitlis Katı Atık Birliği şehrimizdeki tek arıtma tesisine sahip işletmedir. Bu tesiste atıklardan sızan sızıntı (çöp) sularının yer altı ve yer üstü sularını kirletmemesi için sızıntı suyu arıtma ünitesi kurulmuştur. Burada arıtılan sızıntı suları 4.500-8.000 COD' den 15-110 COD arasına getirilerek doğaya deşarj edilmektedir.

B.3.1.2. Evsel Kaynaklar

İlimizde evsel kaynaklı atıklar ve atıksular su kirliliği oluşturmaktadır. İlimiz Merkezinde Atıksu Arıtma Tesisi bulunmaması ve evsel kaynaklı atıksuların doğrudan dereye deşarj edilmesi çevre ve insan sağlığı açısından önemli bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Şehir Merkezinde bulunan esnafın katı ve sıvı atıklarını doğrudan dereye bırakmaları Bitlis Deresi üzerindeki kirlilik yükünü artırmaktadır. Ayrıca Dere kenarında faaliyet gösteren işletmelerden ve karayolu projelerinden açığa çıkan hafriyat atıklarının dereye dökülmesi dere yatağının daralması ve taşkın riskini ortaya çıkarmaktadır.

İlimize kıyısı olan ve Türkiye'nin en büyük gölü olan Van Gölü'nün kapalı havza olması sebebiyle verimli bir arıtım yapılmadan deşarj edilecek atıksular hiçbir şekilde seyrilmeyecek ve göl ekosisteminde telafisi mümkün olmayan sonuçlar doğuracaktır. Tatvan İlçesinde Kanalizasyon şebekesinin bir kısmı Atıksu Arıtma Tesisi' ne bağlı olmadığından Afet Kotu altında yer alan yerleşimlerin atıksuları arıtılmadan göle deşarj edilmektedir.

İlimizdeki su kaynaklarının kirlenmesini önlemek için alınması gereken tedbirleri sıralarsak;

- Öncelikli olarak Bitlis Belediyesinin Atıksu Arıtma Tesisi için yer temini yapıp inşaatına başlaması gerekmektedir.
- Dere kenarında yer alan esnafın bilgilendirilmesi ve mevcut kirliliğin Belediye öncülüğünde temizlenmesi gerekmektedir.
- Faaliyetlerden dolayı açığa çıkacak hafriyat atıklarının dereye dökülmesini önlemek için projeye başlamadan önce; mücavir alan sınırları içinde Belediyenin, mücavir alan sınırları dışında Valiliğimizin uygun görüşleri alınarak hafriyat döküm sahası belirlenmesi gerekmektedir.

- Van Gölü'ne kıyısı olan yerleşim yerleri için Kanalizasyon hattı ve/veya Atıksu Arıtma Tesisi bulunmayan yerler tespit edilmeli, mali sıkıntıların çözümü için teşvik yardımlarından faydalanılmalıdır.

B.3.2. Yayılı Kaynaklar

B.3.2.1. Tarımsal Kaynaklar

İlimizde toplam 133.051 ha tarım alanı bulunmaktadır. 40.823 ha alanda sulu tarım yapılmakta olup ekonomik olarak sulanan alan ise 31.764 ha olarak belirlenmiştir.

Yönetimli çiftçi mücadelesi çerçevesinde ilimizde tarımsal faaliyet olarak pestisitler kullanılmaktadır. Bitki hastalık ve zararlılarına karşı kullanılan pestisitler yağmur, rüzgâr gibi çeşitli etkenlerle toprağa dolaylı yolla ulaşabilmektedir. Topraktaki zararlı böceklerle, nematodlara ve tohum ilaçlamaları sırasında tohuma uygulanan pestisitler ise direkt olarak toprağa karışmaktadır. Bu şekilde toprakta devamlı birikim halinde olan pestisitler, tüketilen ürünler aracılığı ile insan, evcil hayvanlar ve yaban hayatına ulaşarak çevre sağlığını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Pestisitlerin toprakta kalıcı yani persistent olması; kullanılan ilacın grubuna, formülasyon şekline, toprak tekstürüne, ilacın absorbe edilme durumuna, toprak nemi ve sıcaklığına, ilacın yağmur, sulama veya drenaj suları ile yıkanma özelliğine göre değişmektedir.

Gübrelerin kullanım miktarı arazide yapılacak toprak analizi sonucu tarımı yapılacak ürüne göre değişiklik arz etmektedir. Tarımsal üretimde yüksek verim elde etmek için gübre uygulamaları zorunluluk olarak görülmektedir. Ancak uygulanan gübrelerin miktarları, çeşitleri ve uygulama zamanlarının farklılık göstermesi ve bu alandaki bilgi yetersizliği nedeniyle canlı sağlığı ve çevre olumsuz olarak etkilenmektedir. Gübre kullanımının topraktaki birikim miktarları ve çevreye olan etkilerine baktığımızda, yapılan yanlış gübre uygulamalarıyla topraklarda tuzlanma, ağır metal birikimi, besin maddesi dengesizliği, mikroorganizma etkinliğinin bozulması, sularda ötrofikasyon ve nitrat birikimi, havaya azot ve kükürt içeren gazların verilmesi, sera etkisi vb. sorunlar oluşmaktadır.

B.3.2.2. Diğer

Bitlis ilinde bulunan İlçe ve belde belediyelerinden vahşi depolama sahalarıyla ilgili bilgi edinilemediğinden bu sahaların etkileyebilecekleri su kaynakları da bilinmemektedir.

B.4. Denizler

B.4.1. Deniz Kıyı Sularının Kirlilik Durumu

İlimizin herhangi bir denize kıyısı bulunmamaktadır. Bu nedenle açıklama yapılmamış ve Çizelge 17 doldurulmamıştır.

Çizelge 17– Kıyı su kütlelerinin ekolojik kalite değerlendirmesi
(Kaynak, yıl)

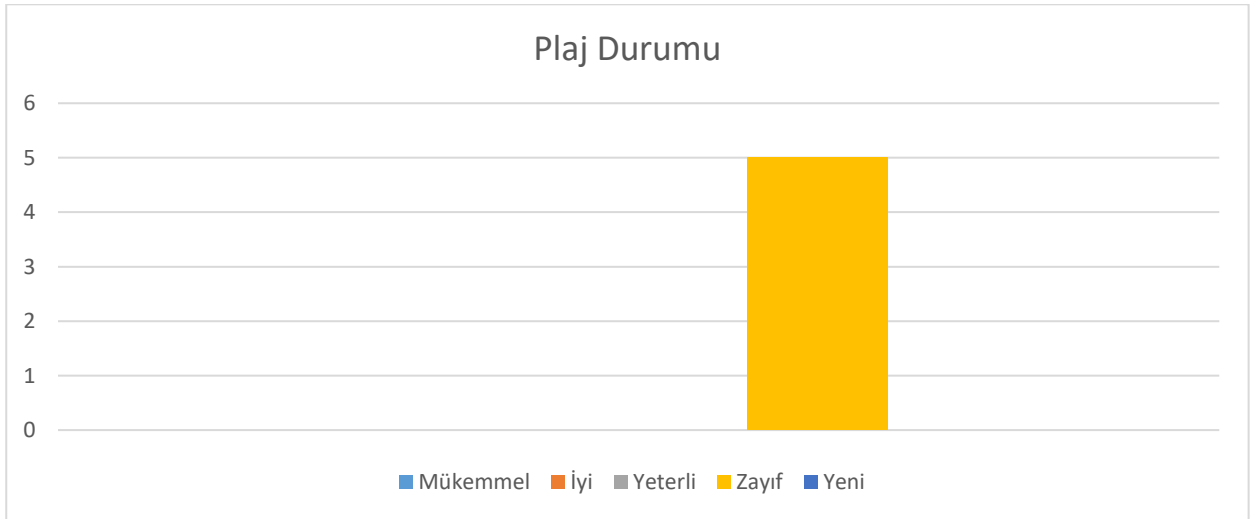
Su Yönetim Birimi Kodu	Su Yönetim Birimi Kapsadığı Alan	Ekolojik Kalite Durumu		
		2019	2020	2021

Ekolojik Kalite Renk Kodlaması

Çok İyi
İyi
Orta
Zayıf
Kötü

B.4.2. Plajların Su Kalitesi ve Mavi Bayrak Durumu

İlimizde mavi bayrak almaya hak kazanmış herhangi bir plaj ve marina bulunmamaktadır. Ayrıca İlimiz Halk Sağlığı Müdürlüğü tarafından yapılan su analizlerine göre 5 adet plaj zayıf olarak sınıflandırılmıştır.

Grafik 4 – Yıllar itibariyle plajların durumu, mavi bayrak almış plaj ve marinaların sayısı
(yuzme.saglik.gov.tr, 2024)

B.4.3. Acil Müdahale Planları

İlimizde acil müdahale planı hazırlanmış herhangi bir kıyı tesisi bulunmamaktadır. Bu nedenle Çizelge 18 doldurulamamıştır.

Çizelge 18– 2024 yılı itibariyle acil müdahale planı hazırlaması gereken ve onaylı plana sahip kıyı tesisi sayısı
(Kaynak, Yıl)

Şehir	Acil Müdahale Planı Hazırlaması Gereken Kıyı Tesis Adedi	Onaylı Plana Sahip Kıyı Tesis Adedi

B.4.4. Atık Kabul Tesisleri ve Atık Alma Gemileri

İlimizde atık kabul tesisi bulunmamaktadır. Ayrıca ilimizin denize kıyısı olmaması nedeniyle atık alma gemisi de bulunmamaktadır.

B.4.5. Denizdeki Balık Çiftlikleri

İlimizin denize kıyısı olmaması nedeniyle denizde kurulmuş balık çiftlikleri bulunmamaktadır.

B.4.6. Deniz Çöpleri

İlimizin denize kıyısı olmaması nedeniyle başlık altında deniz kirliliği ile ilgili bilgi verilememiştir.

B.5. Sektörel Su Kullanımları ve Yapılan Su Tahsisleri

B.5.1. İçme ve Kullanma Suyu

B.5.1.1 Yüzeysel su kaynaklarından kullanılan su miktarı ve içme suyu arıtım tesisi mevcudiyeti

İlin içme suyu ihtiyacı Sapkor, Kamiyan, Çelikhan, Başhan, Duap ve Şelale kaynaklarından isale edilen sularla giderilmektedir.

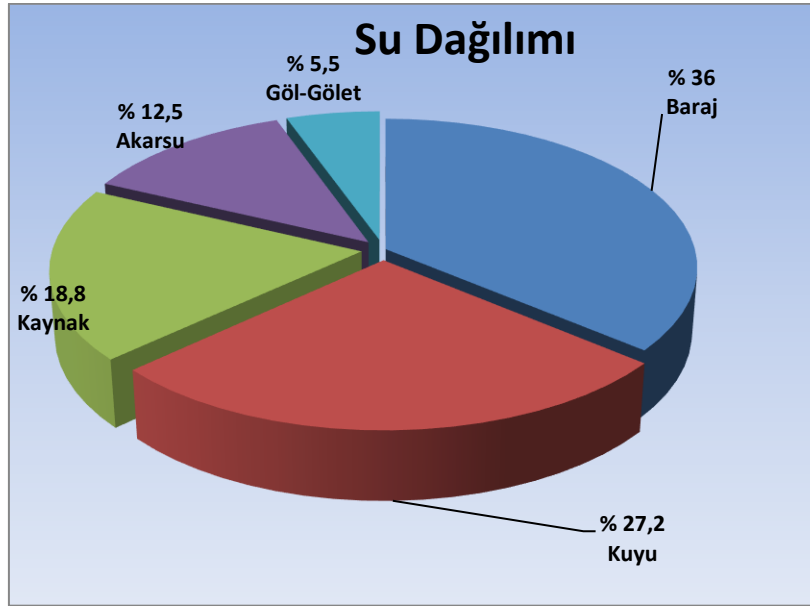
İlimizden 18 km mesafede bulunan kaynak üzerinde kaptaj yapılarak, 400 mm çapındaki asbest borularla isalesi sağlanmış ve şehir merkezinde kot bakımında en uygun olan yerde yapılan 5000 m³'lük depoya aktarımı sağlanmıştır. Duap yaylasından V=5000 m³'lük depoya gelen suyun debisi adı geçen depoda Q= 54 lt/sn (2017 Haziran ayı) ölçülmüştür. Kaynak suların karakteristik özelliklerine istinaden verimlilikleri Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos ayları ortalarına kadar su miktarı en yüksek kesimde olup, Eylül, Ekim, Kasım, Aralık aylarında ise su verimliliğinde önemli bir düşüş başlayarak kaynak suyun verimliliği minimum seviyeye inmektedir.

Çelikhan Mevkisinden Çelikhan deresinin geçtiği akış istikametinin solunda ve sağında mevcut olan doğal su kaynakları birleştirilerek doğal bir kaptaj içerisine alınan sular 200 mm. Çapında 10 Atmosfer basıncına dayanıklı PVC boruları ile isalesi sağlanarak, şehir merkezinde bulunan Kurubulak deposuna aktarımı sağlanmıştır. İsale hattının uzunluğu yaklaşık 7-8 km.'dir. Çelikhan mevkisinden Kurubulak deposuna aktarılan suyun Qmax= 9 lt/sn, Qmin=17 lt/sn olarak ölçümü yapılmıştır.

Sapkor Köyünde mevcut olan kaynaktan kaptaj sistemi yapılarak isale edilen su Sapkor yerleşim biriminin üst kesiminde inşa edilen $V= 300 \text{ m}^3$ 'lük depoya aktarımı sağlanmıştır. Bu hattın depoya kadar olan uzaklığı yaklaşık olarak 5 km. olup, su isalesinde 150 mm çapında pik boru kullanılmıştır. Suyun maksimum dönemlerinde $Q_{\max}=13 \text{ lt/sn}$, suyun minimum olduğu zamanlarda ise $Q_{\min}=8 \text{ lt/sn}$ olarak ölçümü yapılmıştır.

Kamiyan kaynağı ilimiz Mutki ilçesine giden karayolu bağlantısının şehir merkezinden yaklaşık olarak 4-5 km.'lerinde sağ yamaçta yüzeye çıkmış, bu kaynak üzerinde beton bir kaptaj yapılarak 150-200 m. aşağı kesimlerde şehir merkezine istikamette derenin sağ üst kesiminde yapılan depoya aktarımı sağlanmıştır. Bu depoya gelen suları 150 mm. çapında pik ile 100 mm. çapında PVC boruyla taşıma sağlanmıştır. Suyun maksimum olduğu zamanlarda $Q_{\max}=10 \text{ lt/sn}$, suyun minimum olduğu dönemlerde ise $Q_{\min}=6 \text{ lt/sn}$ olarak debi ölçümü yapılmıştır.

Başhan kaynağı adından da anlaşılacağı gibi Başhan Köyü sınırlarında bulunmaktadır. Tatvan ilçesi istikametine gidişte yolun sağ alt kısmında derenin akış istikametinin sağında bulunan kaynak Nemrut volkanizmasının ürünü olan volkanik ignimbiritlerin çatlaklarından yüzeye çıkmıştır. Bu kaynak üzerinde oluşturulan beton kaptajla dağınık halde bulunan su kaynakları toplanarak 2 hat olarak isalesi sağlanmıştır. Mevcut suların isalesinde 150 mm. çapında asbest ile 150 mm. çapında PVC boruları kullanılmıştır. Suyun maksimum olduğu zamanlarda $Q_{\max}=24 \text{ lt/sn}$, suyun minimum olduğu zamanlarda ise $Q_{\min}=15 \text{ lt/sn}$ olarak debi ölçümü yapılmıştır.

Grafik 5 - 2024 yılı belediyeler tarafından içme ve kullanma suyu şebekesi ile dağıtılmak üzere temin edilen su miktarının kaynaklara göre dağılımı
(TÜİK, 2024)

Elimizde, ilimizde bulunan belediyeler tarafından içme ve kullanma suyu şebekesi ile dağıtılmak üzere temin edilen su miktarının kaynaklara göre dağılımıyla ilgili TÜİK verileri uzun yıllardır güncellenmemesinden dolayı bulunamamıştır. Bu sebeple 2012 yılına ait veriler verilmiştir.

B.5.1.2. Yeraltı su kaynaklarından temin edilen su miktarı ve içme suyu arıtım tesisi mevcudiyeti

İlimizde bulunan yeraltı su kaynaklarından temin edilen sular evsel nitelikli olarak ve az da olsa sanayi amaçlı kullanılmaktadır. Yeraltı su kaynaklarından temin edilen su miktarı ile ilgili elimizde 2014 yılına ait veri bulunmakta olup 32.337 (bin m³/yıl)'dır. İlimizde içme suyu arıtma tesisi bulunmamaktadır.

B.5.1.3. İçme Suyu temin edilen kaynağın adı, mevcut durumu, potansiyeli vb.

İlin içme suyu ihtiyacı Sapkor, Kamiyan, Çelikhan, Başhan, Duap ve Şelale kaynaklarından isale edilen sularla giderilmektedir.

İlimizden 18 km mesafede bulunan kaynak üzerinde kaptaj yapılarak, 400 mm çapındaki asbest borularla isalesi sağlanmış ve şehir merkezinde kot bakımında en uygun olan yerde yapılan 5000 m³'lük depoya aktarımı sağlanmıştır. Duap yaylasından V=5000 m³'lük depoya gelen suyun debisi adı geçen depoda Q= 54 lt/sn (2017 Haziran ayı) ölçülmüştür. Kaynak suların karakteristik özelliklerine istinaden verimlilikleri Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos ayları ortalarına kadar su miktarı en yüksek kesimde olup, Eylül, Ekim, Kasım, Aralık aylarında ise su verimliliğinde önemli bir düşüş başlayarak kaynak suyun verimliliği minimum seviyeye inmektedir.

Çelikhan Mevkisinden Çelikhan deresinin geçtiği akış istikametinin solunda ve sağında mevcut olan doğal su kaynakları birleştirilerek doğal bir kaptaj içerisine alınan sular 200 mm. Çapında 10 Atmosfer basıncına dayanıklı PVC boruları ile isalesi sağlanarak, şehir merkezinde bulunan Kurubulak deposuna aktarımı sağlanmıştır. İsale hattının uzunluğu yaklaşık 7-8 km.'dir. Çelikhan mevkisinden Kurubulak deposuna aktarılan suyun Qmax= 9 lt/sn, Qmin=17 lt/sn olarak ölçümü yapılmıştır.

Sapkor Köyünde mevcut olan kaynakta kaptaj sistemi yapılarak isale edilen su Sapkor yerleşim biriminin üst kesiminde inşa edilen V= 300 m³'lük depoya aktarımı sağlanmıştır. Bu hattın depoya kadar olan uzaklığı yaklaşık olarak 5 km. olup, su isalesinde 150 mm çapında pik boru kullanılmıştır. Suyun maksimum dönemlerinde Qmax=13 lt/sn, suyun minimum olduğu zamanlarda ise Qmin=8 lt/sn olarak ölçümü yapılmıştır.

Kamiyan kaynağı ilimiz Mutki ilçesine giden karayolu bağlantısının şehir merkezinden yaklaşık olarak 4-5 km.'lerinde sağ yamaçta yüzeye çıkmış, bu kaynak üzerinde beton bir kaptaj yapılarak 150-200 m. aşağı kesimlerde şehir merkezine istikamette derenin sağ üst kesiminde yapılan depoya aktarımı sağlanmıştır. Bu depoya gelen suları 150 mm. çapında pik ile 100 mm. çapında PVC boruyla taşıma sağlanmıştır. Suyun maksimum olduğu zamanlarda Qmax=10 lt/sn, suyun minimum olduğu dönemlerde ise Qmin=6 lt/sn olarak debi ölçümü yapılmıştır.

Başhan kaynağı adından da anlaşılacağı gibi Başhan Köyü sınırlarında bulunmaktadır. Tatvan ilçesi istikametine gidişte yolun sağ alt kısmında derenin akış istikametinin sağında bulunan kaynak Nemrut volkanizmasının ürünü olan volkanik ignimbritlerin çatlaklarından yüzeye çıkmıştır. Bu kaynak üzerinde oluşturulan beton kaptajla dağınık halde bulunan su kaynakları toplanarak 2 hat olarak isalesi sağlanmıştır. Mevcut suların isalesinde 150 mm. çapında asbest ile 150 mm. çapında PVC boruları kullanılmıştır. Suyun maksimum olduğu zamanlarda Qmax=24 lt/sn, suyun minimum olduğu zamanlarda ise QMin=15 lt/sn olarak debi ölçümü yapılmıştır.

B.5.2. Sulama

İlimizde toplam 133.051 ha tarım alanı bulunmaktadır. 40.823 ha alanda sulu tarım yapılmakta olup ekonomik olarak sulanan alan ise 31.764 ha olarak belirlenmiştir.

Yağışın yıllık toplamının azlığı ve mevsimlere göre dağılışındaki dengesizlik nedeni ile ilimizde kuru tarım sistemi hakimdir.

Van DSİ 17. Bölge Müdürlüğü eliyle yapılan sulama yapılarından alınan su genelde basınçlı sulama sistemi ile yağmurlama ve damlama şeklinde yapılmaktadır. Ayrıca halk eliyle yapılan sulamalar da; yağmurlama, damlama ve vahşi sulama (salma Sulama, karık veya tava usulü sulama) şeklinde yapılmaktadır.

İlimizde DSİ tarafından inşa edilerek işletmeye açılan Ahlat ve Ovakışla Sulamaları bulunmaktadır. Ovakışla sulamasının sulama alanı 2.377 ha olup sulama şebekesi kapalı (borulu) ve pompaj (terfil) sulama çeşidiyle sulanmaktadır. Sulama tesisinin işletme, bakım, onarım ve yönetim sorumluluğu 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanunu gereğince sulama birliğine aittir. Ovakışla sulamasında pompaj tesisinin elektrik borçlarından dolayı 2016 yılında şebekeye su verilememiştir. Ahlat sulamasında ise sulama alanı 3.000 ha olup sulama şebekesi açık klasik kanal şeklinde inşa edilmiştir. Ahlat sulamasında 2016 yılında 3.500 ha alanda sulama yapılmıştır.

2024 yılına ait veriler temin edilemediğinden 2016 yılına ait veriler verilmiştir.

İlimizde 3 adet sulama kooperatifi (Ahlat Taşharman Köyü Sulama Kooperatifi, Adilcevaz Merkez Sulama Kooperatifi, Tatvan Sarıkum Köyü Sulama Kooperatif) ve 1 adet Ahlat Sulama Birliği mevcuttur. Sulama Kooperatifleri atıl durumdadır. Ahlat Sulama Birliği ise Ahlat ilçesinde sulama yapmaktadır. Sulanan alanlarda drenaj ile ilgili herhangi bir çalışma ve altyapı faaliyeti yoktur.

İlimizde toplam 2.512,3 hm³/yıl su kaynağı bulunmaktadır. Su kaynaklarının 2.507,8 hm³/yıl'ı yeraltı suyu, 4,5 hm³/ yıl yer üstü suyudur.

İl yüzölçümünün 193.781 ha' sını su yüzeyleri oluşturmaktadır. Tarım arazilerini oluşturan 40.823 ha alan üzerinde sulu tarım yapılmaktadır. Bu alanların %73'ü halk sulaması ve %27'si devlet sulamasıdır. Bu sulanabilir alanlar için DSİ ve KHGM tarafından projelendirme çalışmaları devam etmektedir. DSİ ve KHGM tarafından toplam 27.847 ha. alanın sulama projesi tamamlanmış olup halen çalışmalar devam etmektedir.

B.5.2.1. Salma sulama yapılan alan ve kullanılan su miktarı

İlimizde 2024 yılı içerisinde salma sulama yapılmamıştır.

B.5.2.2. Damla, yağmurlama veya basınçlı sulama yapılan alan ve kullanılan su miktarı

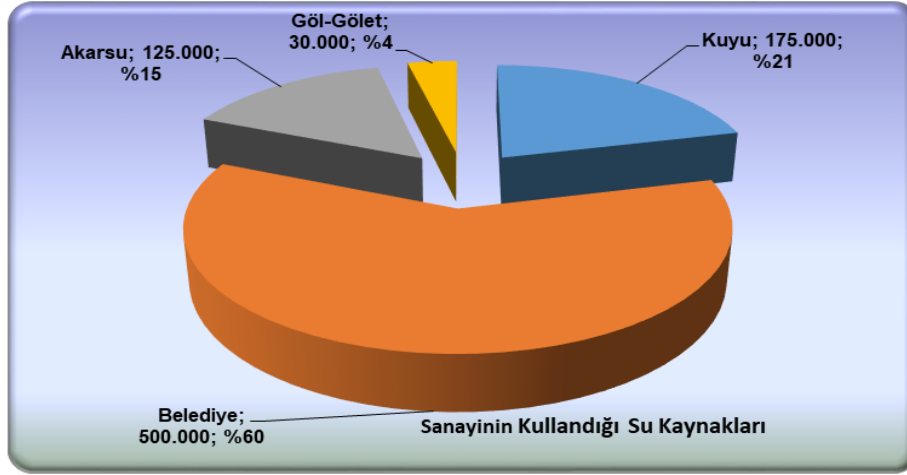
İlimizde yetiştiriciliği yapılan patates, şekerpancarı, ayçiçeği, domates, buğday ve yonca ürünlerinde çeşidine göre damlama sulama-yağmurlama sulama sistemleri kullanılmaktadır.

İlimizde Ahlat ve Ovakışla sulamasında toplamda 5.740.000 m³ su kullanılmıştır. Sulanan alanlarda drenaj ile ilgili herhangi bir çalışma ve altyapı bulunmamakta olup sulamadan dönerek drene edilen sular bitki ve toprak tarafından tutulmaktadır.

İlimiz Adilcevaz ilçesinde bulunan Adilcevaz Sulama Kooperatifi bulunmaktadır. Bu kooperatif 10000 dekar sulama alanı ve 500 litre/saniye debi ile faal durumdadır. Adilcevaz Sulama Kooperatifinin sulama alanında drenaj ile ilgili herhangi bir çalışma ve altyapı faaliyeti bulunmamaktadır. Sulama birlikleri DSİ sorumluluğunda olduğundan sulama birlikleri ile ilgili herhangi bir veri bulunmamaktadır.

B.5.3. Endüstriyel Su Temini

Bitlis İli genelinde gelişmiş bir sanayi bulunmamaktadır. Sanayi tesisi olarak adlandırabileceğimiz küçük ve orta ölçekli tesisler de gerekli olan su teminlerini belediye şebekesinden karşılamaktadırlar. Endüstrinin kullandığı suyun kaynaklara göre dağılımını gösteren grafik ile ilgili veri elimizde bulunmamaktadır. İlimizde geri dönüşüm suyu kullanılmamaktadır.

Grafik 6 – 2024 yılında endüstrinin kullandığı suyun kaynaklara göre dağılımı

B.5.4. Enerji Üretimi Amacıyla Su Kullanımı

İlimizde su kaynakları üzerinde enerji üretme amacıyla kurulmuş olan mevcut bir hidroelektrik santral bulunmamakta olup Hizan İlçesinde Kesen deresi üzerinde bir hidroelektrik santral inşaatı mevcuttur. Söz konusu Hidroelektrik Santralin Kurulu gücü 30,80 MWm/30,24 MWe olarak planlanmıştır. Ayrıca proje kapsamında regülatör, çökeltim havuzu, tünel, denge bacası ve santral binası yapılmaktadır. Ayrıca İlimizde ÇED almış ama henüz kurulmamış olan çok sayıda proje bulunmaktadır.

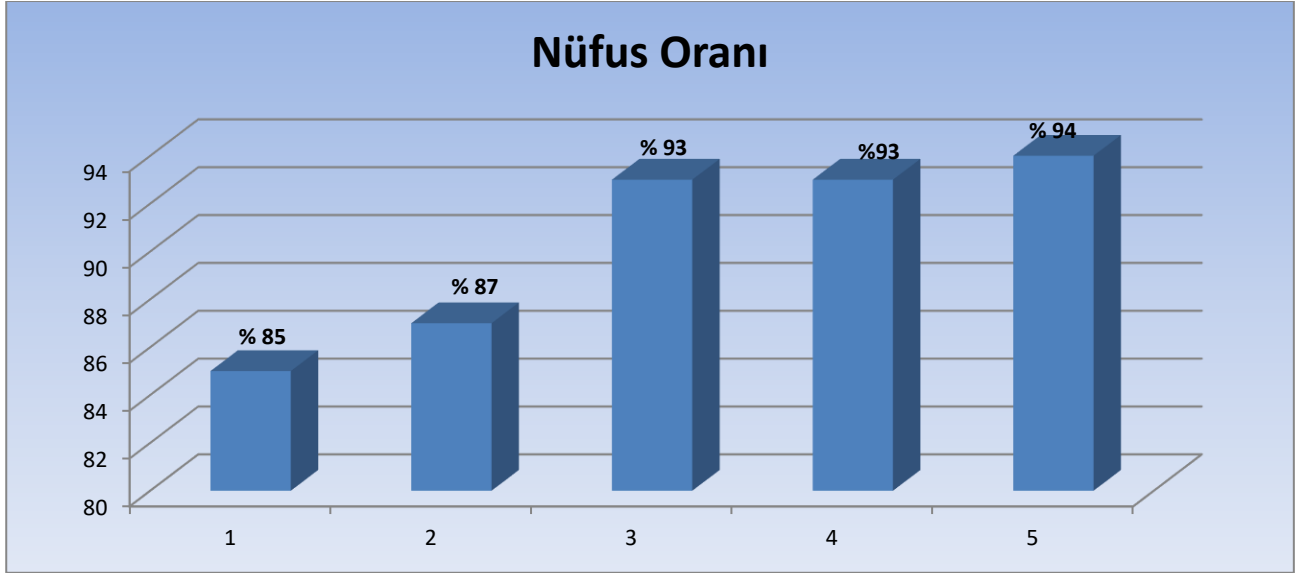
B.5.5. Rekreatif Su Kullanımı

İlimiz genelinde rekreatif (park, bahçe sulaması, havuz suları vb.) amaçlı kullanılan su miktarı ile ilgili elimizde mevcut bir veri bulunmamaktadır.

B.6. Çevresel Altyapı

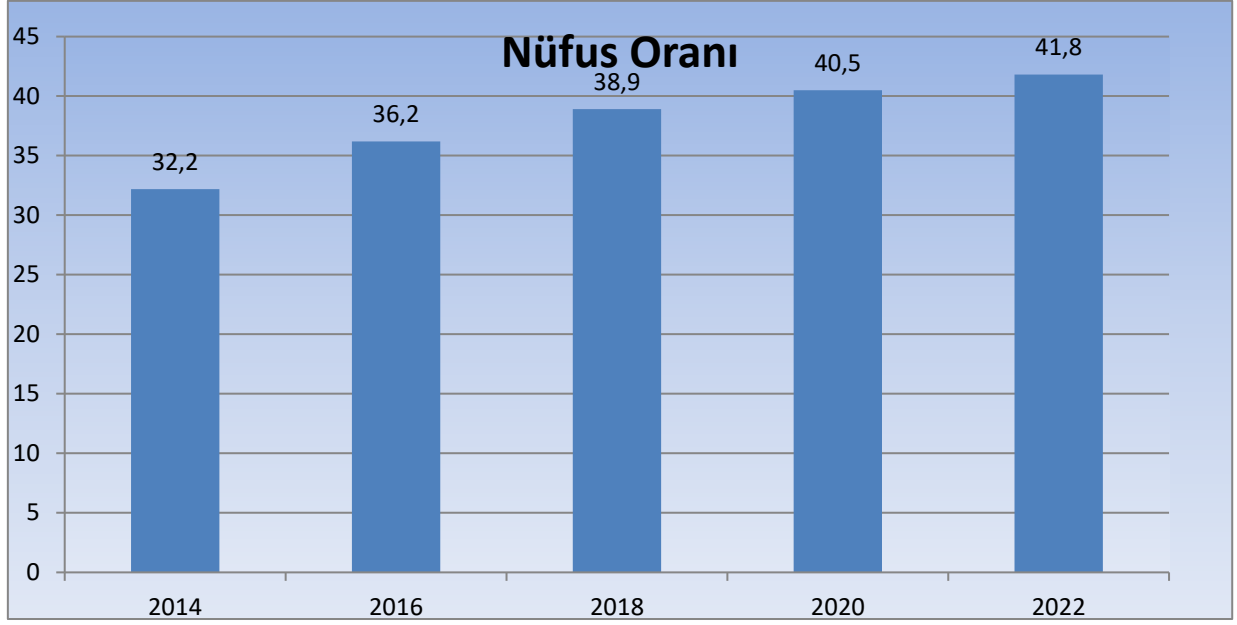
B.6.1. Kentsel Kanalizasyon Sistemi ve Atıksu Arıtma Tesisi Hizmetleri

İlimizde evsel nitelikli atıksular kanalizasyon boruları vasıtasıyla toplanmaktadır. İlimizdeki ilçelerin çoğunda evsel atık suların ve yağmur sularının toplanıp bunların tekrar kullanıma sunulması amacıyla yapılan bir toplama sistemi ve arıtma tesisi mevcut değildir. İlimizde atıksu arıtma tesisi hizmeti veren ilçe belediye sayısı 3 olmakla birlikte olup bu belediyeler Tatvan, Ahlat ve Adilcevaz Belediyeleridir. Ayrıca Ovakışla Belde Belediyesinde de İller Bankası tarafından yaptırılan 1 adet Atıksu Arıtma Tesisi mevcuttur. İlimizin toplam nüfusu 353.988 olup kanalizasyon şebekesi ile hizmet verilen nüfusun belediye nüfusu içindeki oranı %100'dür.

Grafik 7 – Yıllar bazında kanalizasyon şebekesi tesisi ile hizmet verilen belediye nüfusunun toplam nüfusa oranı
(TÜİK, 2024)

Bu miktar Bitlis İli için en son 2022 yılı için hesaplanmış ve %94 olarak belirlenmiştir.

Grafik 8 – Yıllar bazında atıksu arıtma tesisi ile hizmet verilen belediye nüfusunun toplam belediye nüfusuna oranı (TÜİK, 2024)

Bitlis ili için en son 2022 yılı için hesaplanmış ve 41,8 olarak belirlenmiştir. İlimizde bulunan atıksu arıtma tesislerinden çıkan arıtma çamurlarıyla ilgili Belediyelerden bilgi edinilememesi nedeniyle konuyla ilgili bilgi verilememiştir.

Çizelge 19 – 2024 yılı itibariyle kentsel atıksu arıtma tesislerinin durumu

(Bitlis İli ve İlçe Belediyeleri, 2024)

Yerleşim Yerinin Adı		Belediye Atıksu Arıtma Tesisi Olup Olmadığı?			Belediye Atıksu Arıtma Tesisi Türü			Mevcut Kapasitesi (m ³ /gün)	Arıtılan /Deşarj Edilen Atıksu Miktarı (m ³ /gün)	Deşarj Noktası	Deniz Deşarjı	Hizmet Verdiği Nüfus	Oluşan AAT Çamur Miktarı (ton/yıl)
		Var	İnşa/plan aşamasında	Yok	Fiziksel	Biyolojik	İleri						
İl Merkezi	Bitlis		Proje	X								73.264	
	Yolalan			X									
İlçeler	Adilcevaz	X				X		1.875	1.875	Van Gölü		29.697	180
	Ahlat	X			X	X		3.600	2.000	Van Gölü		44.475	178
	Güroymak			X								49.161	
	Hizan		proje	X								31.911	
	Mutki			X								29.203	
	Tatvan	X				X		16.000	16.000	Tuğ Deresi		102.036	170
	Ovakışla (Belde)	X			X			787	482	Alaattin Çayı		4.151	1

*22.03.2015 tarih ve 29303 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren “Sürekli Atıksu İzleme Sistemleri (SAİS) Tebliği” kapsamında ülke genelinde kurulu kapasitesi 10.000 m³/gün ve üzerinde olan atıksu arıtma tesisinin çıkış sularında debi, pH, İletkenlik, Çözünmüş Oksijen, Sıcaklık ve KOİ (Kimyasal Oksijen İhtiyacı) ile AKM (Askıda Katı Madde) parametreleri 7/24 online izlenmektedir. Bu sayede tesislerin atıksularını arıtmadan su kaynaklarımıza deşarj etmeleri engellenmektedir.

İlimizde sadece Tatvan Belediyesi Atıksu Arıtma Tesisi günlük kapasitesi nedeniyle SAİS kapsamına girmektedir. Ancak ilgili Belediyenin maddi imkansızlık nedeniyle İl Müdürlüğümüze yapmış olduğu başvuruya istinaden Bakanlığımız ile yaptığımız yazışmalar neticesinde ilgili belediyeye verilecek olan şartlı nakdi yardımlar sonucunda söz konusu SAİS sisteminin kurulacağı beyan edilmiştir.

B.6.2. Organize Sanayi Bölgeleri ve Münferit Sanayiler Atıksu Altyapı Tesisleri

İlimizde Organize Sanayi Bölgesi Altyapı çalışmaları tamamlanmış olup çalışacak olan firmaların faaliyete geçmeden önce inşaat işleri ve resmi iş ve işlemlerin yapıldığı aşamadır. Mevcut durumda ki Organize Sanayi Bölgesi Yönetiminden alınan resmi yazı ile birlikte önümüzde ki süreç içerisinde projesi tamamlanan atık su arıtma tesisinin yapım işi çalışmalarına başlanacağı tarafımıza beyan edilmiştir. Arıtma tesisinin henüz yapılmaması nedeni ile organize sanayi bölgelerinde atıksu arıtma tesislerinin durumunu gösteren Çizelge 21 boş bırakılmıştır.

Çizelge 20– 2024 yılı OSB, Serbest Bölgeler ve Sanayi Sitelerinde atıksu arıtma tesislerinin (AAT) durumu

(Bitlis Organize Sanayi Bölgesi Müdürlüğü, 2024)

OSB/Serbest Bölge/Sanayi Sitesi Adı	Mevcut Durumu	Kapasitesi (ton/gün)	SAİS Kabini Durumu (var/yok)	AAT Türü	AAT Çamuru Miktarı (ton/gün)	Deşarj Ortamı
Bitlis OSB	Proje aşamasındadır.					

*22.03.2015 tarih ve 29303 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren “Sürekli Atıksu İzleme Sistemleri (SAİS) Tebliği” kapsamında ülke genelinde kurulu kapasitesi 10.000 m³/gün ve üzerinde olan atıksu arıtma tesisinin çıkış sularında debi, pH, İletkenlik, Çözünmüş Oksijen, Sıcaklık ve KOİ (Kimyasal Oksijen İhtiyacı) ile AKM (Askıda Katı Madde) parametreleri 7/24 online izlenmektedir. Bu sayede tesislerin atıksularını arıtmadan su kaynaklarımıza deşarj etmeleri engellenmektedir.

Çizelge 21– 2024 yılı itibariyle münferit sanayiye ait atıksu arıtma tesisi (AAT) sayısı (Kaynak, yıl)

Tesis Statüsü	Toplam Tesis Sayısı	AAT’si Olan Tesis Sayısı
Üretim Sektörü/Sanayi Tesis		
Turizm Tesisleri veya Site Yönetimi		
Diğer		

B.6.3. Katı Atık (Düzenli) Depolama Tesisleri Atıksuları İçin Önlemler

İlimizde AB fonları da kullanılarak yapılan bir adet katı atık düzenli depolama tesisi olan Bİ-KA (Bitlis İli, İlçeleri ve Beldeleri Katı Atık Bertaraf Tesisleri Yapma ve İşletme Birliği) bulunmaktadır. Bitlis Düzenli Katı Atık Depolama Tesisleri Bitlis ili, Güroymak ilçesi, Tahtalı Köyü, Belektepe Mevkiindedir. Bitlis Katı Atık Birliği, birliğe üye olan il, ilçe ve belde belediyelerin katı atık hizmetlerinin yürütülmesi için kurulmuş mahalli idare birliğidir. 2006 yılında kurulan birlik AB Katılım Öncesi Mali Yardım fonundan hibe alarak düzenli depolama tesisi, tıbbi atık sterilizasyon ünitesi, sızıntı suyu arıtma ünitesi, vahşi depolama alanlarının rehabilitasyonu, araç ekipman alımı ve müşavirlik hizmetleri alımı yapılmıştır.

2019 yılı itibari ile Belediyeler Birliğinin mevcut durumda ki arazisine özelleştirme kapsamında bir firma tarafından Çöp Gazı Santrali Tesisleri kurulumu gerçekleştirmiştir. 2020 yılı başına kadar entegre tesis olarak evsel atık düzenli depolama (Belediye II.Sınıf), sızıntı suyu arıtımı ve tıbbi atık sterilizasyon tesisleri işletilmiştir. Birliğin yaptığı tesis özelleştirmesi kapsamında Tıbbi Atık Sterilizasyon Tesisleri Birlik tarafından, sızıntı suyu

arıtma ve düzenli depolama özel bir firma tarafından işletilmektedir. Bu firma özelleştirme ihalesinden sonra kurup işletmeye aldığı Ambalaj Atığı Toplama Ayırma Tesisi ve Depo Gazı Enerji Üretim Santralini işletmeye başlamıştır. Tıbbi Atık Sterilizasyon Tesisi dışındaki tüm tesisler bahse konu firma tarafından işletilmektedir.

Tesiste düzenli depolama alanında oluşan depo gazı üretimini uygun teknolojilerle yakarak enerjiyi mekanik enerjiye dönüştürüp elektrik enerjisi üretimi gerçekleştirilmektedir. Düzenli depolama sahasında Bitlis ili ve ilçelerinden getirilen evsel atıklar kabul edilip depolanmaktadır. Depolanan evsel katı atıkların organik kısımlarından oluşan depo gazı (P.E.) gaz boru hattı ile ön arıtma alanına aktarılmaktadır. Santrale ulaşan depo gaz elektrik enerjisi haline gelip son kullanım halini almaktadır. Ve metan gazından oluşan elektrik enerjisi vedaş elektrik kurumuna verilmektedir.

Tesis tipi; yenilenebilir enerji, Ünite sayısı; 1 adet, Ünite kurulu gücü; 1,451 MWm/m/1,413 MWe, Tesis toplam kurulu gücü; 1,451 MWm/1,413 MWe, Yakıt türü; biyokütle (çöp gazı), Yıllık elektrik enerji üretim miktarı; 9.891.000 dir.

Tesiste oluşan tüm atıksular Entegre tesis içerisinde bulunan atıksu toplama hattına verilmektedir. Rögarlarla entegre tesisten toplanan atıksular tesis içerisinde bulunan sızıntı suyu dengeleme havuzuna aktarılmaktadır. Bu havuzda toplanan atıksu ve sızıntı suları sızıntı suyu arıtma tesisine (Membran Bioreaktör-MBR) gönderilerek arıtılmaktadır. Fakat çöp gazı santralinde verimliliği artırabilmek maksadıyla dengeleme havuzunda biriken atıksular geri devir ile düzenli depolama tesisine gönderilmekte olup atıksu arıtma ünitesi çalıştırılmamaktadır. Tesis genelinde oluşan atıksular arıtılmayıp enerji üretim tesisinde kullanımı söz konusudur.

B.6.4. Atıksuların Geri Kazanılması ve Tekrar Kullanılması

İlimizde atıksuların geri kazanılması ve tekrar kullanılması ile ilgili herhangi bir çalışma yapılmamaktadır. Bu nedenle Çizelge 19 doldurulamamıştır.

Çizelge 22– 2024 yılı itibariyle arıtıldıktan sonra bertaraf edilen atıksu durumu (Kaynak, yıl)

A ARITILMIŞ ATIKSULARIN YENİDEN KULLANILMASI VEYA BERTARAFI								
Alıcı Ortama Deşarj Edilen (m ³ /yıl)	Kanalizasyona Deşarj Edilen (m ³ /yıl)	Kentsel Yeniden Kullanım (m ³ /yıl)	Tarımsal Yeniden Kullanım (m ³ /yıl)	Endüstriyel Yeniden Kullanım (m ³ /yıl)	Çevresel/Ekolojik Yeniden Kullanım (m ³ /yıl)	Başka Bir Tesise Su Kaynağı (m ³ /yıl)	Diğer Yeniden Kullanım (m ³ /yıl)	TOPLAM (m ³ /yıl)
684.375+172.207								684375+172.207

Bitlis İli Adilcevaz İlçesinde arıtıldıktan sonra bertaraf edilen atıksu miktarı yıllık 684375 m3, Tatvan ilçesinde arıtıldıktan sonra bertaraf edilen atıksu miktarı yıllık 172.207 m3'tür.

Atıksu arıtma tesisi bulunan ancak İl Müdürlüğümüze bilgi iletmeyen Ahlat Belediyesi ve Ovakışla Belediyesi atıksu arıtma tesislerine ait bilgiler Çizelge 22' ye işlenememiştir.

B.7. Toprak Kirliliği ve Kontrolü

B.7.1. Noktasal Kaynaklı Kirlenmiş Sahalar

İlimizde 2024 yılı içerisinde “Toprak Kirliliğinin Kontrolü ve Noktasal Kaynaklı Kirlenmiş Sahalara Dair Yönetmelik” ve “Toprak Kirliliğinin Kontrolü ve Noktasal Kaynaklı Kirlenmiş Sahalara Dair Yönetmelik Yeterlilik Belgesi Tebliği” kapsamında bir çalışma yapılmamış olup, tespit edilmiş bir noktasal kaynaklı toprak kirliliği bulunmamaktadır. Bu sebeple Çizelge .23 boş bırakılmıştır.

Çizelge 23- 2024 yılı için tespit edilen noktasal kaynaklı toprak kirliliğine ilişkin veriler
(Kirlenmiş Saha Değerlendirme ve İzleme Komisyonu, Yıl)

Tespit Edilmiş Kirlenmiş Sahanın Yeri(İlçe/Mevki)	Tespit Edilmiş Kirlenmenin Nedeni	Kirlenmiş sahaların temizlenmesi ile ilgili çalışma var mı?		Kirlenmiş sahaların temizlenmesi ile ilgili çalışmalarda kullanılan temizleme faaliyetleri ve yöntemleri
		Var	Yok	

B.7.2. Arıtma Çamurlarının Bertaraf Yöntemi

İlimizde 3’ü ilçe 1’i belde belediyelerine ait olmak üzere toplam 4 tane atıksu arıtma tesisi bulunmaktadır. Bu Belediyelerin atıksu arıtma tesislerinde oluşan arıtma çamurlarının toprakta kullanımında gerekli tedbirlerin alınması esasslarını sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle uyumlu bir şekilde belirlemeyi amaçlayan “Evsel ve Kentsel Arıtma Çamurlarının Toprakta Kullanılmasına Dair Yönetmelik” (EKAÇTKDY) kapsamında herhangi bir çalışma yapılmamakta olup çoğunluğu Belediye Katı Atık Düzenli Depolama Tesislerine gönderilmektedir. Geri kalan kısımları çamur kurutma yataklarında bekletilmekte, çok az bir kısmı ise toprakta kullanılmaktadır.

İlimizde 2024 yılında belediyelerden kaynaklanan arıtma çamurunun yönetimini gösteren grafik, elimizde veri olmadığından dolayı oluşturulamamıştır.

İlimizde gelişmiş sanayi tesisi bulunmadığından ve arıtma çamuru oluşmadığından sanayiden kaynaklanan arıtma çamurlarının yönetimini gösteren grafik oluşturulamamıştır.

B.7.3. Madencilik faaliyetleri ile bozulan arazilerin doğaya yeniden kazandırılmasına ilişkin yapılan çalışmalar

Bitlis ili Endüstriyel hammadde olarak kullanılabilecek geniş maden yataklarına sahip bir ilimizdir. Bitlis ili bulunduğu jeolojik yapısı gereği ve volkanik bir alan üzerinde kurulu olması nedeniyle özellikle başta perlit ve pomza olmak üzere mermer, linyit, alçıtaşı, kükürt ve çimento hammaddeleri bakımından yatakları bakımından önemli potansiyele sahiptir.

İlimizde madencilik faaliyetleri küçük ve orta ölçekli maden ocakları tarafından yapılmaktadır. İlimizde bulunan Maden Kanununa Tabi Olan Madenler ve Doğal Malzemeler kapsamındaki faaliyetlerden (açık-kapalı, yerüstü madencilik işletmelerinin) ekonomik ömrünü tamamlamış bir adet tesis bulunmakta olup proje tanıtım dosyalarında da

belirtilen doğaya yeniden kazandırma çalışmaları kapsamında çalışmalar gerçekleştirilmiştir.

B.7.4. Tarımsal Faaliyetler İle Oluşan Toprak Kirliliği

İlimiz sınırları içerisinde 2024 yılı içerisinde bitki besin maddesi bazında kullanılan gübre miktarı konusunda Bitlis İl Tarım ve Orman Müdürlüğünden bilgi alınmış olup Çizelge 24,.25 ve 26 ile ilgili bilgilere göre doldurulmuştur.

Çizelge 24– 2024 yılında kullanılan ticari gübre tüketiminin bitki besin maddesi bazında ve yıllık tüketim miktarları

(Bitlis İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, 2024)

Bitki Besin Maddesi (N, P, K olarak)	Bitki Besin Maddesi Bazında Kullanılan Miktar (ton)	İlde Ticari Gübre Kullanılarak Tarım Yapılan Toplam Alan (ha)
Azot	12.661,81	50.000
Fosfor	6.312,28	
Potas	1.398,97	
TOPLAM	20.373,06	

Çizelge 25- 2024 yılında tarımda kullanılan girdilerden gübreler haricindeki diğer kimyasal maddeleri (tarımsal ilaçlar vb)

(Bitlis İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, 2024)

Kimyasal Maddenin Adı	Kullanım Amacı	Miktarı (ton)	İlde Tarımsal İlaç Kullanılarak Tarım Yapılan Toplam Alan (ha)
İnsektisitler	Böcek ilacı	5	<i>Bu veri kullanılan pestisitlerin kullanım amacına ve durumuna göre değişmektedir. Bu sebeple sağlıklı bir alan verisi verilememektedir</i>
Herbisitler	Yabancı ot ilacı	31	
Fungisitler	Mantar ilacı	9,5	
Rodentisitler	Kemirgen ilacı	0,00	
Nematositler	Nematod ilacı	0,00	
Akarisitler	Örümcek ilacı	0,45	
Kışlık ve Yazlık Yağlar	Kabuklu bit ilacı	-	
Diğer	Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ilaçlar	0,02	
TOPLAM		45,97	

Çizelge 26- 2024 yılında topraktaki pestisit vb tarım ilacı birikimini tespit etmek amacıyla yapılmış analizin sonuçları
(Bitlis İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, 2024)

Analizi Yapan Kurum/Kuruluş	Analiz Yapılan Yer (İlçe, Köy, Mevkii, Koordinatları)	Analiz Tarihi	Analiz Edilen Madde	Tespit Edilen Birikim Miktarı (µg/kg- fırın kuru toprak)
-				
-				
-				

B.8. Sonuç ve Değerlendirme

Bitlis ili sınırları içerisinde önemli bir akarsuyun bulunduğu söylenemez. Van Gölü yakınlarından doğan ve bu bölgedeki dağları vadilerle yardıktan sonra, il sınırları dışına çıkan Garzan ve Bitlis çayları, Güzeldere, Ağkız ve Oranz dereleri ile ilin kuzeyinde doğan Karasu, ilin başlıca akarsularıdır.

Bitlis ili sınırları içerisinde değişik büyüklük ve özellikte göller bulunmaktadır. Bu göllerden önemlileri Van Gölü, Nemrut Gölü, Nazik Gölü, Sodalı (Arin) Gölü, Aygır Gölü, Batmış (Cil) Gölü'dür.

Bitlis ili yeraltı suları bakımından çok zengindir, yıllık yeraltı su kaynakları 90,28 hm³ hacme sahiptir. İçme suları olarak kullanılabilecek nitelikte akan kaynak sularına her yerde rastlamak mümkündür. Şehir merkezi ve İlçelerin içme suları kaynak sularıdır, yeraltı suları bol ve soguktur.

Bitlis ili jeotermal su kaynakları bakımından zengin sayılabilecek bir potansiyele sahiptir. Nitekim, ilde kaplıca turizmini teşvik eden Nemrut (Ilıgöl) jeotermal alanı (46-59,5° C), Çukur (Norşin) jeotermal alanı (37,5-39°C), Ilıcaköy jeotermal alanı (44° C) bunların başlıcalarıdır. Bu jeotermal su kaynakları sağlık turizmi çerçevesinde değerlendirilebilecek ender kaynaklardır. Ancak, günümüzde bu kaynakların kaplıca tesisleri bakımından yetersiz olduğu ve sağlık turizmi çerçevesinde yeterince değerlendirilemediği gözlenmiştir. Bu sıcak su kaynakları, sağlık alanı yanında seracılık ve balıkçılık alanlarında da değerlendirildiği takdirde Bitlis ilinin ekonomik kalkınmasında büyük bir katkı sağlayacaktır.

İlimizde sanayi gelişmemiş olup maden ocakları ve taş ocakları çoğunluktadır. Atık Su Arıtma tesisine sahip bir sanayi kuruluşu bulunmamakla birlikte sızıntı suyu arıtma ünitesi olan Bitlis Katı Atık Birliği şehrimizdeki tek arıtma tesisine sahip işletmedir. Bu tesiste atıklardan sızan sızıntı (çöp) sularının yer altı ve yer üstü sularını kirletmemesi için sızıntı suyu artıma ünitesi kurulmuştur. 2019 yılı itibari ile Belediyeler Birliğinin mevcut durumda ki arazisine özelleştirme kapsamında bir firma tarafından Çöp Gazı Santrali Tesisi kurulumu gerçekleştirmiştir.

Çöp gazı santralinde verimliliği artırabilmek maksadıyla dengeleme havuzunda biriken atıksular geri devir ile düzenli depolama tesisine gönderilmekte olup atıksu arıtma ünitesi çalıştırılmamaktadır. Tesis genelinde oluşan atıksular arıtılmayıp enerji üretim tesisinde kullanımı söz konusudur.

İlimizde evsel kaynaklı atıklar ve atıksular su kirliliği oluşturmaktadır. İlimiz Merkezinde Atıksu Arıtma Tesisi bulunmaması ve evsel kaynaklı atıksuların doğrudan dereye deşarj edilmesi çevre ve insan sağlığı açısından önemli bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Şehir Merkezinde bulunan esnafların katı ve sıvı atıklarını doğrudan dereye bırakmaları Bitlis Deresi üzerindeki kirlilik yükünü artırmaktadır. Ayrıca Dere kenarında faaliyet gösteren işletmelerden ve karayolu projelerinden açığa çıkan hafriyat atıklarının dereye dökülmesi dere yatağının daralması ve taşkın riskini ortaya çıkarmaktadır.

İlimize kıyısı olan ve Türkiye'nin en büyük gölü olan Van Gölü' nün kapalı havza olması sebebiyle verimli bir arıtım yapılmadan deşarj edilecek atıksular hiçbir şekilde seyrilmeyecek ve göl ekosisteminde telafisi mümkün olmayan sonuçlar doğuracaktır. Tatvan İlçesinde Kanalizasyon şebekesinin bir kısmı Atıksu Arıtma Tesisi' ne bağlı olmadığından Afet Kotu altında yer alan yerleşimlerin atıksuları arıtılmadan göle deşarj edilmektedir.

İlimizdeki su kaynaklarının kirlenmesini önlemek için alınması gereken tedbirleri sıralarsak;

- Öncelikli olarak Bitlis Belediyesinin Atıksu Arıtma Tesisi için yer temini yapıp inşaatına başlaması gerekmektedir.
- Dere kenarında yer alan esnafların bilgilendirilmesi ve mevcut kirliliğin Belediye öncülüğünde temizlenmesi gerekmektedir.
- Faaliyetlerden dolayı açığa çıkacak hafriyat atıklarının dereye dökülmesini önlemek için projeye başlamadan önce; mücavir alan sınırları içinde Belediyenin, mücavir alan sınırları dışında Valiliğimizin uygun görüşleri alınarak hafriyat döküm sahası belirlenmesi gerekmektedir.
- Van Gölü' ne kıyısı olan yerleşim yerleri için Kanalizasyon hattı ve/veya Atıksu Arıtma Tesisi bulunmayan yerler tespit edilmeli, mali sıkıntıların çözümü için teşvik yardımlarından faydalanılmalıdır.

İlimizde toplam 133.051 ha tarım alanı bulunmaktadır. 40.823 ha alanda sulu tarım yapılmaktadır.

İlimizde sulama yapılan alanlarda; damlama sulama ve yağmurlama sulama yöntemleri kullanılmaktadır.

İlimizde bazı ilçelerde vahşi depolama sahaları bulunmakta olup bu sahaların yerüstü ve yer altı sularını ne derecede etki ettiklerine dair herhangi bir veri elimizde bulunmamaktadır.

İlimiz su kaynağı bakımından zengindir. İlin içme suyu ihtiyacı Sapko, Kamiyan, Çelikhan, Başhan, Duap ve Şelale, kaynaklarından isale edilen sularla (giderilmektedir. İlin içme suyu ihtiyacının %40'ı Duap yaylasındaki kaynaktan karşılanmaktadır. Suların tamamı evsel nitelikli kullanılmakta olup, ilde sanayi bulunmadığından sanayide kullanılmamaktadır. İlde içme suyu arıtma tesisi mevcut değildir.

İlimizde su kaynakları üzerinde enerji üretme amacıyla kurulmuş olan mevcut bir hidroelektrik santral bulunmamakta olup Hizan İlçesinde Kesen deresi üzerinde bir hidroelektrik santral inşaatı mevcuttur. Söz konusu Hidroelektrik Santralin kurulu gücü 30,80 MWm/30,24 MWe olarak planlanmıştır. Ayrıca proje kapsamında regülatör, çökeltim havuzu, tünel, denge bacası ve santral binası yapılmaktadır.

İlimizde evsel nitelikli atıksular kanalizasyon boruları vasıtasıyla toplanmaktadır. İlimizdeki ilçelerin çoğunda evsel atık suların ve yağmur sularının toplanıp bunların tekrar kullanıma sunulması amacıyla yapılan bir toplama sistemi ve arıtma tesisi mevcut değildir. İlimizde atıksu arıtma tesisi hizmeti veren ilçe belediye sayısı 3 olmakla birlikte olup bu belediyeler Tatvan, Ahlat ve Adilcevaz Belediyeleridir. Ayrıca Ovakışla Belde Belediyesinde de İller Bankası tarafından yaptırılan 1 adet Atıksu Arıtma Tesisi mevcuttur. İlimizin toplam nüfusu 350.994 olup, kanalizasyon şebekesi ile hizmet verilen nüfusun belediye nüfusu içindeki oranı %100'dür.

İlimizde 3 tanesi ilçe ve 1 tanesi belde belediyesi olmak üzere toplam 4 adet belediyelere ait atıksu arıtma tesisi bulunmaktadır. Bu Belediyelerin atıksu arıtma tesislerinde oluşan arıtma çamurlarının toprakta kullanımında gerekli tedbirlerin alınması esaslarını sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle uyumlu bir şekilde belirlemeyi amaçlayan "Evsel ve Kentsel Arıtma Çamurlarının Toprakta Kullanılmasına Dair Yönetmelik" (EKAÇTKDY) kapsamında herhangi bir çalışma yapılmamakta olup çoğunluğu Belediye Katı Atık Düzenli Depolama Tesislerine gönderilmektedir. Geri kalan kısımları çamur kurutma yataklarında bekletilmekte, çok az bir kısmı ise toprakta kullanılmaktadır.

Bitlis ili Endüstriyel hammadde olarak kullanılabilecek geniş maden yataklarına sahip bir ilimizdir. Bitlis ili bulunduğu jeolojik yapısı gereği ve volkanik bir alan üzerinde kurulu olması nedeniyle özellikle başta perlit ve pomza olmak üzere mermer, linyit, alçıtaşı, kükürt ve çimento hammaddeleri bakımından yatakları bakımından önemli potansiyele sahiptir.

İlimizde madencilik faaliyetleri küçük ve orta ölçekli maden ocakları tarafından yapılmaktadır. İlimizde bulunan Maden Kanununa Tabi Olan Madenler ve Doğal Malzemeler kapsamındaki faaliyetlerden (açık-kapalı, yerüstü madencilik işletmelerinin) ekonomik ömrünü tamamlamış bir tesis bulunmakta olup proje tanıtım dosyalarında da belirtilen doğaya yeniden kazandırma çalışmaları kapsamında herhangi bir çalışmalar gerçekleştirilmiştir.

Kaynaklar

- Adilcevaz Belediye Başkanlığı
- Ahlat Belediye Başkanlığı
- Bİ-KA
- Bitlis Belediye Başkanlığı
- Bitlis Bilim Sanayi ve Teknoloji İl Müdürlüğü
- Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü
- Bitlis Tarım ve Orman İl Müdürlüğü
- DSİ 17. Bölge Müdürlüğü
- TÜİK

C. ATIK

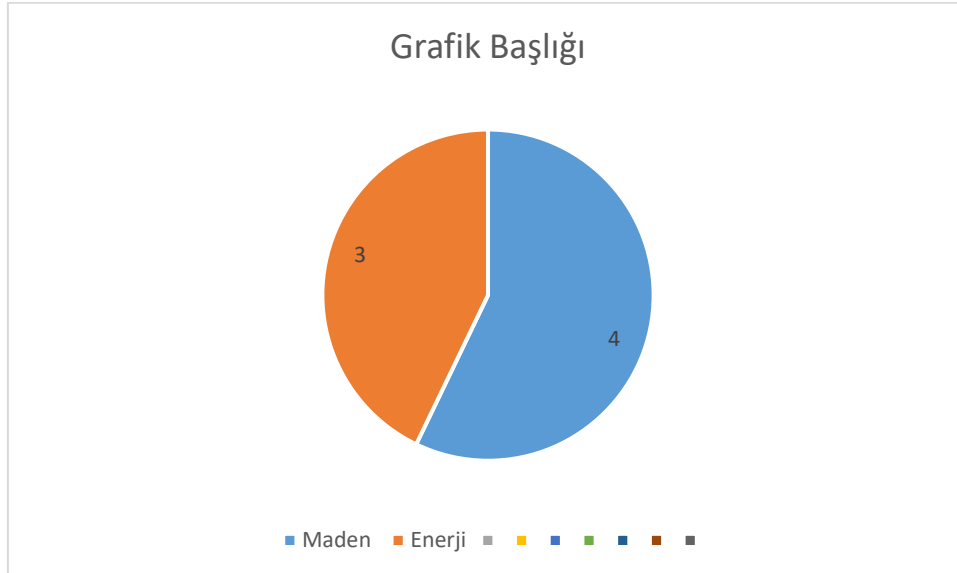
İlimizde 2024 yılı içerisinde belediyeler adına toplam 789.504 kg/yıl atık toplanmıştır.

C.1. Belediye Atıkları

2020 yılı itibari ile Belediyeler Birliğinin mevcut durumda ki arazisine özelleştirme kapsamında bir firma tarafından Çöp Gazı Santrali Tesisi kurulumu gerçekleştirmiştir. 2020 yılı başına kadar entegre tesis olarak evsel atık düzenli depolama (Belediye II.Sınıf), sızıntı suyu arıtımı ve tıbbi atık sterilizasyon tesisleri işletilmiştir. Birliğin yaptığı tesis özelleştirmesi kapsamında Tıbbi Atık Sterilizasyon Tesisi Birlik tarafından, sızıntı suyu arıtma ve düzenli depolama özel bir firma tarafından işletilmektedir. Bu firma özelleştirme ihalesinden sonra kurup işletmeye aldığı Ambalaj Atığı Toplama Ayırma Tesisi ve Depo Gazı Enerji Üretim Santralini işletmeye başlamıştır. Tıbbi Atık Sterilizasyon Tesisi dışındaki tüm tesisler bahse konu firma tarafından işletilmektedir.

Tesiste düzenli depolama alanında oluşan depo gazı üretimini uygun teknolojilerle yakarak enerjiyi mekanik enerjiye dönüştürüp elektrik enerjisi üretimi gerçekleştirilmektedir. Düzenli depolama sahasında Bitlis ili ve ilçelerinden getirilen evsel atıklar kabul edilip depolanmaktadır. Depolanan evsel katı atıkların organik kısımlarından oluşan depo gazı (P.E.) gaz boru hattı ile ön arıtma alanına aktarılmaktadır. Santrale ulaşan depo gaz elektrik enerjisi haline gelip son kullanım halini almaktadır. Ve metan gazından oluşan elektrik enerjisi vedaş elektrik kurumuna verilmektedir.

Tesis tipi; yenilenebilir enerji, Ünite sayısı; 1 adet, Ünite kurulu gücü; 1,451 MWm/m/1,413 MWe, Tesis toplam kurulu gücü; 1,451 MWm/1,413 MWe, Yakıt türü; biyokütle (çöp gazı), Yıllık elektrik enerji üretim miktarı; 9.891.000 dir.

Grafik 9 - 2024 yılı itibariyle katı atık kompozisyonu
(BİKA, 2024)

Çizelge 27- 2024 yılı için il/ilçe belediyelerince toplanan ve yerel yönetimlerce (büyükşehir belediyesi/ belediye/ birliklerce) yönetilen belediye atığı miktarı ve toplanma, taşınma ve bertaraf yöntemleri (Bİ-KA, 2024)

Büyükşehir/İl/İlçe Belediye veya Birliğin Adı	Büyükşehir Belediyesi / Birlik ise birliğe üye olan belediyeler	Birlik Üyesi Olmayan İlçe Belediyeleri	Nüfus* (*)	Toplanan Atık Miktarı (ton/gün)		Sıfır atık yönetim sistemi çerçevesinde kaynağında ayrı toplanan Atık Miktarı (ton/gün)	Tesis İşletmecisi (*) (Belediye (B), Özel Sektör (OS), Belediye Şirketi (BŞ))*	Mevcut Belediye Atığı Yönetim Tesisi Türü				
			Nüfus verileri 2024 TÜİK ADNKS	Yaz	Kış			Düzenli Depolama	Düzenli Depolama Öncesi Yapılan Ön İşlem (Mekanik Ayırma/ Biyokurutma/ Kompost/ Biyometanizasyon, ATY vb.)	Atık Yakma	Depo Gazından Enerji Üretimi	Diğer (Vahşi-Düzensiz Depolama)
BİTLİS KATI ATIK BİRLİĞİ (Bİ-KA)	Bitlis		56.988	40,73	46,60	0,35	Kısmi yürütülmekte dir. Toplama ve taşıma belediye ve özel idareye ait, depolama ise Bitlis Katı Atık Birliği tarafından yapılmaktadır	X	Birliğin yaptığı		Birliğe ait Evsel Katı Atık Düzenli Depolama Tesisinde depo gazından enerji üretimi vardır. Depo gazından ortalama olarak 0,96 MWh elektrik üretilmiştir	
	Tatvan		87.527	66,92	79,57	0,41		X	yapım ihalesi			
	Güroymak		30.140	9,03	16,18	0,12		X	gereği tesis			
	Ahlat		31.726	5,94	7,87	0,14		X	işletmecisi (OS)			
	Adilcevaz		15.234			0,08			mekanik ayırma			X
	Hizan		13.601	0,00	0,45	0,05		X	ve kompost			
	Mutki		3.062	2,11	0,54	0,02		X	tesisi kurulması			
	Gölbaşı		4.989						için işlemlere			X
	Günkırı		4.828						başlamıştır.			X
	Yolalan		2.526	1,03	0,48			X	Tesislerin ön			
		İl Özel İdaresi	100.188						fizibilite ve			X
		Aydınlar	1.974						ÇED süreci			X
		Ovakışla	3.923						devam			X
		Kavakbaşı	3.102						etmektedir.			X
İl Geneli	10	4	359.808	125,76	151,69	1,18						

C.2. Hafriyat Toprağı, İnşaat Ve Yıkıntı Atıkları

“Hafriyat Toprağı İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği” kapsamında hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıkları depolanmakta olup, bu atıkların miktarları ile ilgili bir veri elimizde yoktur. “Hafriyat Toprağı İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği” kapsamında hafriyat toprağı ile inşaat ve yıkıntı atıklarının çevreye zarar vermeyecek şekilde yönetiminin sağlanabilmesi için öncelikle hafriyat döküm sahalarının belirlenmesi, inşaat ve yıkıntı atıkları geri kazanım veya bertaraf tesislerinin kurulması/kurdurulması gerekmektedir.

İl Müdürlüğümüzün koordinasyonunda sorumlu kurum ve kuruluşlar ile birlikte, ormanlık alanlara, baraj ve göl çevresine, karayolları sınırlarına, tarım arazilerine ve gerçek ve tüzel kişilere ait alanlara mevzuata aykırı olarak dökülen hafriyat toprağı ve inşaat yıkıntı atıklarının mevcut durumunun tespit edilmesi, söz konusu atıkların bu alanlara dökülmesinin önlenmesi, bu alanlarda tespit edilen kirliliğin giderilmesinin sağlanması için gerekli çalışmalara başlanmıştır olup 2024 yılı içerisinde hafriyat dökümü neticesinde idari yaptırım uygulanmamıştır.

Bitlis İlinde bulunan İl, ilçe ve belde belediyelerinden konula alakalı bilgi alınamaması nedeniyle Çizelge 28 doldurulamamıştır.

Çizelge 28– 2024 yılı itibariyle hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıkları yönetimi

(Kaynak, yıl)

Belediye Adı	Üretilen İnşaat /Yıkıntı Atığı Miktarı (m ³ /yıl)	Ortaya Çıkan Hafriyat Toprağı Miktarı (m ³ /yıl)	İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Yönetimi		Hafriyat Toprağı Yönetimi
			Geri Kazanım Tesisi Sayısı	Düzenli Depolama Tesisi Sayısı	Döküm Sahası Sayısı
İl Geneli (Toplam)					

C.3. Sıfır Atık Yönetimi

Ülkemizde gerçekleşen hızlı ekonomik büyüme, kentleşme, nüfus artışı ve refah seviyesinin yükselmesi giderek artan miktarda atık üretimine yol açmaktadır. Bu atıklar insan ve çevre sağlığı açısından potansiyel tehlike oluşturmakta olup atıkların çevreye zarar vermeden geri kazanımı ya da bertaraf edilmesi ise başta çevre ve insan sağlığı olmak üzere ekonomiyi de yakından ilgilendirmektedir. Sürdürülebilir kalkınma ilkeleri çerçevesinde ülkemizde oluşan atıkları kontrol altına almak, gelecek nesillere temiz, gelişmiş ve yaşanabilir bir Türkiye bırakmak için sıfır atık prensibi hedef alınmalı ve entegre bir yaklaşımla atıkların yönetimi sağlanmalıdır.

Sıfır Atık; israfın önlenmesini, kaynakların daha verimli kullanılmasını, oluşan atığın miktarının azaltılmasını, etkin toplama sisteminin kurulmasını, atıkların geri dönüştürülmesini kapsayan atık önleme yaklaşımı olarak tanımlanan bir hedeftir. Bu hedef doğrultusunda, Sıfır Atık Projesinin geliştirilerek bütün ülkeye yayılması amacıyla Cumhurbaşkanımızın eşi Emine ERDOĞAN Hanımefendi Valilikler başta olmak üzere birçok kurum ve kuruluşa projeye destek olunması ve uygulamaların başlatılmasını talep etmiştir.

Bu kapsamda Valiliğimiz öncülüğünde olmak üzere İl Müdürlüğümüzün koordinasyonu ile birlikte ilimizde çalışmalar devam etmektedir.

31/12/2014 tarihli 29222 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Atık Getirme Merkezi Tebliği'nin **8. Maddesinde** "*Belediyeler, 1.sınıf atık getirme merkezini kurmak/kurdurmakla, işletmek/işlettirmekle yükümlüdürler...*" ibaresi yer almaktadır. Buna istinaden ilimizde kurulumu tamamlanmış bir Atık Getirme Merkezi mevcut değildir. Ancak; Birinci Sınıf Atık Getirme Merkezi yer tespitinin yapılması, entegre yaklaşımla bütün atıkları içeren kaynağında ayrı toplama sisteminin kurulması, kompost ya da biyometanizasyon uygulamalarının başlatılması ve biyo-bozunur atıkların geri kazanımı konusunda gerekli çalışmaların yapılması, atık pil, bitkisel atık yağ, atık elektrikli ve elektronik eşya ile diğer atıkların atık getirme merkezine teslim edilmesi hususunda bilgilendirme çalışmaları ve denetimler Bitlis İli, İlçeleri Ve Beldeleri Katı Atık Bertaraf Tesisleri Yapma Ve İşletme Birliği'ne (Bİ-KA) yapılmıştır.

İlimizde Çevre İzin ve Lisans Yönetmeliği kapsamında Lisans almış 1 adet ambalaj atıkları toplama/ayırma tesisi bulunmaktadır.

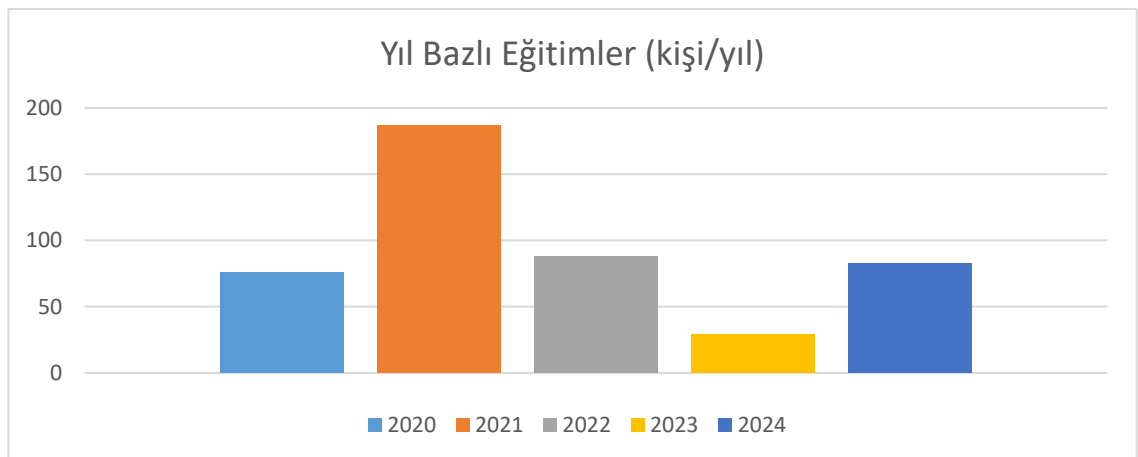
İlimizde Adilcevaz ve Ahlat Belediye Başkanlıkları Sıfır Atık sistemini uygulamakta ve temel seviye sıfır atık belgeleri bulunmaktadır. Güroymak, Hizan, Bitlis, Mutki ilçe belediyelerinin ve 6 belde belediyesinin sıfır atık belgeleri bulunmamaktadır. Tatvan Belediyesinin ise sıfır atık başvurusu sistem üzerinde onay aşamasındadır.

Sıfır Atık Yönetmeliği ile Atık Getirme Merkezlerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Sıfır Atık Uygulamalarına İlişkin Usul ve Esaslar kapsamında hedef kitlelere yönelik eğitimler, ilde yer alan atık getirme merkezleri ve mobil atık getirme merkezlerine ilişkin bilgileri, sıfır atık sistemini uygulayan ve temel seviye sıfır atık belgesini alan belediyeler ile bina ve yerleşkelerin sayıları ve yıl bazında karşılaştırma grafikleri yapılmalıdır.

C.3.1. Eğitimler

İlimizde Sıfır Atık Projesi, tıbbi atık vb. konularda belirli periyotlarla kamu kurum ve kuruluşlarına ve üniversite öğrencilerine olmak üzere eğitimler verilmiş ve tutanak altına alınmıştır. 2019 yılında verilen eğitimler bakanlığımıza bildirilmiş olup 2020 yılında Covid-19 hastalığı sebebiyle eğitim verilememiştir.

2024 yılında Sıfır Atık kapsamında il genelinde eğitim verilmiştir.

Grafik 10 – Yıllar bazında sıfır atık yönetimi kapsamında verilen eğitimlere katılan kişi sayısı
(EÇBS, 2024)

C.3.2. Atık Getirme Merkezleri

İlimizde kurulumu tamamlanmış bir Atık Getirme Merkezi mevcut değildir. Bu nedenle Çizelge 29 doldurulmamıştır.

Çizelge 29– 2024 yılı itibariyle Atık Getirme Merkezleri/ Mobil Atık Getirme Merkezleri
(Kaynak, Yıl)

Atık Getirme Merkezi (AGM) /Mobil AGM	Belediye/AVM	Atık Getirme Merkezi Sayısı	AGM Alan Bilgisi(m ²)	Toplanan Atık Grupları
Atık Getirme Merkezi	 Belediyesi			
Mobil Atık Getirme Merkezi	Belediyesi			
Mobil Atık Getirme Merkezi	 AVM			

C.3.3. Sıfır Atık Belgesi Alan ve Sisteme Geçen Kuruluş Sayısı

İlimizde 13 adet il, ilçe ve belde belediyesi, 1 adet belediyeler birliği ve özel idare bulunmakta olup hiçbirinin sıfır atık temel seviye belgesi bulunmamaktadır.

Çizelge 30– 2024 yılı itibariyle sıfır atık sistemini kuran ve belediye geneli temel seviye sıfır atık belgesini alan belediye sayısı
(ECBS Sıfır Atık Bilgi Sistemi, 2024)

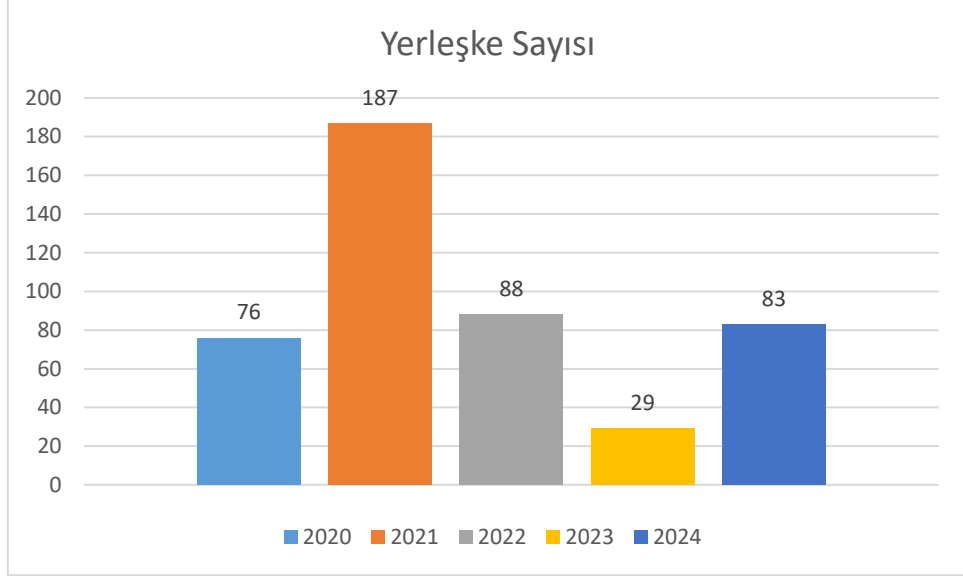
Sıfır Atık Yönetim Sistemine Geçmesi Gereken Mahalli İdareler	İl Genelindeki Toplam Sayı	Sıfır Atık Belgesi Alan Belediye Sayısı
Büyükşehir İlçe Belediyeleri (250.000 Nüfus ve üzeri)		
Büyükşehir İlçe Belediyeleri (250.000 Nüfus altı)		
Büyükşehir Dışındaki İl, İlçe, Belde Belediyeleri İl Merkez İlçe Belediyeleri	1	0
Belediye Birlikleri	1	0
Büyükşehir Dışındaki İl, İlçe, Belde Belediyeleri İl Merkez İlçe Belediyeleri Dışındaki Diğer Belediyeler	13	0
İl Özel İdareleri Mücadir Alan Dışı	1	0

Çizelge 31– 2024 yılı itibariyle sıfır atık sistemini uygulayan(faaliyet bildiren) ve temel seviye sıfır atık belgesini alan il genelindeki bina yerleşkelerin sayısı (ECBS, 2024)

Kurum Türü	Toplam Kurum Sayı	Sıfır Atık Belgesi alan bina/yerleşke sayısı
300 ve üzeri Konuta Sahip Siteler		
Akaryakıt istasyonları ve Dinlenme Tesisleri	55	2
Alışveriş Merkezleri	3	-
Belediyeler	13	0
ÇŞİD İl Müdürlüğü	1	1
Eğitim Kurumları ve Yurtlar	802	27
Havalimanları	-	-
İl Özel İdareleri	1	-
İş merkezi ve Ticari Plazalar	10	-
Kamu Kurum ve Kuruluşları	150	5
Konaklama İşletmeleri	27	4
Limanlar	1	-
Organize Sanayi Bölgeleri	1	-
Sağlık Kuruluşları	120	-
Tren ve Otobüs Terminalleri	1	-
Zincir Marketler	-	17
Serbest Bölgeleri, Sanayi Siteleri	-	-
Laboratuvarlar, Hukuk Büroları, Dernek, Kooperatif, Çevre Danışmanlık Firmaları ve Meslek Kuruluşları, Tüzel Kişiliğe Sahip Kuruluşlar	1	-
Kafeterya ve Restoranlar	366	-
Kargo Şirketleri	25	-
27/11/2014 tarihli ve 29188 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Mesafeli Sözleşmeler Yönetmeliği kapsamında ambalajlı ürün satışı yapan yerler	-	-

* Bilgiye ulaşılammıştır.

Çizelge 31’ de bulunan sektörlerle ilgili olarak İlimizde kaç adet tesis bulunduğu bilgisi bulunmamaktadır. Ancak Sıfır Atık Bilgi Sisteminde bu sektörler ilgili kaç adet tesisin sıfır atık temel seviye belgesine sahip olduğu belirtilmiştir.

Grafik 11 – Yıllar itibariyle sıfır atık sistemine geçen il genelindeki bina ve yerleşkelerin sayısı (Sıfır Atık Bilgi Sistemi, 2024)

İlimizde 2024 yılı itibariyle mücavir alanı içerisinde sıfır atık sistemini kuran ve sıfır atık temel seviye belgesi alan herhangi bir belediye bulunmaması nedeniyle Grafik C.13 belediyeler için hazırlanamamıştır.

C.4. Ambalaj Atıkları

İlimizde 2024 yılı içerisinde toplanan atık miktarlarıyla ilgili bilgiler tabloya işlenmiştir. Ambalajla ilgili geri kazanım faaliyeti olmaması nedeniyle ilgili sütun boş bırakılmıştır. Ambalaj Bilgi Sisteminde 2021 yılı istatistikleri henüz değerlendirme ve inceleme süreci devam eden ham veriyi içerdiğinden, çizelge ve grafikler son veri olarak 2020 yılını içermektedir. Söz konusu süreç sona erdiğinde, doğrulanmış istatistiki veriye Çevre Yönetimi Genel Müdürlüğü internet sayfasında Ambalaj Bülteninden ulaşılabilir.

Çizelge 32- 2022 yılı ambalaj ve ambalaj atıkları istatistik sonuçları*

(<https://ambalajbilgi.csb.gov.tr/>, 2024)

Ambalaj Cinsi	Toplanan Ambalaj Atığı Miktarı	Geri Kazanılan Ambalaj Atığı Miktarı
Plastik	13427	
Metal		
Kompozit		
Kağıt Karton	88437	
Cam		
Ahşap		
Karışık	167573	
Toplam	269437	

Bakanlığımız ECBS sistemi içerisindeki Ambalaj Bilgi Sistemi çalışmadığı için ekonomik işletme sayısına ulaşamamıştır. 2021 yılına ait Çevre Durum Raporundaki veriler kullanılmıştır.

Çizelge 33- 2022 yılında kayıtlı ekonomik işletme sayısı

(Kaynak, yıl)

Piyasaya Süren İşletme Sayısı	40
Ambalaj Üreticisi Sayısı	1
Tedarikçi Sayısı	1

İlimizde kayıtlı ekonomik işletme sayısı 2016 yılından bu yana değişiklik göstermiştir.

Grafik 12 – Yıl bazında kayıtlı ekonomik işletme sayısı

(<https://ambalajbilgi.csb.gov.tr/>, 2024)

İlimizde lisans almış 1 adet toplama ayırma tesisi bulunmaktadır. Çizelge 31 üzerinde belirtilmiştir.

Çizelge 34- 2024 yılında kayıtlı ambalaj atığı toplama ayırma tesisi sayısı

(e-İzin Uygulaması, 2024)

Ambalaj Atığı Toplama Ayırma Tesis (TAT) Sayısı Toplam	1. Tip TAT Sayısı	2. Tip TAT Sayısı	3. Tip TAT Sayısı
1	1		

İlimizde ambalaj atığı geri kazanım tesisi bulunmaması nedeniyle Çizelge 32 doldurulmamıştır.

Çizelge 35- 2024 yılında ambalaj atığı geri kazanım tesisi sayısı

(e-İzin Uygulaması, yıl)

Ambalaj Atığı Geri Kazanım Tesis (GKT) Sayısı Toplam*	Plastik Ambalaj Atığı GKT Sayısı	Kağıt- Karton Ambalaj Atığı GKT Sayısı	Cam Ambalaj Atığı GKT Sayısı	Metal Ambalaj Atığı GKT Sayısı	Ahşap Ambalaj Atığı GKT Sayısı	Kompozit Ambalaj Atığı GKT Sayısı	Tekstil Ambalaj Atığı GKT Sayısı

*Bir geri kazanım tesisi birden fazla ambalaj atığı işleyebileceğinden toplam Geri Kazanım Tesis Sayısı farklı olabilir.

İlimizde ambalaj atığı geri kazanım faaliyeti olmadığından Grafik 15 doldurulmamıştır.

C.5. Tehlikeli Atıklar

İlimizde tehlikeli atıkların geri kazanım ve bertarafının sağlandığı lisanslı bir tesis bulunmamaktadır. İlimizde oluşan tehlikeli atıkların geri kazanım ve bertarafı diğer illerde bulunan lisanslı tesislerde gerçekleştirilmektedir.

İlimizde tehlikeli atıklar kapsamında atık üreten TCDD Van Gölü Feribot Müdürlüğünün hizmette kullandığı feribotlardan kaynaklanan sintine atıkları bulunmaktadır.

Grafik 13 – Atık yönetim uygulaması verilerine göre ilimizdeki tehlikeli atık yönetimi (Atık Yönetim Uygulaması, 2024)

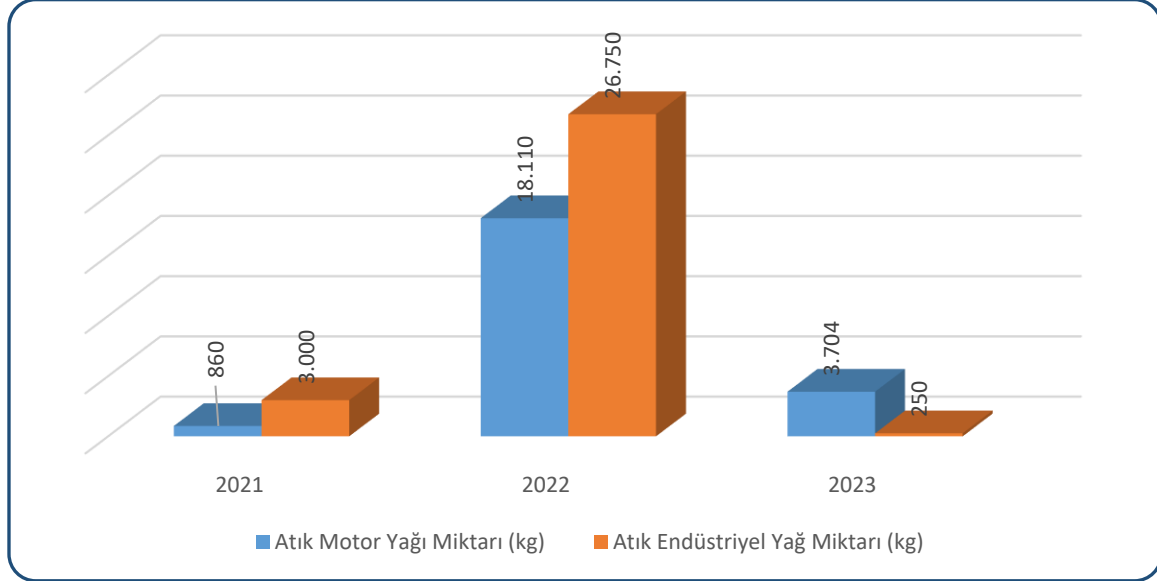
Çizelge 36- 2022 yılında atık işleme yöntemine göre atık miktarları*
(Atık Yönetim Uygulaması, 2024)

ATIK İŞLEME YÖNTEMİ	ATIK İŞLEME YÖNTEMİ ADI	MİKTAR (kg)
R1	Enerji üretimi amacıyla başlıca yakıt olarak veya başka şekillerde kullanma	19.614
R12	Atıkların R1 ile R11 arasındaki işlemlerden herhangi birine tabi tutulmak üzere değişimi	1.851.999
R13	R1 ile R12 arasında belirtilen işlemlerden herhangi birine tabi tutuluncaya kadar atıkların stoklanması (atığın üretildiği alan içinde geçici depolama, toplama hariç)	12.344
D9	D1 ile D12 arasında verilen işlemlerden herhangi biri ile bertaraf edilen nihai bileşiklere veya karışımlara uygulanan ve bu ekin başka bir yerinde ifade edilmeyen fiziksel-kimyasal işlemler (örn: buharlaştırma, kurutma, kalsinasyon ve benzeri)	331.278
D10	Yakma (karada)	55

*Atık Beyan Sisteminde yer alan tehlikeli atık verisi, atık üreticilerinin gerçekleştirdikleri beyanlardan oluşmakta olup edilen yılda atık üreticisinin tesisinde oluşan ve geri kazanım/bertaraf amacıyla atık işleme tesisine gönderilen tehlikeli atık verisini içermektedir.

C.6. Atık Yağlar

“Atık Yağların Kontrolü Yönetmeliği” çerçevesinde ilde gerçekleştirilen işlere ve atık yağ toplama miktarları aşağıdaki grafikte yer almaktadır.

Grafik 14 – Yıllar itibariyle ilinde atık madeni yağ miktarları &
(Atık Yönetim Uygulaması, 2024)

İlimizde atık madeni yağ geri kazanım faaliyeti bulunmamaktadır.

Çizelge 37– 2022 yılı için atık madeni yağ geri kazanım ve bertaraf miktarları
(Atık Yönetim Uygulaması, 2024)

Geri kazanım ^{&} (kg)	Nihai bertaraf (kg)	İhracat (kg)	Stok (kg)
0	0	0	0

[&] Ek yakıt olarak kullanım dahildir.

C.7. Atık Pil ve Akümülatörler

Tablodaki bilgiler atık akümülatör miktarlarına aittir. Atık pil bilgisi bulunmamaktadır. Bilgiler Atık Yönetim Uygulaması üzerinden alınmıştır. İl Müdürlüğümüzce atık pil ve akümülatörler hakkında herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. 2014 ve 2015 verileri sistemde bulunmamaktadır. İlimizde Sıfır Atık sistemine geçen kamu kurum ve kuruluşlarında atık pillerin toplanması için atık pil kutularının tesislerde/kamu kurum ve kuruluşlarında bulundurulması yönünde bilgilendirmeler yapılmaktadır.

Çizelge 38– Yıllar itibariyle atık akü ve pil miktarı (kg)*
(Atık Yönetim Uygulaması, 2024)

2018	2019	2020	2021	2022	2024	2024
3580	1.820	10.620	8.840	4.590	3.700	5.223

*Atık kodları:

160601 Kurşunlu piller ve akümülatörler

160602 Nikel kadmiyum piller

160603 Cıva içeren piller

160604 Alkali piller (16 06 03 hariç)

160605 Diğer piller ve akümülatörler

160606 Piller ve akümülatörlerden ayrı toplanmış elektrolitler

200133 16 06 01, 16 06 02 veya 16 06 03'un altında geçen pil ve akümülatörler ve bu pilleri içeren sınıflandırılmamış karışık pil ve akümülatörler

200134 20 01 33 dışındaki pil ve akümülatörler

C.8. Bitkisel Atık Yağlar

Bitkisel Atık Yağların Kontrolü Yönetmeliği kapsamında ilimizde lisanslı bitkisel atık yağ geri kazanım tesisi bulunmamakta olup Çizelge doldurulmamıştır.

Çizelge 39– 2022 yılı için atık bitkisel yağlarla ilgili veriler

(Kaynak, yıl)

Bitkisel Atık Yağ Ara Depolama Lisansı Verilen Tesis Sayısı ¹	Bitkisel Atık Yağ Miktarı (kg) ²		Lisans Alan Geri Kazanım Tesis Sayısı
	Kullanılmış Kızartmalık Yağ (20 01 26*)	Kullanım Ömrü Dolmuş Yağlar (20 01 25)	
	60		

¹ Bitkisel atık yağlar için 6.6.2015 tarihinden önce verilen Bitkisel Atık Yağ Geçici Depolama İzinleri dahil

² Atık Yönetim Uygulamasında beyan edilen atık miktarı stok hariç olarak değerlendirilmektedir.

C.9. Ömrünü Tamamlamış Lastikler

İlimizde “Ömrünü Tamamlamış Lastiklerin Kontrolü Yönetmeliği” kapsamında herhangi bir çalışma yapılmamakla birlikte, Ömrünü tamamlamış Lastiklerin depolandığı, geri kazanımının ve bertarafının yapıldığı herhangi bir lisanslı tesis bulunmamaktadır. Ömrünü tamamlamış lastik atığı olan işletmeler ellerindeki lastiği kendi imkânları doğrultusunda diğer illerden gelen lastik toplayıcılarına vermektedir. Elimizde bu lastik atıklarıyla ilgili herhangi bir veri mevcut değildir. Bu sebeple ömrünü tamamlamış lastiklerle ilgili verilerden oluşturulacak olan çizelgeler doldurulamamış ve grafikler oluşturulamamıştır.

Çizelge 40– 2022 yılında oluşan ömrünü tamamlamış lastikler ile ilgili veriler

(Kaynak, yıl)

ÖMRÜNÜ TAMAMLAMIŞ LASTİKLER (ÖTL)					
ÖTL Geçici Depolama Alanı Sayısı	Geçici Depolama Alanlarındaki ÖTL Miktarı (ton)	ÖTL Geri Kazanım Tesisi Sayısı	Geri Kazanılan ÖTL Miktarı (ton)	ÖTL Bertaraf Tesis Sayısı	Bertaraf Edilen ÖTL Miktarı (ton)

Çizelge 41– Yıllar itibariyle toplam ÖTL miktarları (ton/yıl)

(Atık Yönetim Uygulaması, yıl)

	2018	2019	2020	2021	2022	2024	2024
Geri Kazanım Tesisi							
AYT Tesisi							

C.10. Atık Elektrikli ve Elektronik Eşyalar

Ulusal strateji ve politikalarımızda göz önünde bulundurularak ülkemiz mevzuatının Avrupa Birliği mevzuatları olan 2012/19/EU, WEEE Direktifine uyumu çerçevesinde “Atık Elektrikli ve Elektronik Eşyaların Yönetimi Hakkında Yönetmelik”, 2011/65/EU, RoHS II Direktifine uyumu çerçevesinde “Elektrikli ve Elektronik Eşyalarda Bazı Zararlı Maddelerin Kullanımının Kısıtlanmasına İlişkin Yönetmelik” olmak üzere iki ayrı yönetmelik düzenlenmiştir. Bahse konu yönetmelikler 26/12/2022 tarihli ve 32055 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmış olup 1/2/2024 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir.

Atık Elektrikli ve Elektronik Eşyaların Yönetimi Hakkında Yönetmelikte yapılan düzenleme ile;

- 1/1/2024 tarihine kadar bu yönetmeliğin Ek-1/A’sında yer alan kategorilere dahil olan (büyük ev eşyaları, küçük ev aletleri, bilişim ve telekomünikasyon ekipmanları, tüketici ekipmanları, aydınlatma ekipmanları, elektrikli ve elektronik aletler (büyük ve sabit sanayi aletleri hariç olmak üzere), oyuncaklar, eğlence ve spor ekipmanları, tıbbi cihazlar, izleme ve kontrol aletleri ve otomatlar) elektrikli ve elektronik eşyaları
- 1/1/2024 tarihinden sonra Ek-2/A’sında yer alan kategorilerde sınıflandırılan (sıcaklık değişim ekipmanları, ekranlar, monitörler ve 100 cm²’den büyük yüzeyi olan ekrana sahip ekipmanlar, lambalar, büyük ekipmanlar (en az bir dış boyutu 50 cm’den büyük ekipmanlar), küçük ekipmanlar (50 cm’den büyük dış boyutu olmayan ekipmanlar), bilişim ve telekomünikasyon ekipmanları (50 cm’den küçük dış boyutu olan ekipmanlar)) tüm elektrikli ve elektronik eşyaları, kapsar.

İlimizde bu yönetmelik kapsamında herhangi bir çalışma yapılmamakla birlikte Atık Elektrikli ve Elektronik Eşya Toplama İşleme Tesisi bulunmadığından konuyla ilgili çizelge boş bırakılmış ve grafikler oluşturulmamıştır.

Çizelge 42– 2022 yılı AEEE toplanan ve işlenen miktarlar

(Kaynak, yıl)

AEEE’nin Biriktirildiği Atık Getirme Merkezleri Sayısı	AEEE’lerin Biriktirildiği Aktarma Merkezleri Sayısı	AEEE İşleme Tesisi Sayısı	Atık Getirme Merkezlerinde ve Aktarma Merkezlerinde Biriktirilen AEEE Miktarı (ton)	İşlenen AEEE Miktarı (ton)

C.11. Ömrünü Tamamlamış Araçlar

“Ömrünü Tamamlamış Araçların Kontrolü Hakkında Yönetmelik” kapsamında, İlimiz genelinde kullanım ömrü bitmiş araçların (makina, taşıt vb.) ve bu tür atıkların geri kazanım veya bertarafını yapan bir tesis olmamakla birlikte, ömrünü tamamlamış araçların teslim edildiği 2 adet firma bulunmaktadır.

Çizelge 43– 2022 yılı teslim alınan ÖTA sayısı
(EÇBS, 2024)

ÖTA Teslim Yerleri Sayısı	ÖTA Geçici Depolama Alanı Sayısı	ÖTA İşleme Tesisi Sayısı	Teslim Alınan ÖTA Sayısı	İşlenen ÖTA Miktarı (ton)
2	2	0	1	0

C.12. Tehlikesiz Atıklar

“Atık Yönetimi Genel Esaslarına İlişkin Yönetmelik” 05 Temmuz 2008 tarih ve 26927 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Söz konusu Yönetmelik ile atıkların oluşumlarından bertarafına kadar çevre ve insan sağlığına zarar vermeden yönetimlerinin sağlanmasına yönelik genel esaslar belirlenmiştir. Aynı zamanda Yönetmeliğin yürürlüğe girmesi ile Avrupa Birliği mevzuatının ulusal mevzuatımıza uyumlaştırılması sağlanmıştır.

Yönetmelikte “atık”, “üretici”, “sahip”, “yönetim”, “toplama”, “bertaraf” ve “geri kazanım” tanımları yapılmakta, atık yönetimi ilkeleri sıralanmakta, gerikazanım ve bertaraf faaliyetlerini yapan işletmeler için lisans ve kayıt tutma zorunluluğu getirilmekte, atık yönetim maliyetinin finansmanı ile ilgili hükümlere yer verilmektedir. Ayrıca atık kategorileri, atık bertaraf ve geri kazanım faaliyetleri ile 839 atık türü liste olarak verilmiştir.

Söz konusu 839 atık türünden 434 tanesi tehlikesiz atık özelliğindedir. Bu atıklardan tehlikeli atıklar, ambalaj ve evsel atıklar gibi atık türlerinin yönetimine ilişkin usul ve esaslar ilgili Yönetmeliklerle belirlenmiştir. Ancak, üretimden kaynaklanan bazı tehlikesiz atıkların yönetimi boşlukta kalmıştır. Bu aşamada bazı tehlikesiz atıkların çevre ve insan sağlığına zarar vermeden geri kazanım faaliyetlerinin yönetilebilmesi amacıyla Bakanlığımızca “Bazı Tehlikesiz Atıkların Geri Kazanımı Tebliği” hazırlanmış ve 17 Haziran 2011 tarih ve 27967 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Tehlikesiz atıkların düzenli depolama faaliyetleri, 26 Mart 2010 tarih ve 27533 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Atıkların Düzenli Depolanmasına Dair Yönetmelik” kapsamında yürütülmektedir. Yönetmeliğin Ek-2 kapsamında yapılan analiz sonuçlarına göre atıklar, I. Sınıf, II. Sınıf ya da III. Sınıfı Düzenli Depolama Sahalarında bertarafı sağlanmaktadır.

Türkiye’de tehlikesiz atık statüsünde olan ve miktar olarak oldukça fazla olan demir çelik sektöründen kaynaklanan, cüruf atıkları; Termik santrallerden kaynaklanan, kül atıkları ve daha çok biyolojik arıtma tesislerinden kaynaklanan arıtma çamurları bu atık grubunda değerlendirilmektedir.

Çizelge 44– 2022 yılı tehlikesiz atıkların miktarı ve bertaraf edilmesi ile ilgili verileri
(Atık Yönetim Uygulaması, 2024)

Atık Kodu	Atık İşleme Yöntemi Kodu	Toplam (kg)
R12	Tesis Dışı	1.851.999
R4	Tesis Dışı	4.710

C.12.1 Demir ve Çelik Sektörü ve Cüruf Atıkları

Demir ve Çelik Endüstrisinden Kaynaklanan Atıklar, 05 Temmuz 2008 tarih ve 26927 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Atık Yönetimi Genel Esaslarına İlişkin Yönetmelik”in Atık Listesinde; 10 02 koduyla, “Demir ve Çelik Endüstrisinden Kaynaklanan Atıklar” olarak belirtilen başlık altında yer almaktadır.

Demir ve Çelik Endüstrisinden Kaynaklanan Atıklar, 05 Temmuz 2008 tarih ve 26927 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Atık Yönetimi Genel Esaslarına İlişkin Yönetmelik”in Atık Listesinde; 10.02 koduyla, “Demir ve Çelik Endüstrisinden Kaynaklanan Atıklar” olarak belirtilen başlık altında yer almaktadır. İlimizde Demir ve Çelik Üreticisi tesis bulunmadığından konuyla ilgili çizelge boş bırakılmış, grafik oluşturulmamıştır.

Çizelge 45–2022 yılı için ildeki demir ve çelik üreticileri, cüruf ve bertaraf yöntemi
(Kaynak, yıl)

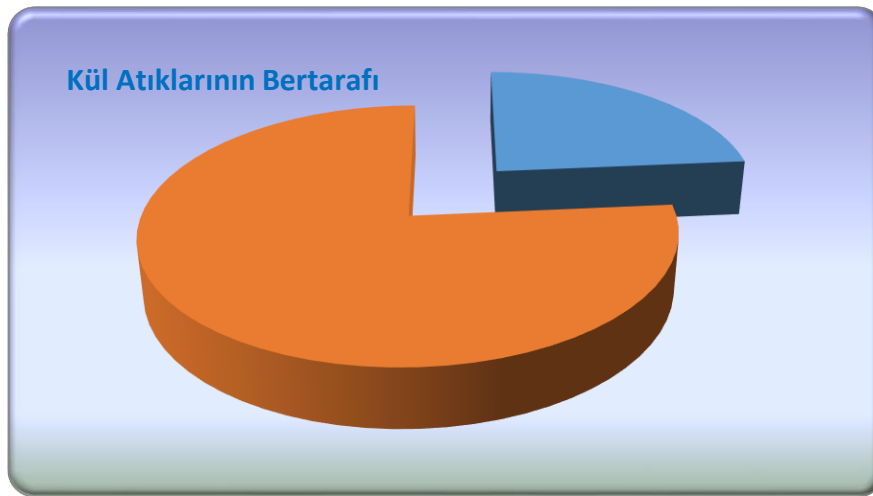
Toplam Tesis sayısı	Kullanılan Hammadde Miktarı (ton/yıl)	Cüruf Miktarı (ton/yıl)	Bertaraf Yöntemi

C.12.2 Kömürle Çalışan Termik Santraller ve Kül

İlimizde kömürle çalışan termik santral bulunmadığından, kömürle çalışan termik santrallerden kaynaklanan kül vb. gibi atıklar oluşmamaktadır. Bu sebeple konuyla ilgili çizelge boş bırakılmış, harita ve grafikler oluşturulmamıştır.

Çizelge 46- 2022 yılı termik santrallerde kullanılan kömür, oluşan cüruf ve uçucu kül miktarı
(Kaynak, yıl)

Toplam Tesis sayısı	Kullanılan Kömür Miktarı (ton/yıl)	Oluşan Uçucu Kül Miktarı (ton/yıl)	Oluşan Cüruf (ton/yıl)

Grafik 15 – 2024 yılı kül atıklarının yönetimi
(Kaynak, yıl)

C.12.3 Atıksu Arıtma Tesisi Çamurları

İlimizde sanayi yeterince gelişmemiştir. Ufak çaplı olan işletmelerin de atıksu arıtma tesisleri mevcut değildir. Bu sebeple sanayi tesislerinden kaynaklı arıtma çamuru oluşumu söz konusu değildir. İlimizde 4 tane Belediyede atık su arıtma tesisi mevcut olup belediyelerin atık su arıtma tesislerinden kaynaklanan arıtma çamurlarının çoğu Belediye Katı Atık Depolama Tesislerinde bertaraf edilmektedir. Bir kısmı çamur kurutma yataklarında bekletilmekte ve tarım amaçlı kullanılması amacıyla çiftçilere verilmektedir. İlgili belediyelerden oluşan arıtma çamur miktarıyla ilgili bilgi alınamadığı için oluşan çamur miktarı bilinmemektedir.

C.13. Tıbbi Atıklar

İlimizde Tıbbi Atıkların bertarafını gerçekleştiren AB fonları da kullanılarak yapılan bir adet katı atık düzenli depolama tesisi olan Bİ-KA (Bitlis İli, İlçeleri ve Beldeleri Katı Atık Bertaraf Tesisleri Yapma ve İşletme Birliği) bulunmaktadır. Hastane, sağlık ocağı vb. tesislerden kaynaklanan tıbbi atıklar da usulüne uygun şekilde Bİ-KA’ da depolanmaktadır. Bundan dolayı topraklarımızda mikrobiyal kirlenmeler oluşmamaktadır.

Çizelge 47– 2024 yılında il sınırları içinde oluşan yıllık tıbbi atık miktarı
(BİKA, 2024)

İl/ilçe Belediyesinin Adı	Tıbbi Atık Yönetim Planı		Tıbbi Atık Taşıma araç sayısı		Toplanan tıbbi atık miktarı	Bertaraf Yöntemi		Bertaraf Tesisi Sterilizasyon/ Yakma		
	Var	Yok	Özel	Kamu	ton/yıl	Yakma	Sterilizasyon	Belediyenin (Birliğin)	Yetkili Firmanın	Tesisin Bulunduğu İl
Bitlis Belediyesi	X			Birliğe ait Tıbbi Atık Yönetiminde kullanılan 2 Adet lisanslı atık taşıma kamyonu bulunmaktadır.	91		X	X		BİTLİS
Tatvan Belediyesi	X				157		X	X		BİTLİS
Güroymak Belediyesi	X				31		X	X		BİTLİS
Ahlat Belediyesi	X				25		X	X		BİTLİS
Adilcevaz Belediyesi	X				14		X	X		BİTLİS
Mutki Belediyesi	X				5		X	X		BİTLİS
Hizan Belediyesi	X				12		X	X		BİTLİS

Çizelge 48- Yıllara göre tıbbi atık miktarı
(BİKA, 2024)

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Tıbbi Atık Miktarı (kg)	205	192	217	220	340	318	320	329	335

C.14. Maden Atıkları

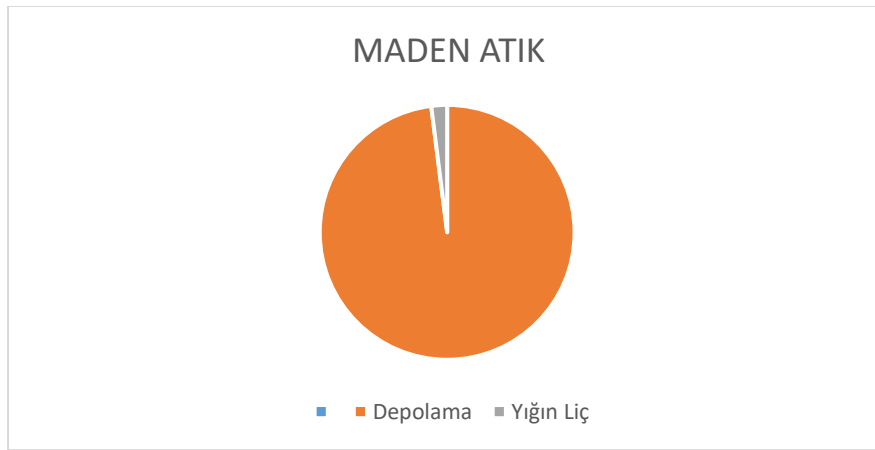
İlimizdeki madencilik sektörü (mermer, taş, kum ocakları) küçük ve orta ölçekli işletmelerden ibaret olup mevsimsel faktörlerden dolayı kısa süreli faaliyet göstermektedirler. Faaliyette bulundukları dönemlerde verilen taahhütlere uyulup uyulmadığı sürekli kontrol edilmektedir. Madencilik faaliyetleri sırasında ortaya çıkan atıklar tesislerin belirlediği alanlarda

depolanmaktadır. Maden Ocaklarının ömrü tamamlandığında doğaya geri kazandırma çalışmaları kapsamında arazi örtüsüne serilecek ve dolgu işlemleri yapılarak arazinin ıslah çalışmaları yapılacaktır.

İlimizde madencilik faaliyetleri sonucu maden atığı oluşumuna neden olan en büyük işletme demir madenciliğinin en yoğun olduğu Merkez İlçesi, Arıdağ Köyünde bulunmakta olup, söz konusu işletmeden kaynaklanan proses atıkları, atık barajında depolanmakta, atıksu ise geri devir ile tesiste kullanıldığından alıcı ortama deşarj edilmemektedir.

Çizelge 49– 2024 yılında maden zenginleştirme tesislerinden kaynaklanan atık miktarı (ÇŞİDİM, 2024)

İşlenen Cevherin Adı	Toplam Tesis Sayısı	Zenginleştirme Atığı Miktarı (ton/yıl)	Kategori A Tesis Sayısı	Kategori B Tesis Sayısı
<i>Feldspat, Kuvars ve Demir</i>	0	000	0	0

Grafik 16 – 2024 yılında madencilikte proses atıklarının bertarafı (ÇŞİDİM, 2024)

	Maden Atık Depolama Tesisleri (Atık Barajı, Yığın Liçi, Asit Üreten Pasa Depolama Alanı) Sayısı	İnert Maden Atık Depolama Tesisleri Sayısı	Kapatılmış ve Rehabilit Edilmiş Maden Atık Depolama Tesisleri Sayısı (Atık Barajı, Yığın Liçi (Özütlemesi), Pasa Depolama Alanı)	Terkedilmiş Maden Atık Depolama Sahaları Sayısı (Atık Barajı, Pasa Depolama Alanı)
2024	0	-	-	-

C.15. Sonuç ve Değerlendirme

İlimizde AB fonları da kullanılarak yapılan bir adet katı atık düzenli depolama tesisi olan Bİ-KA (Bitlis İli, İlçeleri ve Beldeleri Katı Atık Bertaraf Tesisleri Yapma ve İşletme Birliği) bulunmaktadır. Bitlis Düzenli Katı Atık Depolama Tesisleri Bitlis ili, Güroymak ilçesi, Tahtalı Köyü, Belektepe Mevkiindedir. Bitlis Katı Atık Birliği, birliğe üye olan il, ilçe ve belde belediyelerin katı atık hizmetlerinin yürütülmesi için kurulmuş mahalli idare birliğidir. 2006 yılında kurulan birlik AB Katılım Öncesi Mali Yardım fonundan hibe olarak düzenli depolama tesisi, tıbbi atık sterilizasyon ünitesi, sızıntı suyu arıtma ünitesi, vahşi depolama alanlarının rehabilitasyonu, araç ekipman alımı ve müşavirlik hizmetleri alımı yapılmıştır.

2020 yılı itibari ile Belediyeler Birliğinin mevcut durumda ki arazisine özelleştirme kapsamında bir firma tarafından Çöp Gazı Santrali Tesisi kurulumu gerçekleştirmiştir. Entegre tesis olarak evsel atık düzenli depolama (Belediye II.Sınıf), sızıntı suyu arıtımı ve tıbbi atık sterilizasyon tesisleri işletilmiştir. Birliğin yaptığı tesis özelleştirmesi kapsamında Tıbbi Atık Sterilizasyon Tesisi Birlik tarafından, sızıntı suyu arıtma ve düzenli depolama özel bir firma tarafından işletilmektedir. Bu firma özelleştirme ihalesinden sonra kurup işletmeye aldığı Ambalaj Atığı Toplama Ayırma Tesisi ve Depo Gazı Enerji Üretim Santralini işletmeye başlamıştır. Tıbbi Atık Sterilizasyon Tesisi dışındaki tüm tesisler bahse konu firma tarafından işletilmektedir.

Tesiste düzenli depolama alanında oluşan depo gazı üretimini uygun teknolojilerle yakarak enerjiyi mekanik enerjiye dönüştürüp elektrik enerjisi üretimi gerçekleştirilmektedir. Düzenli depolama sahasında Bitlis ili ve ilçelerinden getirilen evsel atıklar kabul edilip depolanmaktadır. Depolanan evsel katı atıkların organik kısımlarından oluşan depo gazı (P.E.) gaz boru hattı ile ön arıtma alanına aktarılmaktadır. Santrale ulaşan depo gaz elektrik enerjisi haline gelip son kullanım halini almaktadır. Ve metan gazından oluşan elektrik enerjisi vedaş elektrik kurumuna verilmektedir.

Tesis tipi; yenilenebilir enerji, Ünite sayısı; 1 adet, Ünite kurulu gücü; 1,451 MWm/m/1,413 MWe, Tesis toplam kurulu gücü; 1,451 MWm/1,413 MWe, Yakıt türü; biyokütle (çöp gazı), Yıllık elektrik enerji üretim miktarı; 9.891.000 dir.

Tesiste oluşan tüm atıksular Entegre tesis içerisinde bulunan atıksu toplama hattına verilmektedir. Rögarlarla entegre tesisten toplanan atıksular tesis içerisinde bulunan sızıntı suyu dengeleme havuzuna aktarılmaktadır. Bu havuzda toplanan atıksu ve sızıntı suları sızıntı suyu arıtma tesisine (Membran Bioreaktör-MBR) gönderilerek arıtılmaktadır. Fakat çöp gazı santralinde verimliliği artırabilmek maksadıyla dengeleme havuzunda biriken atıksular geri devir ile düzenli depolama tesisine gönderilmekte olup atıksu arıtma ünitesi çalıştırılmamaktadır. Tesis genelinde oluşan atıksular arıtılmayıp enerji üretim tesisinde kullanımı söz konusudur.

İlimizin bazı ilçelerinde vahşi depolama tesisleri bulunmakta olup rehabilite edilmesine çalışılmaktadır. Atıkların düzensiz olarak depolanmasıyla hem atıklar hem de atık içeriğindeki her türlü kirletici maddeleri de alan çöp sızıntı suları yıllarca Bitlis Deresini, Van Gölünü ve yer altı su kaynaklarımızı kirleterek çevre sağlığı açısından tehlikeli boyutlara ulaşmıştır. Bu çöp vahşi depolama alanlarının çevreye verdiği zararlar ve alanda yer sıkıntısının başlamasıyla birlikte rehabilite edilmesine karar verilmiştir. Söz konusu çöp vahşi depolama alanlarının rehabilitasyonu yapıldıktan sonra toprak ve ekilen bitkiler depo gazını mümkün olabildiğince emebilecek ve kullanımını sağlayacak özelliklere sahip olacaktır. Buna ilaveten gaz depolama bacaları tesis edilmesi planlanmaktadır. Finansal olarak elverişli oldukça gazın enerji üretiminde kullanılması; aksi takdirde yakılması düşünülmektedir.

İlimizde tüm İlçe Belediyelerine ait hafriyat depolama sahaları mevcuttur. Ancak hala hafriyat atıklarını belediyelerin belirlediği depolama alanları dışına döken kimliği belirsiz kişiler bulunmaktadır. Hafriyat atıklarını belirlenen alan dışına döken kişiler görüldüğü takdirde Çevre Mevzuatı çerçevesinde gerekli işlemler yapılacaktır.

“Hafriyat Toprağı İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği” kapsamında hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıkları depolanmakta olup, bu atıkların miktarları ile ilgili bir veri elimizde yoktur. “Hafriyat Toprağı İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği”

kapsamında hafriyat toprağı ile inşaat ve yıkıntı atıklarının çevreye zarar vermeyecek şekilde yönetiminin sağlanabilmesi için öncelikle hafriyat döküm sahalarının belirlenmesi, inşaat ve yıkıntı atıkları geri kazanım veya bertaraf tesislerinin kurulması/kurdurulması gerekmektedir. İl Müdürlüğümüzün koordinasyonunda sorumlu kurum ve kuruluşlar ile birlikte, ormanlık alanlara, baraj ve göl çevresine, karayolları sınırlarına, tarım arazilerine ve gerçek ve tüzel kişilere ait alanlara mevzuata aykırı olarak dökülen hafriyat toprağı ve inşaat yıkıntı atıklarının mevcut durumunun tespit edilmesi, söz konusu atıkların bu alanlara dökülmesinin önlenmesi, bu alanlarda tespit edilen kirliliğin giderilmesinin sağlanması için gerekli çalışmalara başlanacaktır.

İlimizde tehlikeli atıkların geri kazanım ve bertarafının sağlandığı lisanslı bir tesis bulunmamaktadır.

İlimizde tehlikeli atıklar kapsamında atık üreten TCDD Van Gölü Feribot Müdürlüğünün hizmette kullandığı feribotlardan kaynaklanan sintine atıkları bulunmaktadır.

“Atık Yağların Kontrolü Yönetmeliğı” çerçevesinde ilimizde herhangi bir faaliyet yapılmamakta olup, atık yağ toplama işlemini gerçekleştirilen bir tesis bulunmamaktadır. Atık yağ üreten tesisler atık yağlarını Bakanlığımızdan lisans almış olan başka şehirlerde bulunan atık yağ geri kazanım/bertaraf tesislerine göndermektedirler.

İlimizde “Bitkisel Atık Yağların Kontrolü Yönetmeliğı” kapsamında herhangi bir çalışma yapılmamakla birlikte, il halkının bilgilendirilmesi ve bitkisel atık yağların geri kazanılması için çalışmalara başlanması düşünülmektedir. İlimizde lisanslı bitkisel atık yağ geri kazanım tesisi bulunmamaktadır. Bu sebeple bitkisel atık yağlar başka şehirlerde bulunan ve Bakanlığımızdan lisans almış bitkisel atık yağ geri kazanım/bertaraf tesislerine gönderilmektedir. İlimizde toplanan bitkisel atık yağlar farklı şehirlerdeki bitkisel atık yağ geri kazanım/bertaraf tesislerine gönderilmekte olup 2024 yılı içerisinde toplanan bitkisel atık yağ miktarı ile ilgili veri elimizde bulunmamaktadır.

İlimizde sanayi gelişmemiştir. Bu sebeple sanayi tesislerinden kaynaklı arıtma çamuru oluşumu söz konusu değildir. İlimizde 4 tane Belediyede atık su arıtma tesisi mevcut olup belediyelerin atık su arıtma tesislerinden kaynaklanan arıtma çamurlarının çoğı Belediye Katı Atık Depolama Tesislerinde bertaraf edilmektedir. Bir kısmı çamur kurutma yataklarında bekletilmekte ve tarım amaçlı kullanılması amacıyla çiftçilere verilmektedir. İlgili belediyelerden oluşan arıtma çamur miktarıyla ilgili bilgi alınamadığı için oluşan çamur miktarı bilinmemektedir.

İlimizde Tıbbi Atıkların bertarafını gerçekleştiren AB fonları da kullanılarak yapılan bir adet katı atık düzenli depolama tesisi olan Bİ-KA (Bitlis İli, İlçeleri ve Beldeleri Katı Atık Bertaraf Tesisleri Yapma ve İşletme Birliğı) bulunmaktadır. Hastane, sağlık ocağı vb. tesislerden kaynaklanan tıbbi atıklar da usulüne uygun şekilde Bİ-KA’ da depolanmaktadır. Bundan dolayı topraklarımızda mikrobiyal kirlenmeler oluşmamaktadır.

İlimizdeki madencilik sektörü (mermer, taş, kum ocakları) küçük ve orta ölçekli işletmelerden ibaret olup mevsimsel faktörlerden dolayı kısa süreli faaliyet göstermektedirler. Faaliyette bulundukları dönemlerde verilen taahhütlere uyulup uyulmadığı sürekli kontrol edilmektedir. Madencilik faaliyetleri sırasında ortaya çıkan atıklar tesislerin belirlediğı alanlarda depolanmaktadır. Maden Ocaklarının ömrü tamamlandığında doğaya geri kazandırma

alışmaları kapsamında arazi örtüsüne serilecek ve dolgu işlemleri yapılarak arazinin ıslah çalışmaları yapılacaktır.

İl halkının, atıkların toplanması ve geri dönüşümü konusunda bilinçlendirilmesi için bazı çalışmalar dşnlmekte ve daha temiz bir toplum anlayışıyla hareket edilmesi sağlanacaktır.

Çizelge 50– 2024 yılı itibariyle bulunan atık işleme tesisi sayısı
(Atık Yönetim Uygulaması, 2024)

Katı Atık Bertaraf Tesisi Sayısı (Belediye)	1
Lisanslı Ambalaj Atığı Toplama Ayırma Tesisi ve Geri Kazanım Tesisi Sayısı	2
Tehlikeli Atık Geri Kazanım Tesisi Sayısı	
Atık Yağ Geri Kazanım Tesisi Sayısı	
Bitkisel Atık Yağ Geri Kazanım Tesisi Sayısı	
Atık Pil ve Akümülatör Geri Kazanım Tesisi Sayısı	
Ömrünü Tamamlamış Lastik Geri Kazanım Tesisi Sayısı	
Ömrünü Tamamlamış Araç Geçici Depolama Alanı Sayısı	
Ömrünü Tamamlamış Araç İşleme Tesisi Sayısı	2
Tıbbi Atık Sterilizasyon Tesisi Sayısı	1
Tehlikesiz Atık Geri Kazanım Tesisi Sayısı	
Atık Elektrikli ve Elektronik Eşya İşleme Tesisi Sayısı	
Maden Atığı Bertaraf Tesisi Sayısı	

Kaynaklar

Atık Yönetim Uygulaması

Ambalaj Bilgi Sistemi

Bitlis Büyükşehir Belediyesi/Belediyesi Başkanlığı

Ç. BÜYÜK ENDÜSTRİYEL KAZALARIN ÖNLENMESİ ÇALIŞMALARI

Ç.1. Büyük Endüstriyel Kazalar

“Büyük Endüstriyel Kazaların Önlenmesi ve Etkilerinin Azaltılması Hakkında Yönetmelik” kapsamında tehlikeli maddeleri bulunduran ya da bulundurması muhtemel kuruluşlar Yönetmeliğin bildirim maddesi uyarınca Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Entegre Çevre Bilgi Sistemi altında çalışan BEKRA Bildirim Sistemine bildirimlerini yapmakla yükümlüdür. Yönetmelik eklerinde yapılan değişiklik neticesinde 19/7/2018 tarihinde BEKRA 3 devreye alınmıştır.

İlimizde BEKRA kuruluşu olarak kapsam dışı olan 3 adet tesis bulunmaktadır.

Çizelge 51– 2024 yılında BEKRA kuruluşlarının sayısı

(BEKRA Bildirim Sistemi,2024)

KURULUŞ	SAYISI
Alt Seviye	
Üst Seviye	
TOPLAM	

İlimizde “Büyük Endüstriyel Kazaların Önlenmesi ve Etkilerinin Azaltılması Hakkında Yönetmelik” kapsamında herhangi bir çalışma yapılmamıştır.

2024 yılında yapılan çevre denetimlerinde BEKRA bildirimleri sorgulanan kuruluş sayıları Çizelge 49’da yer almaktadır.

Çizelge 52– 2024 yılında BEKRA bildirimleri sorgulanan kuruluş sayıları

(BEKRA Bildirim Sistemi,2024)

KURULUŞ	DENETİM SAYISI
Alt Seviye	
Üst Seviye	
Kapsam Dışı	3
TOPLAM	3

Ç.2. Sonuç ve Değerlendirme

İlimizde BEKRA Bildirim Sistemine giriş yapan kuruluşların Acil Durum Planları mevcut değildir. Acil Durum Planları üst seviyedeki BEKRA kuruluşları için zorunlu olduğu için ve ilimizde üst seviyede BEKRA kuruluşu bulunmadığından Acil Durum Planları hazırlanmasından muaftır.

Kaynaklar

BEKRA Bildirim Sistemi

D. DOĞA KORUMA VE BİYOLOJİK ÇEŞİTLİLİK

D.1. Flora

İl sınırlarımız içinde tespit edilen başlıca türler aşağıda belirtilmiştir.

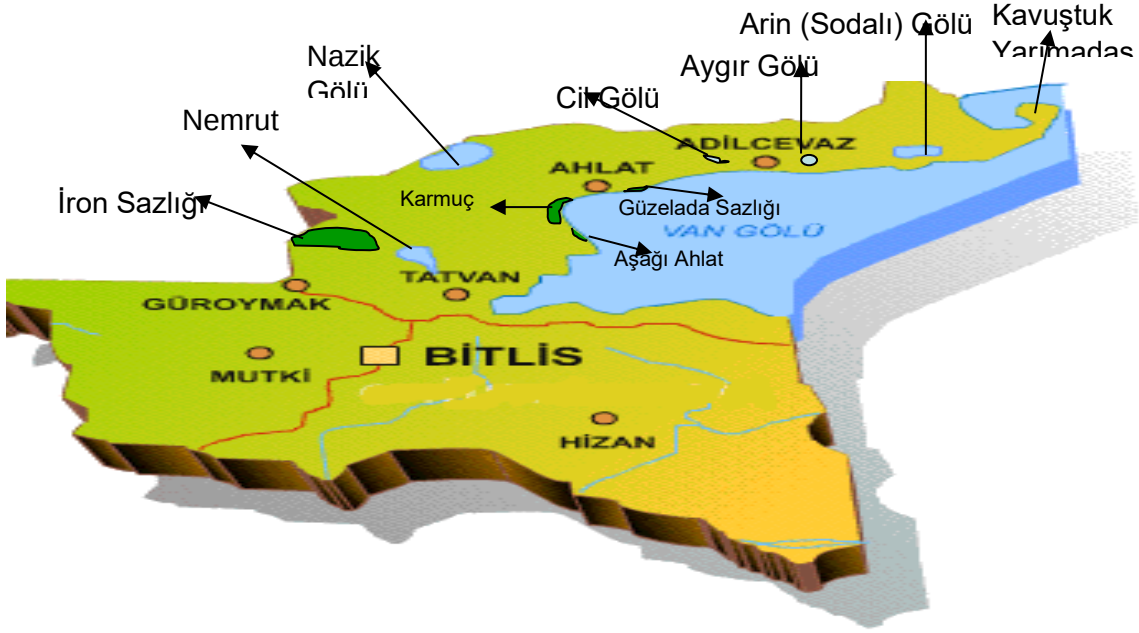
Kamış (*Pragmites australis*)
Saz (*Typha angustifolia*) kamışları
Çiçekli Hasır Sazı (*Butomus umbellatus*)
Su avizesi (*Chara vulgaris*)
Su sümbülü (*Myrophyllum spicatum*)
Hasır otu (*Juncus sp*)
Nar (*Punica Granatum*)
Havuz otu (*Elodea canadensis*)
Çobandeğneği (*Polygonum amphibium*)
Su mercimeği (*Lemna minor*)
Ördek otu (Duck weed)
Su ok otu (*Sagittaria sagittaria*)
Aksöğüt (*Salix alba L.*)
Akkavak (*Populus alba L.*)
Peygamber çiçeği (*Centaurea balsamita Lam.*)
Kuş üzümü (*Chenopodium foliosum Aschers*)
Sığırdili (*Anchusa arvensis*)
Sığır kulağı (*Verbacum macrocarpum*)
Minuatya (*Minuartia subtilis*)
Geven (*Astragalus camplosema*)
Pelin otu (*Artemisia vulgaris L*)
Civan perçemi (*Achillea millefolium L.ssp millefolium*)
Sıraca otu (*Scrophularia scopolii*)
Kuzu kulağı (*Rumex crispus L.*)
Kurtayağı (*Lycopus europaeus*)
At kuyruğu (*Equisetum ramossismum Desf.*)
Yoğurt otu (*Galium nigricansBoiss*)
Solcan otu (*Tanacetum balsamita L.*)
Deve dikenini (*Cirsium pseudobracteatum*)
Alıç (*Crateagus aronia*)
Üzüm (*Vitis vinifera*)
Geyik dikenini (*Crateagus curvipala*)
Dağ muşmulası (*Cotoneaster nummularia*)
Çoban yastığı (*Acantholimon*)
Karanfil (*Caryophlanceum*)
Korunga (*Onabrychis megatabhros*)
Kekik (*Thymus kotchyanus*)
Sütleğen (*Euphorbia chiradea*)
Keten (*Linium triflorum*)
Salkım çiçeği (*Silene arguta*)
Gazel boynuzu (*Lotus gebelia*)
Çivit otu (*İsatis bitlisica*)
Anason (*Pimpinella kotschyana*)
Hava civa otu (*Alcanna orientalis*)

Tüylü hoş (*Betula pendula*)
Şeftali (*Prunus persica*)
Titrek kavak (*Populus tremula*)
Çınar yapraklı akça ağaç (*Acer platanoides*)
Kuş üvezi (*Sorbus torminalis*, *Sorbus aria*)
Adi cehri (*Rhamnus frangula*)
Meşe (*Qercus pinnatifida*)
Söğüt (*Salix cinerea*)
Boylu ardıç (*Juniperus excelsa*)
Mahlep (*Cerasus mahaleb*)
Söğüt (*Salix* sp)
Karaağaç (*Ulmus* sp)
Kuşburnu (*Rosa canina*)
Söğürtlen (*Rubus* sp)
Ayrık (*Agropyrum repens*)
Buğday (*Triticum* spp)
Arpa (*Hordeum* spp)
Erik (*Prunus* spp)
Mısır (*Zea mays*)
Pancar (*Beta* spp)
Ceviz (*Juglans regia*)
Ebegümeci (*Malva sylvestris*)
Sinirotu (*Plantago lanceolata*)
Gelincik (*Papaver rhoeas*)
Isırgan otu (*Urtica dioica*)
Kardelen (*Galanthus*)
Badem (*Amygdalus communis*)
Elma (*Malus sylvestris*)
Gül (*Rosa* spp)
Yonca (*Trifolium repens*)
Aslan dişi (*Taraxacum officinale* Web.)
Çayır teke sakalı (*Tragopogon pratensis* L.)
Kekik (*Origanum vulgare*)
Andız otu (*Inula helenium*)
Fındık (*Corylus avellana*)
Tütün (*Nicotiana*)
Patates (*Solanum tuberosum*)
Fesleğen (*Ocimum basilicum*)
Dişbudak (*Fraxinus excelsior*)
Soğan (*Allium cepa*)
Sarımsak (*Allium sativum*)
Radika (*Taraxacum officinale*)
Maydanoz (*Petroselinum crispum*)
Kavak (*Populus nigra*)
Biber (Pepper)
Ayva (Quince)
Domates (*Lycopersicon esculentum*)

İlimizdeki mevcut karasal ve akuatik türlerin yaşama ortamları (habitatlar) özellikle sulak alanlar ile yakın çevresi olup, bu alanlar aşağıda harita üzerinde gösterilmiştir.

Harita 3 - Bitlis İlinde Bulunan Sulak Alanlar

Hava kirliliği bir bölgedeki bazı türlerin yok olmasına, daha dirençli türlerin ise artmasına yol açmaktadır. Örneğin hava kirliliğine dirençli bazı liken türlerinde alüminyum, tuğla, cam, çelik ve gübre fabrikalarından çıkan uçucu florürler (Al, Si, Ca ve Na-Al florürleri) ve ağır metaller (Fe, Zn, Cd, Mn, Cu, Pb) birikebilir. Kuzey bölgelerinde ren geyikleri liken yediğinden, likenlerde toplanan zehirler ren geyik sütü ve eti ile insanlara geçmektedir. Hava kirliliği yapan maddeler pancar, mısır, salata ve baklagillerde de bulunmuştur.

D.2. Fauna

İl sınırlarımız içinde tespit edilen başlıca türler aşağıda belirtilmiştir. İnci kefalı (*Chalcalburnus tarichi*) Van gölüne has endemik bir türdür. Karmuç Çayı ve sazlıklar balıkların üreme ve beslenme alanıdır.

Toykuşu (*Otis tarda*) Nesli tehlike altında olan bu türün sayısı hakkında yeterli bilgi olmamakla birlikte Kavuşuk Yarımadası'nda sınırlı sayıda gözlemlenmiştir.

Sazan (*Cyprinus carpio*)
Siraz (*Capoeta capoeta*)
Su yılanı (*Natrix natrix*)
Kurbağa (*Rana ridibunda*)
Su sülükleri (*Hirunidae*)
Kara boyun batağan (*podiceps nigricollis*)

Gri balıkçıl (*Ardea cinerea*)
 Erguvani balıkçıl (*Ardea purpurea*)
 Yeşilbaş ördek (*Anas platyrhynchos*)
 Elma baş (*Aythya nyroca*)
 Sakarmeke (*Fulica atra*)
 Yeşilayak su tavuğu (*Galinula chloropus*)
 Kızılback (*Tiringa totanus*)
 Gümüşi Martı (*Larus argentatus*)
 Kerkenez (*Falcotinunclus*)
 Kızıl kerkenez (*Falco naumanni*)
 Hazar martısı (*Sterna castia*)
 Dik kuyruk (*Oxyura leucocephala*)
 Uzun bacak (*Himontopus himonyopus*)
 Hüthüt (*Upupa epops*)
 Tepeli toygır (*Galerida cristata*)
 Tatlı su kaplumbağası (*Emys orbicularis*)
 Angıt (*Tadorna ferruginea*)
 Ebabil (*Apus apus*)
 Boğmaklı tarla kuşu (*Melanocorypa calandra*)
 Tarla kuşu (*Alauda arvensis*)
 İs kırlangıcı (*Hirundo rustica*)
 Kızıl kırlangıç (*Hirundo daurica*)
 Kum kırlangıcı (*Riparia riparia*)
 Sarı kuyruksallayan (*Motacilla flava*)
 Maskeli kuyruksallayan (*Motacilla flava feldegg*)
 Kızkuşu (*Vanellus vanellus*)
 Macar ördeği (*Netta rufina*)
 Uzun bacak (*Himontopus himonyopus*)
 Kızılback (*Tiringa totanus*)
 Tilki (*Vulpes vulpes*)
 Çulluk (*Scolopax rusticola*)
 Kara kaplumbağası (*Testuda hermanni*)
 Kınalı Keklik (*Alektoris cheucar*)
 Havuz balığı (*Carassius carassius*)

İl düzeyinde nesli tehlikede olan ve olması muhtemel evcil hayvanlar ile yaban hayvanları bulunmamaktadır.

Kükürtdioksitin farelerde ve böceklerde ölüme yol açtıkları bilinmektedir. Kükürtdioksitin hayvanlarda kronik uygulamaları (50, 100, 300 ppm dozunda ve 6 saat boyunca), tracheada epitelyumyal hasa, goblet hücrelerinde yıkıma, mukoz tabakada kalınlaşmaya sebep olmuştur. Bilindiği gibi bu bulgular kronik bronşitisin patolojisini oluşturan önemli noktalardır. SO₂'nin 5 ppm' lik tek dozu gözlerde irritasyona ve salivasyona (tükürük salgısının artması), 40 ppm' lik düzeyin 8 saatlik uygulaması ise 24 saat içinde kanamalara ve amfizeme (doku ve organlarda hava birikimi) neden olur. Deney hayvanlarında SO₂'nin kronik uygulamaları dalakta dehidraz ve karbohidraz, çeşitli organlarda Vit.C konsantrasyonunda ayrıca kolinesteraz seviyesinde azalmaya, plazma S-sülfonat seviyesinde artışa yol açar.

D.3. Ormanlar, Milli Parklar ve Tabiat Parkları

D.3.1. Ormanlar

Orman alanları Bitlis yüzölçümünün %21' ini (161.360 ha.) oluşturmaktadır. Ormanlar ilin güney ve güneybatı kesiminde yer almaktadır. Mevcut orman dokusu da oldukça zayıf durumdadır.

İl sınırlarındaki ormanlardaki hâkim ağaç türü meşedir. Bunun yanında çam, ardıç, kayın, akçağaç, titrek kavak, doğu çınarı, ceviz, kızılğaç, dış budak, karaağaç, ardıç, akasya, söğüt, huş, sarı çam ve sedir türleri mevcuttur. Ağaçcıklar ise alıç, ahlât, sakız ağacı, yabani elma, kızcılık türleridir. İşletme biçimine göre dağılımı 33.131 ha verimli orman, 128,229 ha ise bozuk ormanlardan oluşmaktadır.

Bitlis il sınırı içindeki ormanlardan yakacak odun olarak yararlanılmaktadır. Yıllık yaklaşık 368,0 ha alanda yakacak odun üretimi yapılmaktadır. İlimizdeki tüm ormanların mülkiyeti devlete aittir.

Bitlis ilinin orman varlığı insan faktörü ve kullanımı sonucunda uzun yıllar bazında azalmış durumdadır. Ancak 2014-2018 yılları arasında ilimizdeki ormanlık alanlar %2 artmıştır.

Bölgenin iklim özellikleri ve toprak yapısının, orman alanlarının azalması ve çoğalması üzerindeki etkileri hakkında; karasal iklim ile gece gündüz ve mevsimler arasında sıcaklık farklarının yüksek olması, kış mevsiminin ağır geçmesi ile köylülerin yakacak odunlarını ormandan temin etmelerinin orman üzerindeki olumsuz etkileri söylenebilir.

Her yıl orman alanları büyük oranda tahribatla karşı karşıya kalmaktadır. Özellikle kışlık yakacak temini için yapılan kaçak kesimler ve ormanlık alanda hayvan otlatılması önemli zararlar vermektedir. İlde orman alanlarının muhafazası için orman tahribatının önlenmesi gerekmektedir. Bu tahribatın devam etmesi halinde orman alanlarının daha da azalması kaçınılmazdır.

Son yıllarda ağaçlandırma projeleri geliştirilmiş olup, bunların bir kısmı kentler çevresinde rekreasyona dönük projelerden, bir kısmı da enerji ormanı tesisi amaçlı projelerden oluşmaktadır.

İlimizde, 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu kapsamına girmiş olup Milli Park olarak ilan edilen bir park bulunmamaktadır. Ancak İlimiz Ahlat, Tatvan ve Göroymak ilçeleri sınırları içerisinde bulunan Nemrut Kalderası ve çevresindeki 4.872 hektarlık alan Milli Parklar Kanunu'nun 3' üncü maddesi gereğince 24.09.2003 tarih ve 2003/6223 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile orman rejimine alınarak Tabiat Anıtı olarak ilan edilmiştir.

Bitlis Orman İşletme Müdürlüğünden en son 2019 yılı içerisinde alınan bilgiye göre aşağıdaki tablo oluşturulmuştur.

Yer	Koru			Baltalık			Toplam Orman Alan(Ha)	Ormansız Alan Ha	Toplam Alan Ha
	Normal Ha	Bozuk Ha	Toplam	Normal Ha	Bozuk Ha	Toplam Baltalık			
Bitlis	1.489,5	1.934,0	3.423,5	7.087,5	23.148,0	30.271,5	33.659,0	64.544,5	98.203,5
Hizan	-	6.673,5	6.673,5	10.549,0	15.522,5	26.071,5	32.745,0	71.791,0	104.716,0
Tatvan	-	1.595,0	1.595,0	4.857,5	40.652,5	45.480,0	47.105,0	433.382,5	480.487,5
Mutki	18,0	60,0	78,0	9.311,5	42.776,0	52.087,5	52.165,5	54.797,5	106.963,0
Bitlis İli	1.507,5	10.262,5	11.770,0	31.805,5	122.099,0	153.904,5	165.674,5	624.695,5	790.370,0

D.3.2. Milli Parklar

İlimizde Milli Park ilan edilmiş herhangi bir alan bulunmaması nedeniyle açıklama yapılmamıştır.

D.3.3. Tabiat Parkları

İlimizde Tabiat Parkı ilan edilmiş herhangi bir alan bulunmaması nedeniyle açıklama yapılmamıştır.

D.4. Çayır ve Mera

İlimizde toplam olarak 130.263 ha mera alanı mevcuttur. Bitlis ilinin mera alanlarında bitki örtüsünü oluşturan türler genel olarak; %18 lik kısmını azalıcılar grubuna giren *Bromus erectus*, *Phleum montanum*, *Koeleria cristata*, *Onobrychis montana*, *Sanguisorba* minör türleri, %18 lik kısmını çoğaltıcılar grubuna giren *Poa bulbosa*, *Hordeum violaceum*, *Stipa lagascae*, *Teucrium polium* türleri, %64 lük kısmını ise istilacılar grubuna giren *Astragalus* sp., *Astragalus lineatus*, *Trifolium hirtum*, *Trifolium arvense*, *Euphorbia esula*, *Carex acuta*, *Thymus patrviflorus*, *Rumex acetosella*, *Minuartia hirsuta*, *Acantholimon caryophyllaceum*, *Ranunculus repens*, *Eryngium campestre*, *Anthemis cretica*, *Achillea millefolium*, *Veronica orientalis*, *Helichrysum arenarium*, *Ziziphora clinopodioides*, *Cerinth* minör, *Hypericum hyssopofolium*, *Allium* sp. türlerinden oluşmaktadır.

Bitlis ili genel olarak zayıf mera alanlarına sahiptir. Mevcut mera alanlarına ilaveten yapılan mera tespit, tahdit ve tahsis çalışmaları devam ettiği için mera alanlarının miktarında artış olabilir. Mera alanları genel olarak hayvan otlatma amacı ile kullanılmaktadır. Meralarımızın miktarı ilimiz hayvan otlatmasına yeterli gelmektedir. 4342 sayılı Mera Kanunu kapsamında 2014 yılı itibarıyla 1, 2 ve 3 nolu Mera Teknik Ekiplerince İlimizde mera tespit çalışmaları tamamlanmış Hizan İlçesinden 3 köyde ve Adilcevaz İlçesinden 2 köyde olmak üzere, toplamda 5 köyde mera tahdit ve tahsis çalışmaları yapılması planlanmıştır. 1 Temmuz 2014 tarihi itibarıyla Hizan İlçesinden Yukarı Ayvacık, Kepirli ve Kapısuyu Köylerinde Tahdit askısına çıkılmıştır.

Bitlis Tarım ve Orman Müdürlüğünden çayır ve mera alanlarının büyüklüğü, dağılımı ve yıllar içerisindeki değişimlerinin bilgisi istenmiş fakat ilgili kurumdan konuyla alakalı bilgi alınamamıştır.

D.5. Sulak Alanlar

Van Gölü: Yurdumuzun en büyük gölü olan Van Gölü 3.765 km² alana sahip olup 1.876 km² lik bölümü Bitlis İli sınırları içerisinde. Batısında Tatvan İlçesi, kuzeyinde Ahlat ve Adilcevaz İlçeleri, güneyde ise Reşadiye Bucağı ile çevrelenmiştir. Bitlis İli sınırları içindeki Van Gölü sahilleri dünyada ender rastlanan doğa güzelliklerine sahiptir.

Van Gölü hem tatlı su hem de deniz ekosistemlerinden farklı bir sucul ekosistemdir. Suları tuzlu ve sodalıdır. Göl suyu tuzluluk oranı %19, pH' ı ise 9,8 dir. Bu yüzden Van Gölü yüksek rakıma ve sert kışlara rağmen, donmaz.

Göl su seviyesi iklime bağlı olarak yükselip, düşmektedir. Ancak ortalama olarak denizden yüksekliği 1.646 metredir. Gölün ortalama derinliği 171 m, en derin yeri ise, 451 metredir.

Feribotlarla Van demiryolu bağlantısının sağlandığı Van Gölü'nün Bitlis ili sınırları içinde bulunan kıyı şeridi; kumsalıyla, güneşiyle, suyunun berraklığı ile tarif edilemez değerlere sahiptir. Kara parçalarının göle uzantısıyla meydana getirdiği yarım adaların doğal yapısıyla, yeşilin ve denizin kucak kucağa bütünleştiği görüntüsüyle eşsiz bir doğa harikasıdır.

Nemrut Gölü: 13 km² lik genişliği ile dünyanın ikinci büyük kaldera gölü özelliğini taşımaktadır. Her an harekete geçecekmiş gibi kayaların arasından yeryüzüne sıcak buhar fışkırtan bir doğa harikasıdır. Deniz seviyesinden yüksekliği 2.442 metre olan krater gölü çevresinde dört küçük göl daha bulunmaktadır. Bu göller kar ve yağmur suları ile beslenmektedirler.

Nazik Gölü: İlin kuzeyinde bir lav Seddi gölü olan Nazik Gölü'nün yüz ölçümü yaklaşık 30 km²'dir. Denizden 1.870 metre yükseklikteki, kar suları ve çevredeki kaynak sularıyla beslenen gölün derinliği 50 metre olup, gölde sazan balığı avcılığı da yapılmaktadır.

Sodali Göl (Arin Gölü): İlin kuzeyinde, Van Gölüne oldukça yakın olan Arin Gölünün yüz ölçümü yaklaşık 13,5 km²'dir. Van gölündeki bir koyun ağız kesiminin dolmasıyla oluştuğu sanılan Arin Gölünün suları sodalıdır. Su düzeyi Van Gölünden 5 m kadar yüksektir.

38° 47' 60" - 42° 58' 48" koordinatları arasında yer alan göl, önemli kuş ve bitki alanlarımızdandır.

Aygır Gölü: Süphan Dağı'nın güneyinde, dipten kaynayan suları tatlı olan Aygır Gölü'nün alanı 3,5 km²'dir.

38° 53' 24" - 42° 40' 12" koordinatlarında yer alan göl, önemli kuş ve bitki alanlarımızdandır. Gölde alabalık yetiştirilmektedir.

Cil Gölü: İlin kuzeyinde Süphan Dağı eteğinde yer almakta olup, yaklaşık 3 km² genişliğindedir. Yüzey ve taban suyu ile beslenmektedir. Tatlı su karakteristiğindedir ve çevresinde irili ufaklı küçük göller mevcut olup bu gölcükler yaz aylarında kurumaktadır.

Heybeli Gölü: Adilcevaz ilçemizin Heybeli Köyü yakınlarında bulunan göl yaklaşık 150 m² lik bir alana sahiptir. Yüzey ve taban suları ile beslenen göl tatlı su karakteristiğindedir. Gölde bulunan yoğun sazlık alanlar kuş popülasyonu açısından büyük öneme sahiptir. Heybeli Gölü kuş zenginliği yönünden en önemli göllerimiz arasındadır.

Resim 9 – Heybeli Gölünden Görünümler

İron Sazlığı: 38° 37' 12" - 42° 1' 48" koordinatları arasında yer alan İron Sazlığı 16.090 ha 0 kuş türüne üreme döneminde ev sahipliği yapabilecek niteliktedir. İron Sazlığı sulak alanının güneybirlikçiler açısından önemi; Budaklı köyünün bulunduğu alanda yer alan sıcak su kaynakları ile Sazlıkbaşı köyünde yer alan mesire alanı güneybirlikçiler için dikkat çekici fırsatlar sunmaktadır.

Ahlat Sazlıkları: Ahlat İlçesinin girişinde, Tatvan-Ahlat karayolunun hemen üzerinde ve Karayolu ile Van Gölü arasında yer almaktadır. Kuş Cennetini çevreleyen yamaçlarda ağaçlandırma çalışmasının yapılmış olması, korunan bir alan olması nedeniyle doğal yapısı sürekli gelişmektedir. Ahlat Kuş Cennetinin büyük bir kısmı sazlık alanla kaplıdır. Kuş, balık, omurgasızlar ve su bitkileri açısından zengin durumdadır.

Resim 10- Ahlat Sazlığından Görünümler

Kavuştuk Yarımadası: İlimiz Adilcevaz ilçesi sınırlarında $38^{\circ}51'36''$ enlem ve $43^{\circ}8'60''$ boylamlar arasında yer almaktadır. Yarımada'nın toplam alanı 14.100 hektar olup, barındırdığı sazlıklardaki kuş popülasyonu, iç su balıkları çeşitliliği ile flora ve fauna açısından zengin durumdadır.

Resim 11- Kavuştuk Yarımadasından Görünümler

D.6. Tabiat Varlıklarını Koruma Çalışmaları

D.6.1. Tabiat Anıtları

İlimiz Ahlat, Tatvan ve Göroymak ilçeleri sınırları içerisinde bulunan Nemrut Kalderası ve çevresindeki 4.872 hektarlık alan 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu'nun 3' üncü maddesi gereğince 24.09.2003 tarih ve 2003/6223 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile orman rejimine alınarak Tabiat Anıtı olarak ilan edilmiştir.

4.872 Hektar alan büyüklüğündeki Nemrut Kalderası; sahip olduğu boyutları, soğuk ve sıcak su gölleri, buhar bacaları, oluşum özellikleri ve peyzaj değeri itibarı ile ulusal düzeyde ender bir jeolojik/jeomorfolojik doğal bir miras ve tabiat anıtıdır.

İlk olarak 4. zamanda ve son olarak da 1440 yılında püsküren yanardağın soğumasından sonra oluşan Nemrut Gölü, bir dünya harikası ve dünyanın ikinci büyük kaldera gölü özelliğini taşımaktadır.

Tatvan'dan karayoluyla Nemrut'un zirvesine çıkıldığında, bir tarafta Van gölünün uçsuz bucaksız görüntüsü diğer tarafta ise 13 km² genişliğindeki Nemrut Gölünün manzarası ile karşı karşıya kalınır. Gölün ortalama derinliği 100 m'dir. Nemrut Gölü'nden başka krater tabanında 4 adet daha göl bulunmaktadır. Biri krater lavset, damset ve diğeri ise çukurların yağış suları ile dolmasında ileri gelmiştir. Krater gölü ile ılık gölün dışındaki göller mevsimlidir. Ilık gölün büyüklüğü yaklaşık 0,25 km²'dir.

Krater gölü içerisinde en önemli ağaç türleri tüylü hoş, titreşim kavak, bodur ardıç, çınar yapraklı, akça ağaç gibi türlerdir. Fauna açısından bazı göçmen kuşlar krater gölüne uğramakta keklik, tavşan, ördek, toy, tilki, çulluk gibi av hayvanlarına rastlanmaktadır. Dağ keçisi tamamen tükenmiş, alabalık üretim istasyonlarından getirilen gökkuşağı alabalık yavruları Büyük Göle atılmıştır. Biri büyük, diğeri küçük iki gölden oluşan yer yer sıcak suların kaynadığı ve buhar sızıntılarının gözlemlendiği dağda 68 adet volkanik çıkış merkezi tespit edilmiştir. Türkiye'nin en büyük kaldera gölü olan Nemrut Yanardağı; efsanesi, volkanik yapısı, buhar tedavisi ve muhteşem görüntüsü ile keşfedilmeyi beklemektedir.

Resim 12 - Nemrut Kalderası Tabiat Anıtı

D.6.2. Tabiatı Koruma Alanları

İlimizde Nemrut Kalderası Tabiat Anıtı ile ilgili olarak söz konusu alanı kontrol altına almak, zamanla insan kaynaklı zarar görmesini en aza indirmek ve koruma altına almak amacıyla temalı park oluşturma çalışmaları bulunmaktadır. Bu çalışmalar hala devam etmektedir.

D.6.3. Anıt Ağaçlar

İlimizde anıt ağaç bulunmamaktadır. Bu nedenle açıklama yapılamamıştır.

D.6.4. Özel Çevre Koruma Bilgileri

İlimizde ÖÇK olarak ilan edilmiş herhangi bir alan bulunmamaktadır. Bu nedenle açıklama yapılmamıştır.

D.6.5. Doğal Sit Alanları

Bitlis İl sınırları içerisinde kalan doğal sit alanlarının listesi aşağıda verilmiştir.

- Ahlat Madavans Vadisi 1. Derece Doğal Sit Alanı - 83,712 Ha
- Merkez 8 Ağustos Mahallesi 3. Derece Doğal Sit Alanı - 166,053 Ha
- Tatvan Sorgun Mevkii Kıyıdüzü 678 Numaralı Parsel 1. Derece Doğal Sit Alanı - 169,553 Ha
- Tatvan Lav Taşları 1. Derece Doğal Sit Alanı - 13,541 Ha

Tarihi Sit Alanları

Erzurum Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 18/08/1989 gün ve 166 sayılı kararı ile, Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 05/10/1996 gün ve 1884 sayılı kararı ile Tarihi Sit Alanının sınırları belirlenmiştir.

Arkeolojik Sit Alanları

Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının Koruma Yüksek Kurulunun 31/01/1986 tarih ve 1818 sayılı kararı ile Selçuklu Meydan Mezarlığının sınırları tespit edilmiş ve I.derece Arkeolojik, Tarihi ve Kentsel Sit olmasına karar verilmiştir. Ayrıca, Gayrimenkul Eski Eserler Anıtlar Yüksek Kurulunun 23/07/1981 gün ve 3017 sayılı kararı ile tescil edilen 43 adet anıtsal yapının tescil kaydı devam ettirilmiş ve 8 adet sivil mimarlık örneğinin tescili yapılmıştır.

Bu karar ile, Ahlat kentinde İki Kubbe ve Tahtı Süleyman mahalleleri ile, Sahil Kalesi ve Harabeşehir mevkilerini kapsayan geniş bir bölge 1. Derece arkeolojik ve kentsel sit alanı olarak tescil edilmiştir. Diğer eserler, kale burçları, kale kapısı, Ahlat Selçuklu mezarları, kümbetler, camiler, türbeler, hamam, çeşme ve saray kalıntılarıdır.

Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 14/03/1997 gün ve 1945 sayılı kararı ile Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun 12/03/1997 gün ve 518 sayılı kararı ile tavsiye edildiği şekliyle, bazı alanlar III. Derece Arkeolojik Sit alanlarına dönüştürülerek sınırları yeniden belirlenmiştir.

Ayrıca Ahlat'ta Van Gölü kıyısında yer alan Osmanlı Kalesi de 1. Derece Arkeolojik Sit Alanı olarak tescil edilmiştir.

Kentsel Sit Alanları

Ahlat, Selçuklu eserleri ve mimarisinin en güzel örneklerinin bulunduğu bir yerleşmedir. Selçuklu döneminden bu yana gelenekselleşerek yapılan konutların yoğun olduğu ve bir ortaçağ kenti görünümü sergileyen kentsel doku "Kentsel Sit Alanı" olarak tanımlanmış ve bu alanı da kapsayan Ahlat Koruma Amaçlı İmar Planı Kültür Bakanlığınca yaptırılarak, Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 14/05/1993 gün ve 1249 sayılı kararı ile uygun görülmüş ve uygulanmaya başlanmıştır.

Ancak, kentin kadastral haritaları Koruma Amaçlı İmar Planı yapıldıktan sonra tamamlandığı için kadastral haritalarla koruma planı çakıştırıldığında sınır kaymalarının olduğu tespit edildiğinden Ahlat Koruma Amaçlı İmar Planının revizyonu yapılmıştır.

Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunca uygun görülerek Belediye Meclisince karara bağlanan Revize Ahlat Koruma Amaçlı İmar Planı, Ahlat Kültür Merkezi

içinde kaldığından 4957/2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu uyarınca Kültür ve Turizm Bakanlığınca onaylanarak uygulamaya geçmiştir.

D.7. Sonuç ve Değerlendirme

Bitlis yüzölçümünün %21'ini (161.360 ha.) orman ve fundalık alanlar oluşturmaktadır. Ormanlar ilin güney ve güneybatı kesiminde yer almaktadır. Mevcut orman dokusu da oldukça zayıf durumdadır.

İl sınırlarındaki ormanlardaki hâkim ağaç türü meşedir. Bunun yanında çam, ardıç, kayın, akçaağaç, titrek kavak, doğu çınarı, ceviz, kızılbaş, dış budak, karaağaç, ardıç, akasya, söğüt, huş, sarı çam ve sedir türleri mevcuttur. Ağaçcıklar ise alıç, ahlât, sakız ağacı, yabani elma, kızılçık türleridir.

Bitlis il sınırı içindeki ormanlardan yakacak odun olarak yararlanılmaktadır. Yıllık yaklaşık 368,0 ha alanda yakacak odun üretimi yapılmaktadır. İlimizdeki tüm ormanların mülkiyeti devlete aittir.

Bitlis ilinin orman varlığı insan faktörü ve kullanımı sonucunda çok uzun yıllar göz önüne alındığında azalmış durumdadır.

Bölgenin iklim özellikleri ve toprak yapısının, orman alanlarının azalması ve çoğalması üzerindeki etkileri hakkında; karasal iklim ile gece gündüz ve mevsimler arasında sıcaklık farklarının yüksek olması, kış mevsiminin ağır geçmesi ile köylülerin yakacak odunlarını ormandan temin etmelerinin orman üzerindeki olumsuz etkileri söylenebilir.

Her yıl orman alanları büyük oranda tahribatla karşı karşıya kalmaktadır. Özellikle kışlık yakacak temini için yapılan kaçak kesimler ve ormanlık alanda hayvan otlatılması önemli zararlar vermektedir. İlde orman alanlarının muhafazası için orman tahribatının önlenmesi gerekmektedir. Bu tahribatın devam etmesi halinde orman alanlarının daha da azalması kaçınılmazdır.

Son yıllarda ağaçlandırma projeleri geliştirilmiş olup, bunların bir kısmı kentler çevresinde rekreasyona dönük projelerden, bir kısmı da enerji ormanı tesisi amaçlı projelerden oluşmaktadır.

Bitlis ilinde çayır ve mera alanlarının toplamı 297.662 ha'dır. Meralarımız hayvan otlatmak suretiyle kullanılmaktadır. Meralarımızın miktarı ilimiz hayvan otlatmasına yeterli gelmektedir.

İlimizde su kaynakları bakımından zengin olup, irili ufaklı birçok göl ve sulak alan bulunmaktadır. İlimizde bulunan başlıca göller; Van Gölü, Nemrut Gölü, Nazik Gölü, Sodalı Göl (Arin Gölü), Aygır Gölü, Cil Gölü ve Heybeli Gölü'dür. Diğer önemli sulak alanlar ise İron Sazlığı, Ahlat Sazlıkları ve Kavuştuk Yarımadası'dır.

Bitlis ili flora bakımından oldukça zengindir. İlimizdeki mevcut karasal ve akuatik türlerin yaşama ortamları (habitatlar) özellikle sulak alanlar ile yakın çevreleridir. Hava kirliliği bir bölgedeki bazı türlerin yok olmasına, daha dirençli türlerin ise artmasına yol açmaktadır. Örneğin hava kirliliğine dirençli bazı liken türlerinde alüminyum, tuğla, cam, çelik ve gübre fabrikalarından çıkan uçucu florürler (Al, Si, Ca ve Na-Al florürleri) ve ağır metaller (Fe, Zn,

Cd, Mn, Cu, Pb) birikebilir. Kuzey bölgelerinde ren geyikleri liken yediğinden, likenlerde toplanan zehirler ren geyik sütü ve eti ile insanlara geçmektedir. Hava kirliliği yapan maddeler pancar, mısır, salata ve baklagillerde de bulunmuştur.

Bitlis ili fauna bakımından çok zengindir. Bitlis ili düzeyinde nesli tehlikede olan ve olması muhtemel evcil hayvanlar ile yaban hayvanları bulunmamaktadır.

İlimiz Adilcevaz İlçesi sınırları içerisinde bulunan 29.400 hektar büyüklüğündeki alan, 07.09.2005 tarih ve 2005/9453 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Süphan Dağı Yaban Hayatı Geliştirme Sahası olarak ilan edilmiştir. Koruma sahasında 15–20 yıl kadar önce çengel boynuzlu dağ keçisi yaşamakta iken bugün bölgede hiç görülmediği tespit edilmiştir.

Bitlis kenti taş mimarisi özellikleri ile önem kazanmaktadır. Tescilli 280 eserin 208'inin tamamı taş mimari özellikleri olan konutlardır.

Tescilli 72 eser, kentteki camiler, medreseler, türbeler, çeşmeler, köprüler ve hamamlardır. Bunlar; 19 Cami 16 Türbe 7 Köprü 4 ve Medreseden oluşmaktadır.

Ahlat, Selçuklu eserleri ve mimarisinin en güzel örneklerinin bulunduğu bir yerleşmedir. Selçuklu döneminden bu yana gelenekselleşerek yapılan konutların yoğun olduğu ve bir ortaçağ kenti görünümü sergileyen kentsel doku "Kentsel Sit Alanı" olarak tanımlanmış ve bu alanı da kapsayan Ahlat Koruma Amaçlı İmar Planı Kültür Bakanlığınca yaptırılarak, Diyarbakır Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 14/05/1993 gün ve 1249 sayılı kararı ile uygun görülmüş ve uygulanmaya başlanmıştır.

Kaynaklar

- Bitlis Tarım ve Orman İl Müdürlüğü
- Bitlis İl Özel İdaresi
- Bitlis Kültür Turizm İl Müdürlüğü
- Bitlis Orman İşletme Müdürlüğü
- DSİ VII. Bölge Müdürlüğü
- Van Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü
- Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü

E. ARAZİ KULLANIMI

E.1. Arazi Kullanım Verileri

İlimizin toplam yüzölçümü 856.733 ha olup, bunun 133.051 ha' ı tarım arazisi, 297.662 ha' ı çayır mera arazisi, 164.756 ha' ı orman arazisi ve 261.264 ha alan ise göl alanı olarak dağılım göstermektedir.

Bitlis ilinde çayır-mera alanlarının fazlalığı hayvancılık için bir potansiyel oluşturmaktadır. Arazilerin alt bölgeler bazında dağılımına baktığımızda, en fazla tarım ve mera arazisine sahip bölgenin Ahlat, Adilcevaz, Güroymak, Tatvan ilçelerini kapsayan II. Alt Bölge olduğu görülmektedir.

İlimizde görülen iklim ve jeolojik yapı farklılıkları ile vejetasyondaki çeşitlilik, değişik özelliklere sahip toprakların oluşumuna neden olmuştur.

Su yüzeyleri dahil toplam il yüzölçümü 864.481 hektardır. Bitlis'te I-IV. sınıf tarım arazileri 160.278 ha. olup, genelde tarım bu araziler üzerinde yapılmaktadır. 510.422 ha. alanı olan V-VIII. sınıf arazilerde de işlemeli tarım yapıldığı görülmektedir. Ancak, bu araziler işlemeli tarıma uygun değildir. Tarım alanlarından sonra ikinci sırayı alan mera alanları ve orman alanları VII. sınıf araziler üzerinde yoğunlaşmaktadır.

Kullanma kabiliyet sınıfları sekiz adet olup, toprak zarar ve sınırlandırmaları I. sınıftan VIII. sınıfa doğru giderek artmaktadır.

SINIF - I: Topografya düz veya düze yakın (%0-2)'dir. Su ve rüzgar erozyonu zararı yok veya çok azdır. I.sınıf arazilerin kapladığı alan 22.618 Ha olup il yüzölçümünün %2,6' sını teşkil etmektedir. I. sınıf arazilerin; %56'sını alüvyal topraklar, %11'ni kolüviyal topraklar, %4'ünü kireçsiz kahverengi orman toprakları, %29' unu kireçsiz kahverengi topraklar oluşturmaktadır. Bu arazilerin 16.818 Ha'da nadaslı kuru tarım, 4.379 Ha' da sulu tarım, 51 Ha' da yetersiz sulu tarım yapılmaktadır. Geriye kalan kısmı ise çayır-mera, orman ve yerleşim alanıdır.

SINIF- II: Toplam miktarı 42.740 ha. olup il yüzölçümünün %4,9'unu teşkil etmektedir. Bu arazilerin %6,5'ini alüviyal, %3,8' ini kolüviyal topraklar, %1' ini kırmızı sarı podzolik, %23,3' ünü kireçsiz kahverengi orman, %3' ünü kestane rengi, %28,4'ünü kireçsiz kahverengi, %34' ünü regosoller toprak çeşidi oluşturmaktadır.

Bu arazilerin; 22.402 ha'da kuru tarım, 9.782 ha'da sulu tarım yapılmaktadır. II'nci sınıf arazilerin geriye kalan kısmı ise çayır-mera, orman ve yerleşim alanıdır.

Bu arazilerin %33' ünde eğim %0-2 ve %67' sinde %2-6 arasında değişmektedir. Bu arazilerin %36' sı derin, %41,6' sı orta derin, %22,4' ü de sıgıdır. Ayrıca bu arazilerin %5,8' inde yaşlılık problemi vardır.

SINIF- III: 3. sınıf araziler 42.904 ha kapladığı alan ile il yüzölçümünün %5,0' ini teşkil eder. Bu arazinin toprak gruplarına göre dağılımı: %7,77 si alüviyal topraklar, %1,26' sı kolüviyal topraklar, %12,2' si kireçsiz kahverengi orman toprakları, %4,77'si kestane rengi topraklar, %4,5' i kahverengi topraklar, %41' i kireçsiz kahverengi topraklar, %28,5'i regosol topraklar şeklindedir.

Bu sınıfın %9'u düz, %66'sı hafif eğimli, geriye kalanı da orta ve dik eğimlidir. %13,3'ü derin, %64,5'i orta derin, %22,2'si sıgıdır. Bu sınıf toprak gurubunda %6,53 oranında drenaj sorunu vardır. %70,7'sinde erozyon hafif, %7'sinde şiddetli erozyon hakim durumdadır.

Bu alanların kullanım durumları ise 19.617 ha. kuru tarım, 8.048 ha. sulu tarım şeklindedir. Geriye kalan kısmı ise çayır-mera, orman ve yerleşim alanıdır.

SINIF- IV: IV. sınıf araziler ilin 48.441 ha. alanı ile %5,6'sını kaplamaktadır. IV'üncü sınıf arazilerin toprak gruplarına göre dağılımı ise şöyledir; %5'i alüvyal topraklar, %1'i kolüviyal topraklar, %4,5'i kireçsiz kahverengi orman toprakları, %12,3'ü kestanerengi topraklar, %4,2'si kahverengi topraklar, %7,5'i kireçsiz kahverengi topraklar, %70'ini de regosol topraklar oluşturmaktadır.

Bu alanların kullanım durumları ise şöyledir; 19.617 ha'da kuru tarım, 8.252 ha'da sulu tarım şeklindedir. Geriye kalan kısmı ise çayır-mera, orman ve bahçe alanıdır.

Bu sınıf arazilerin %0,6'sı düz, %33,4'ü hafif eğimli, geriye kalan %66'sı ise orta ve dik eğime sahiptir. Toprakların %2'si derin, %71,2'si orta derin, %26'sı sıg ve çok sıgıdır. Yine bu toprakların %7,4'ü orta, %26'sı şiddetli erozyona uğramaktadır.

SINIF- V: Beşinci sınıf araziler, yetişecek bitki cinsini sınırlayan ve kültür bitkilerinin normal gelişmesini önleyen sınırlandırmalara sahiptir. V. sınıf araziler 3.575 ha. alanla il yüzölçümünün %0,4'ünü teşkil eder. Tamamı çayır-mera arazisi olarak kullanılmaktadır.

SINIF-VI: 50119 ha. alanı ile il yüzölçümünün %5,8'ini kaplar. Bu arazilerin toprak gruplarına göre dağılımı ise şöyledir; %0,4'ü kalüvyal topraklar, %16'sı kireçsiz kahverengi orman toprakları, %13'ü kestanerengi topraklar, %4,5'i kahverengi topraklar, %32,1'i kireçsiz kahverengi topraklar, %34'ü regosol topraklardır.

Bu toprakların %11,8'i orta, geriye kalanın tamamı dik ve çok dik eğime sahiptir. %30,5'i orta derin, %69'u sıg ve çok sıg derinliğe sahiptir. Bu arazilerin tamamına yakın bölümü orta ve şiddetli erozyon altındadır.

Bu arazilerin 7.009 ha. tarım arazisi, 34.424 ha. mera, 8.434 ha. orman-funda, 252 ha. yerleşim yeri olarak kullanılmaktadır.

SINIF- VII: Bu sınıfa giren topraklar çok dik eğim, erozyon, toprak sıgılgı, taşlılık, yaşlılık, tuzluluk veya sodilik gibi kültür bitkilerinin yetiştirilmesini engelleyen çok şiddetli sınırlandırmalara sahiptir.

Bu araziler 440765 ha. alanı ile il yüzölçümünün %51'lik kısmını kaplar. Bu alanların toprak gruplarının dağılımı ise %0,8'i alüvyal topraklar, %3'ü kırmızı sarı podzolik topraklar, %0,9'u kahverengi orman toprakları, %46'sı kireçsiz kahverengi orman toprakları, %2'si kahverengi topraklar, %43,8'i kireçsiz kahverengi topraklar, %3,5'i regosol topraklardan oluşmaktadır.

Bu sınıf arazilerin tamamına yakını dik eğimlidir. %2 kadarı derin ve orta derin, %98'i sıg ve çok sıg topraklardır. Bu arazilerin 3.671 ha' da drenaj problemi gözükmetedir. Erozyon %1'nde hafif ve orta, %99' unda şiddetli ve çok şiddetlidir.

Bu arazilerin 1.114 ha' ı kuru tarım ve sulu tarım, 220.385 ha' ı çayır-mera, 218.830 ha' ı orman-funda geriye kalan kısmı tarım dışı ve yerleşim alanı halindedir. İl topraklarında kültür

bitkilerinin yetiştirilmesini ve tarımsal kullanımı kısıtlayan etmenlerin en önemlilerini erozyon, sığlık, taşlılık, kayalık ve drenaj bozukluğu teşkil etmektedir.

SINIF- VIII: Bu tip araziler erozyon, yaşıllık, kayalık, düşük rutubet kapasitesi, tuzluluk ve sodiklik gibi kısıtlayıcılardan bir veya birkaçının önlenemeyecek derecedeki şiddetli sınırlandırmaları nedeniyle ot, ağaç ve kültür bitkilerinin yetiştirilmesine elverişli değildir.

Bu tip araziler 19.538 ha. ile il toprakları yüzölçümünün %2,3' ünü oluşturur.

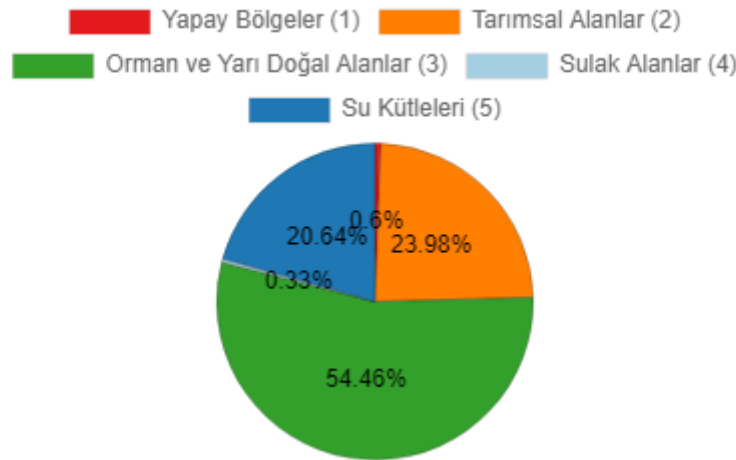
İl genelinde; Orman ve fundalık alanların %5'i III-IV. sınıf araziler çok az bir kısmı I-II sınıf araziler geri kalan %95' lik kısmını ise VI-VII. Sınıf araziler oluşturur.

Yerleşim alanları ise ilin 3.111 ha'lık kısmını kaplamaktadır. Bu alanların 1.153 ha I-IV. sınıf arazilerde, 978 ha V-VII. sınıf arazilerde, 980 ha. da VIII. sınıf araziler üzerinde yer almaktadır.

Çayır-mera alanlarının %3,5'i düz, %3'ü hafif, %7,5'i orta, %86'sı dik eğimlidir. Kuru tarım yapılan alanların %30'u düz, %31'i hafif, %39' u orta eğimlidir. Sulu tarım yapılan alanların %38'i düz, %30'u hafif, %24'ü orta, %8'i dik eğimlidir.

İlimizde 2024 yılı arazi kullanım durumuna göre arazi sınıflandırması bilgilerine ulaşılmamış olup 2017 yılı verileri ile grafik oluşturulmuştur.

Bitlis İl Tarım ve Orman Müdürlüğünden 08.02.2024 tarihli ve 8704117 sayılı yazımız ile bilgi istenmiş ancak ilgili kurumdan bilgi gelmemesi nedeniyle Çizelge E.53 doldurulmamıştır.

Grafik 17 – Arazi kullanım durumuna göre arazi sınıflandırması
(<https://corinecbs.tarimorman.gov.tr>, 2024)

Çizelge 53– Arazi kullanım sınıflandırması
(<https://corinecbs.tarimorman.gov.tr>, yıl)

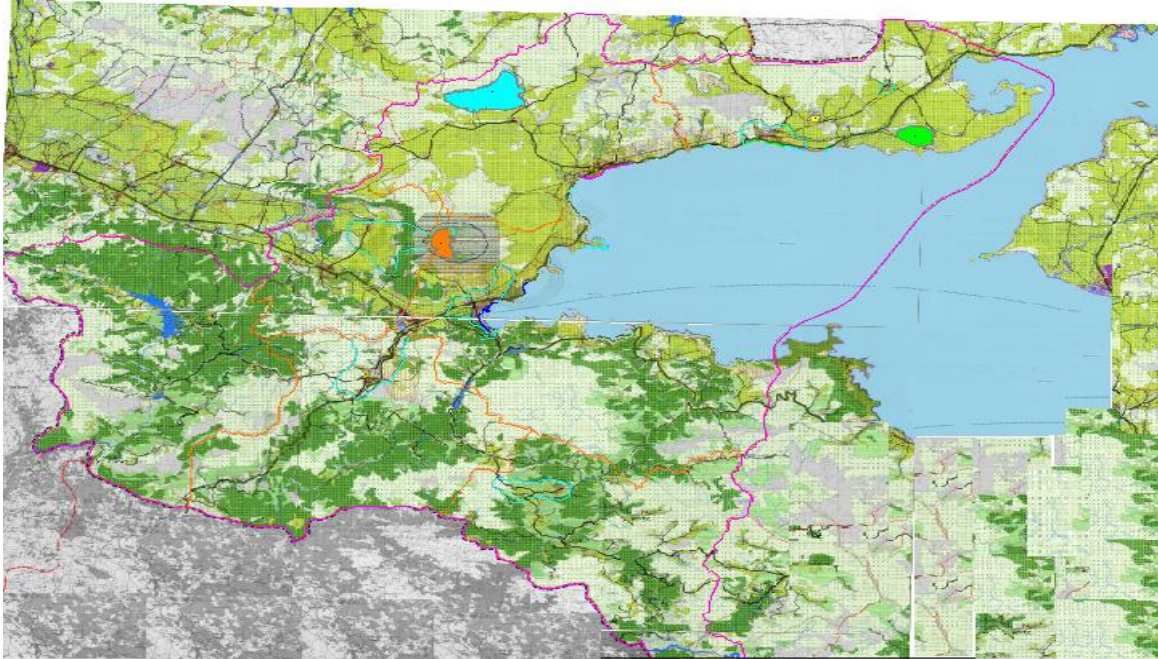
	ALAN BÜYÜKLÜĞÜ									
	1990		2000		2006		2012		2018	
Arazi Sınıfı	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%
1) Yapay Alanlar	3.361,97	0,41	3.438,36	0,42	3.688,81	0,44	4.036,5	0,49	4.989,89	0,60
2) Tarımsal Alanlar	189.000,99	23,02	189.054,47	23,02	196.747,60	23,73	196.635,21	23,72	198.865,95	23,98
3) Orman ve Yarı Doğal Alanlar	449.796,31	54,78	449.742,35	54,77	454.465,85	54,82	454.236,05	54,79	451.693,45	54,46
4) Sulak Alanlar	1.679,65	0,20	1.603,82	0,20	2.774,71	0,33	2.774,71	0,33	2.703,76	0,33
5) Su Yapıları	177.295,16	21,59	177.295,16	21,59	171.301,31	20,66	171.295,8	20,66	171.159,75	20,64
TOPLAM	821.134,08	100,0	821.134,16	100,0	828.978,28	100,0	828.978,27	100,0	819.412,8	100,00

E.2. Mekânsal Planlama

E.2.1. Çevre Düzeni Planı

Muş-Bitlis-Van Planlama Bölgesi 1/100.000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı" 11.11.2008 tarih ve 27051 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Çevre Düzeni Planlarına Dair Yönetmelik", 4856 sayılı Kanun'un 2 (h) ve 10 (c) maddeleri ile 2872/5491 sayılı Kanun'un 9 (b) maddesi uyarınca 01.04.2011 tarihinde onaylanmıştır.

Muş-Bitlis-Van Planlama Bölgesi 1/100.000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı'nın K-48 ve L-48 Paftalarında yapılan değişiklikler Bakanlık Makamının 18.12.2012 tarih ve 19412 sayılı oluru ile onaylanmıştır.

Harita 4 – Bitlis ilinin Çevre Düzeni Planı

(Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, 2024)

E.3. Sonuç ve Değerlendirme

İlimizin toplam yüzölçümü 856.733 ha olup, bunun 133.051 ha' ı tarım arazisi, 126.728 ha' ı çayır mera arazisi, 164.756 ha' ı orman arazisi ve 261.264 ha alan ise göl alanı olarak dağılım göstermektedir.

Bitlis ilinde çayır-mera alanlarının fazlalığı hayvancılık için bir potansiyel oluşturmaktadır.

İlimizde görülen iklim ve jeolojik yapı farklılıkları ile vejetasyondaki çeşitlilik, değişik özelliklere sahip toprakların oluşumuna neden olmuştur.

Çevre planlaması, her türlü yatırım ve planlama faaliyetlerinde çevre unsurunun gözetilerek kalkınmanın sürdürülmesini, çevre kaynaklarının kirlenmeden ve aşırı kullanımdan korunmasını, mevcut sorunların çözümünde, bozulan çevrenin yeniden sağlıklı hale getirilmesinde ve bundan sonra çevreye zarar verebilecek faaliyetlerin önceden engellenmesini amaçlar. Kentsel alanların fiziki ve yeşil alan açısından daha sağlıklı bir şekilde planlamasını sağlayarak, kent insanına yaşayabilecek bir ortamın hazırlanması, mevcut kirliliğin ortadan kaldırılması, kirlenme ve bozulmaların önceden engellenmesi, kaynakların geliştirilerek gelecek nesillere bırakılması çevrenin planlaması ile olur.

İnsanın çevresi ile uyum içerisinde yaşayabilmesi, çevreyi en az kirletmesi, çevreden hem şimdi hem de gelecekte daha sağlıklı bir şekilde yararlanması, hava su ve toprak gibi çevre kaynaklarının en uygun kullanımının sağlanması için çevrenin planlanması gerekir.

Bu kapsamda tüm canlıların sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşamaları, doğal kaynakların korunması, değerlendirilmesi ve geliştirilmesi amacıyla gerek kurumsal ve gerekse özel kesimde elverişli bir iletişim, planlama, eş güdüm ve denetim sisteminin oluşturulması sağlanmalıdır.

Kaynaklar

Tarım ve Orman Bakanlığı (<https://corinecbs.tarimorman.gov.tr/>)

Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü

F. ÇED, ÇEVRE İZİN VE LİSANS İŞLEMLERİ

F.1. Çevresel Etki Değerlendirmesi İşlemleri

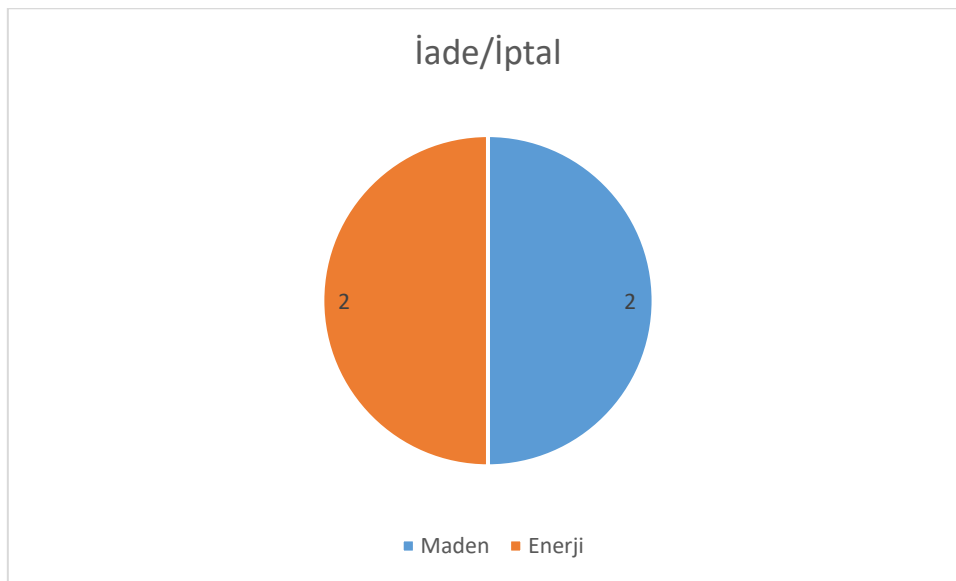
Çizelge 51’ de “Diğer” sütunu bulunmamaktadır. Çizelgede sektör olarak yer almayan Define Arama Projeleri için “Diğer” sütunu İl Müdürlüğümüzce oluşturulmuştur.

Çizelge 54– Bakanlık merkez ve ÇŞİDİM tarafından 2024 yılı içerisinde alınan ÇED Olumlu ve ÇED Gerekli Değildir Kararlarının sektörel dağılımı*

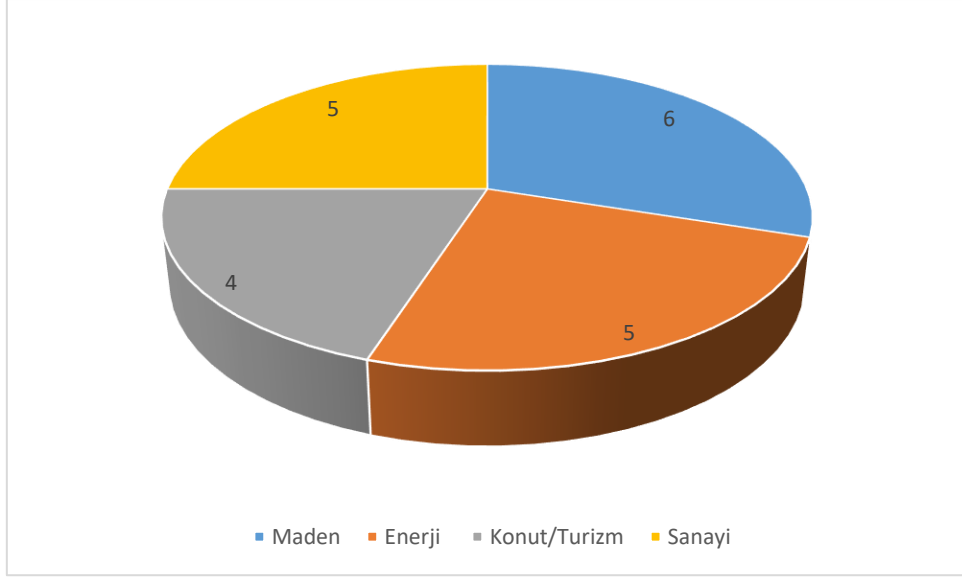
(e-ÇED Yazılımı, <https://ced.csb.gov.tr/>, 2024)

Karar	Maden	Enerji	Sanayi	Tarım- Gıda	Atık- Kimya	Ulaşım- Kıyı	Turizm- Konut	Diğer	TOPLAM
ÇED Gerekli Değildir	6	5	5	-	-	-	4	-	20
ÇED Gereklidir	2	-	-	-	-	-	-	-	2
ÇED Olumlu Kararı	2	7	-	-	-	-	-	-	9
ÇED Olumsuz Kararı	-	-	-	-	-	-	-	-	0
İade/İptal	2	2	-	-	-	-	-	-	4

* ÇED Yönetmeliğine tabi faaliyetlerin bir kısmı birden fazla ili kapsadığı durumlarda her il ayrı ayrı bildirimde bulunduğundan ÇED karar sayılarında mükerrerlikler oluşmaktadır. Bilindiği üzere ÇED Yönetmeliğine tabi faaliyetlerin ÇED sürecinin yürütülmesinde Bakanlığımızca ÇED sürecini yürütecek koordinatör il e-ÇED sisteminden ilgili Daire Başkanlığınca belirlendiğinden koordinatör il olarak belirlenen ilin ÇED kararını tabloya işlemesi gerekmektedir.

Grafik 18 – 2024 yılında ÇED İade/İptal Kararı alınan projelerin sektörel dağılımı
(e-ÇED Yazılımı, <https://ced.csb.gov.tr/>, 2024)

Grafik 19 – 2024 yılında ÇED Gerekli Değildir Kararı alınan projelerin sektörel dağılımı
(e-ÇED Yazılımı; <https://ced.csb.gov.tr/>, 2024)

Çizelge 55– Bakanlık merkez ve ÇŞİDİM tarafından 2019-2024 yılları arasında verilen muafiyet kararlarının sektörel dağılımı

(e-ÇED Yazılımı; <https://ced.csb.gov.tr/>, 2024)

Maden	Enerji	Sanayi	Tarım-Gıda	Atık-Kimya	Ulaşım-Kıyı	Turizm-Konut	Su-Hayvancılık-Eğitim	Toplam
64	29	136	84	14	13	33	25	398

Çizelge 56– 2019-2024 yılları arasında verilen iade/iptal kararlarının sektörel dağılımı

(e-ÇED Yazılımı; <https://ced.csb.gov.tr/>, 2024)

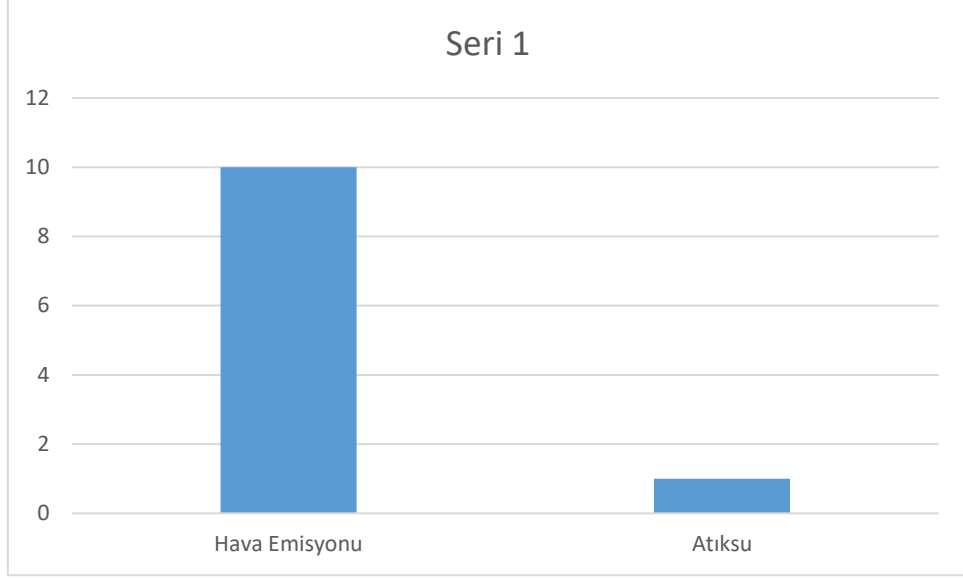
Maden	Enerji	Sanayi	Tarım-Gıda	Atık-Kimya	Ulaşım-Kıyı	Turizm-Konut	TOPLAM
8	4	2	-	-		-	14

F.2. Çevre İzin ve Lisans İşlemleri

Çizelge 57– 2024 yılında Bakanlık Merkez teşkilatı ve ÇŞİDİM tarafından verilen Geçici Faaliyet Belgesi ve Çevre İzni/Çevre İzni ve Lisansı Belgesi sayıları

(e-İzin Yazılımı, 2024)

	EK-1	EK-2	TOPLAM
Geçici Faaliyet Belgesi	-	6	6
Çevre İzin/Çevre İzin ve Lisans Belgesi	-	10	10
Çevre İzni Muafiyet Sayısı	-	12	12
TOPLAM	-	28	28

Grafik 20 – 2024 yılında verilen Çevre İzin/ Çevre İzin ve Lisans Belgelerinin konularına göre dağılımı
(e-izin yazılımı, 2024)

F.3. Sonuç ve Değerlendirme

İlimizde 2024 yılında toplam 20 adet ÇED Kararı (Ek 1+ Ek 2) verilmiştir. ÇED Gerekli Değildir Kararlarının 6 tanesi maden sektöründe, 4 tanesi Konut/Turizm sektöründe, 5 tanesi Enerji sektöründe, 5 tanesi sanayi sektöründedir. İlimizde 2024 yılında 8 adet verilen ÇED Olumlu Kararı bulunmaktadır. ÇED Olumlu Kararı 7 tanesi enerji sektöründe, 1 tanesi ise IV. Grup Madenler sektöründedir.

Çevre Mevzuatı kapsamında ilimizde 2024 yılı içerisinde toplam 6 adet Geçici Faaliyet Belgesi başvurusu kabul edilmiştir. 2024 yılı içerisinde 12 adet Çevre İzni Muafiyet Belgesi verilmiştir.

İlimizde 2024 yılı içerisinde toplam 10 tane tesise Çevre İzin ve Lisans Belgesi verilmiştir.

Kaynaklar

Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü
e-ÇED Yazılımı
e-İzin Yazılımı

G. ÇEVRE DENETİMLERİ VE İDARİ YAPTIRIM UYGULAMALARI

G.1. Çevre Denetimleri

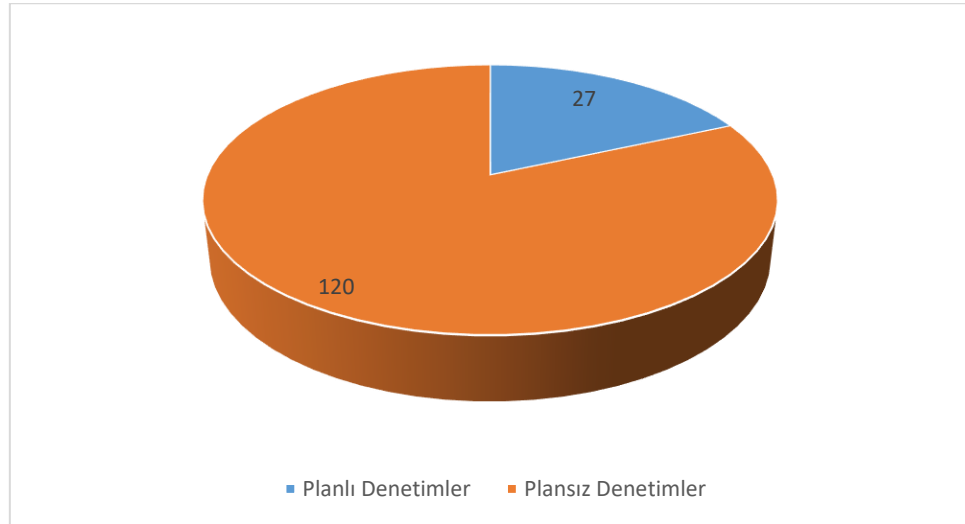
Bu rapor kapsamında denetim faaliyetleri değerlendirilirken, gerçekleştirilen denetimler planlı (rutin) ve ani (plansız-rutin olmayan) denetimler olarak ikiye ayrılmıştır. Planlı denetimler, bir ya da çok yıllık bir program çerçevesinde İl Müdürlüğü tarafından haberli veya habersiz olarak gerçekleştirilen denetimlerdir. Plansız denetimler ise;

- izin yenileme prosedürünün bir parçası olarak,
- yeni izin alma prosedürünün bir parçası olarak,
- kaza ve olaylar sonrasında (yangın ve aniden ortaya çıkan kirlilikler gibi),
- mevzuata uygunsuzluğun fark edildiği durumlarda,
- Bakanlık ya da ÇŞİDİM tarafından gerek görülen durumlarda,
- ihbar veya şikâyet sonrasında

ani olarak gerçekleşen ve herhangi bir programa bağlı kalınmaksızın ÇŞİDİM tarafından yapılan denetimlerdir.

Çizelge 58- 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından gerçekleştirilen denetimlerin sayısı
(e-denetim yazılımı, 2024)

Denetimler	Toplam
Planlı denetimler	27
Plansız (ani+şikayet) denetimler	120
Genel toplam	147

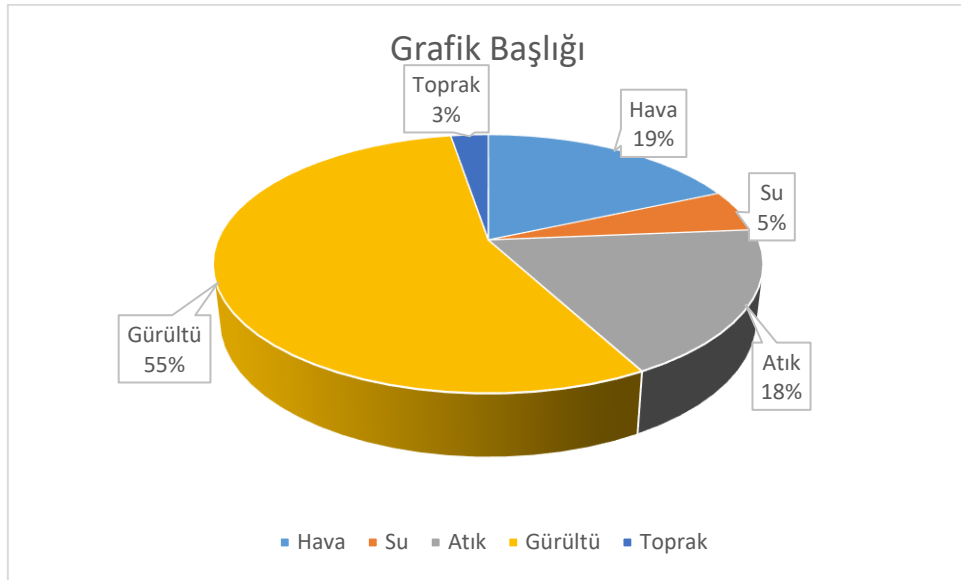
Grafik 21 – ÇŞİDİM tarafından 2024 yılında gerçekleştirilen planlı ve ani çevre denetimlerinin dağılımı
(e-denetim yazılımı, 2024)

G.2. Şikâyetlerin Değerlendirilmesi

Çizelge 59– 2024 yılında ÇŞİDİM’e gelen tüm şikâyetler ve bunların değerlendirilme durumları

(Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, 2024)

Şikâyetler	Hava	Su	Toprak	Atık	Kimyasallar	Gürültü	ÇED	TOPLAM
Şikâyet sayısı	7	2	1	7	-	21	-	38
Denetimle sonuçlanan şikâyet sayısı	7	2	1	7	-	21	-	38
Şikâyetleri denetimle sonuçlanma (%)	%100	%100	%100	% 100	-	%100	-	%100

Grafik 22 – 2024 yılında ÇŞİDİM gelen şikâyetlerin konulara göre dağılımı

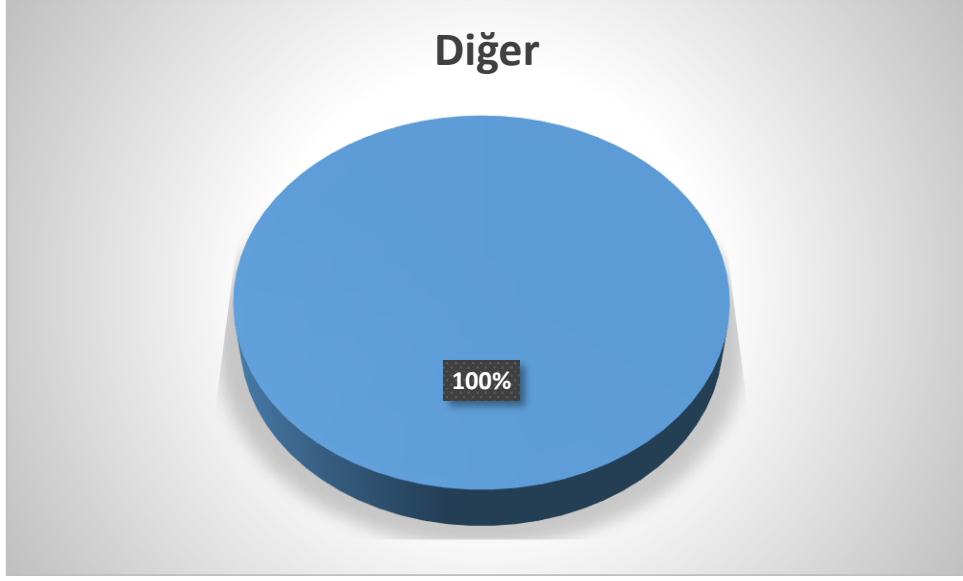
(Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, 2024)

G.3. İdari Yaptırımlar

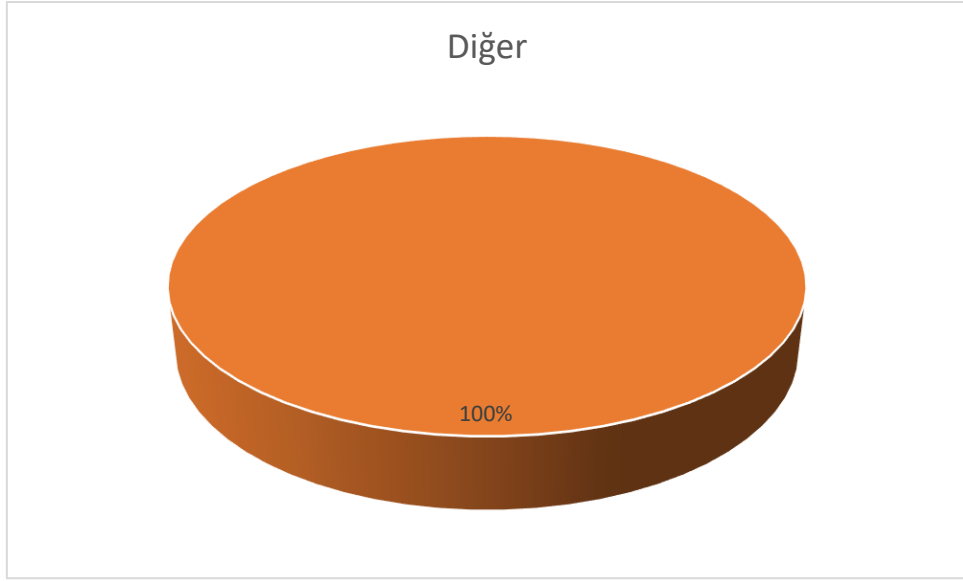
Çizelge 60– 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından uygulanan ceza miktarları ve sayısı

(e-denetim yazılımı, 2024)

	Hava	Su	Toprak	Atık	Kimyasallar	Gürültü	ÇED	Diğer	TOPLAM
Ceza Miktarı (TL)								39.772	39.772
Uygulanan Ceza Sayısı								4	4

Grafik 23 – 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından uygulanan idari para cezaları miktarının konulara göre dağılımı
(e-denetim yazılımı, 2024)

Grafik 24 - 2024 yılında ÇŞİDİM tarafından uygulanan idari para cezaları sayısının konulara göre dağılımı
(e-denetim yazılımı, 2024)

G.4. Çevre Kanunu Uyarınca Durdurma Cezası Uygulamaları

İlimizde 2024 yılında 2872 sayılı Çevre Kanunu kapsamında faaliyet durdurma kararı verilen herhangi bir tesis yoktur.

G.5. Sonuç ve Değerlendirme

İlimizde 2024 yılında Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğümüz tarafından 147(ani+şikayeti) çevre denetimi gerçekleştirilmiştir.

İlimiz çevre bilinci ve duyarlılığı bakımından henüz yeterli seviyeye ulaşamamıştır. 2024 yılı itibarıyla çevrenin korunması ve çevre kirliliğinin azaltılması amacıyla gelen şikâyetlerin sayısı artmıştır. Gerek sözlü ve gerekse yazılı şekilde gelen bu şikâyetler anında değerlendirmeye alınmış ve gerekli denetimler yapılarak söz konusu şikâyetler giderilmiştir. İlimizdeki şikâyetler genelde maden ocaklarının faaliyetleri sırasında oluşan tozlardan kaynaklanmaktadır. Anında denetim ekibimiz şikâyetleri değerlendirmekte ve söz konusu şikâyet alana gidilip gerekli işlemler yapılmaktadır.

İlimizde 2024 yılında 2872 sayılı Çevre Kanunu kapsamında faaliyet durdurma kararı verilmemiştir.

Kaynaklar

Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü
e-Denetim Yazılımı

H. ÇEVRE EĞİTİMLERİ

Ülkemizde son yıllarda yoğun olarak görülen çevre sorunlarının temelinde, toplumun çevre ile ilgili hak ve sorumlulukları konusunda yeterli çevre bilinci ve duyarlılığının bulunmaması, çevre eğitim düzeyinin yetersiz kalması, yeterli sayıda uzman çevre eğitimcilerinin bulunmaması, çevre bilincinin oluşturulmasında kitle iletişim araçlarının yeterli bir şekilde kullanılmaması, gelişmiş ülkelerin çevre eğitim programlarının ülkemize adaptasyonunun sağlanmaması, mevzuat karmaşasının eğitime yansması, bu nedenle toplumsal katılımın sağlanamaması, kurum ve kuruluşlar bazında çevre örgütlenmesine gidilememesi, eğitim için gerekli finansmanın sağlanamaması, çevre eğitiminin sürekli ve uygulamalı görsel ve işitsel bir program şeklinde uygulanmaması sonucunda çevre bilinci oluşmamaktadır.

Geçen senelerde Bitlis İlinde çevre koruma bilinci çok az seviyede kalmıştır. Ancak yıllar geçtikçe İl Müdürlüğümüz çevre konusunda eğitime ayrı bir önem vermiştir. Çünkü topluma çevre bilincinin verilmesi ve çevre sorunlarına karşı önlemlerin alınmasında eğitimin önemi büyüktür. Çevre konusunda bilinçlenmemiş ve eğitilmemiş bir toplum yaşadığı dünyayı kendinden sonra başkalarının kullanacağını düşünemez. Çok genç nüfusa sahip olan ülkemizin, çevre eğitimi sayesinde yakın bir gelecekte yeterli çevre bilincine kavuşacağı, çevre kirliliğini önleme ve koruma konularında ileri bir düzeye geleceği mütalaa edilmektedir.

İlimizde Çevre Koruma Vakfı ile TEMA Vakfına ait bir adet temsilcilik dışında herhangi bir çevre vakfı bulunmamaktadır. Ancak İl Müdürlüğümüzün çalışmaları ile bütün kamu kurumlarına birer çevre koruma vakfı gibi çalışma bilinci verilmiştir.

Çevre kirliliğine bağlı sorunlar 1970'li yılların başında hız kazanarak uluslararası platformlarda tartışılır hale geldi. 1972 yılında İsveç'te yapılan Birleşmiş Milletler Çevre Konferansı'nda alınan kararla, 5 Haziran'ın Dünya Çevre Günü olarak kabul edildi. Ülkemizde de bu tarihten itibaren kutlanmaya başlanan Dünya Çevre Günü'nde, insanlığın geleceğini yakından ilgilendiren çevre konusunda duyarlılık oluşturmak için etkinlikler düzenlenmekte, konunun önemine dikkat çekilmektedir. Doğal kaynakların bilinçsizce tüketilmesi, dünyamızın düşüncesizce kirlenmesi, şüphesiz ki yaşamın sürekliliğini ve kalitesini olumsuz yönde etkileyecektir. Temiz bir dünyada yaşayabilmek ve gelecek nesillerimize temiz bir çevre bırakabilmek, devletlerin olduğu kadar bireylerin de temel prensibi olmalıdır. Bunun için herkes üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmelidir.

5 Haziran Dünya Çevre Günü kapsamında ilimiz Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarında ki öğrencilere çevre ve doğa duyarlılığına dikkat çekmek için ÇED, Çevre İzin ve Denetim Şube Müdürlüğümüz tarafından Dünya Çevre Günü kapsamında eğitici öğretici ve eğlenceli olmak üzere çeşitli materyaller dağıtılmıştır. Aynı zamanda öğrencilerle tarihi ve turistik yerlere çevre gezisi düzenlenmiş olup ardından Adilcevaz ilçesinde Van Gölünde tekne turu, Tatvan sahilinde sıfır atık konulu sahil yürüyüşü, atık konulu resim sergisi, uçurtma şenliği, sıfır atık konulu tiyatro, akıl oyunları ve çevre bilinci oluşturmak için çeşitli etkinlikler yapılmıştır. Öğrencilere ilimizin tarihi güzellikleri anlatılmış olup gezi ve şenlik bitiminde bulunduğumuz alanda çevre bilincini geliştirebilmek adına atık toplama işlemi gerçekleştirilmiştir.

Çevre konusunda daha duyarlı bir toplum oluşturulması gayesiyle çalışan İl Müdürlüğümüzün verdiği eğitimler her geçen yıl daha da artarak devam edecektir.

Kaynaklar

Bitlis Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü